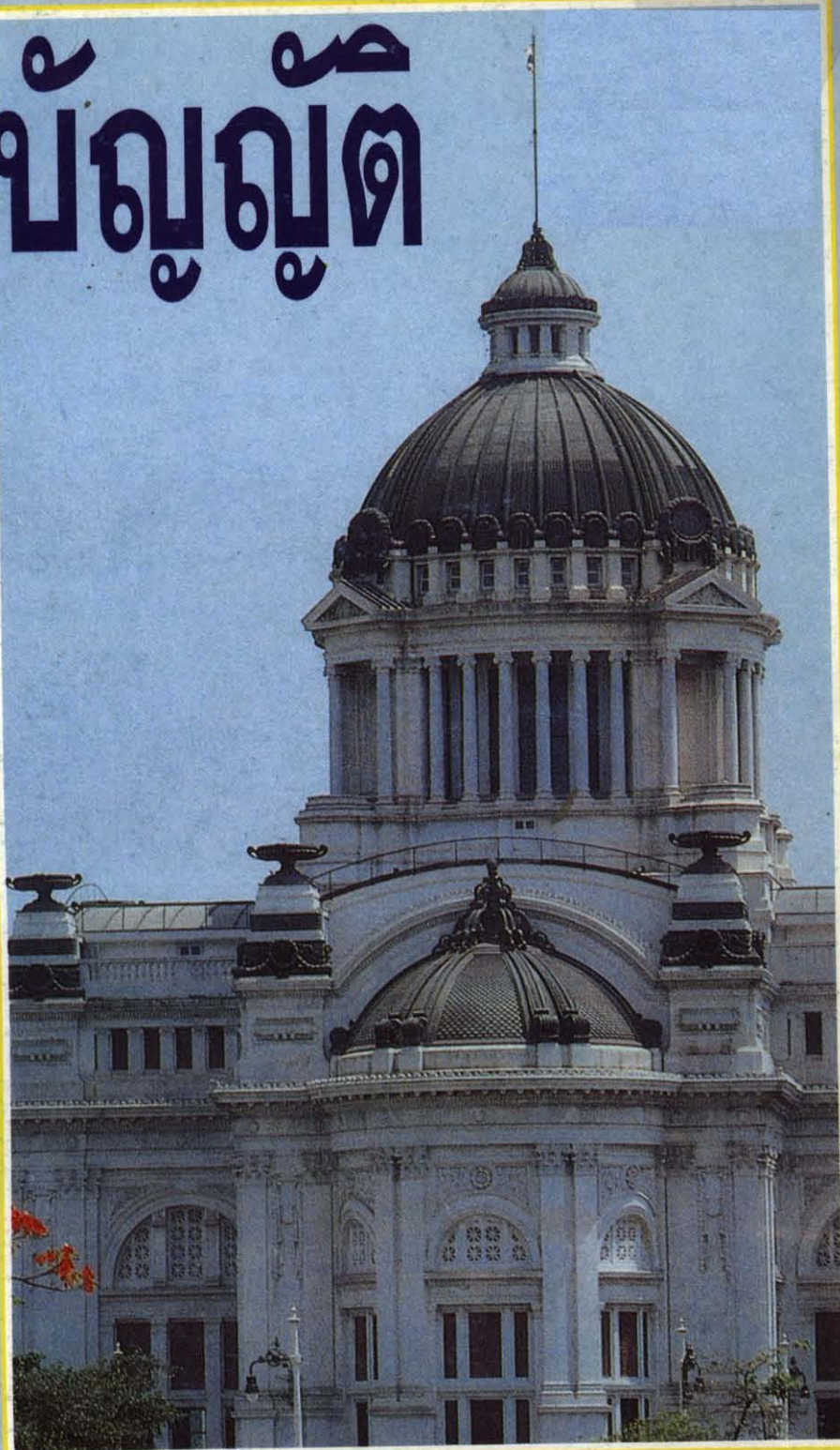

วุฒิสภา

นิตยบัญญัติ

ฉบับที่ ๑๓

จัดทำโดย

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ห้องสมุดกฎหมาย

พระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ

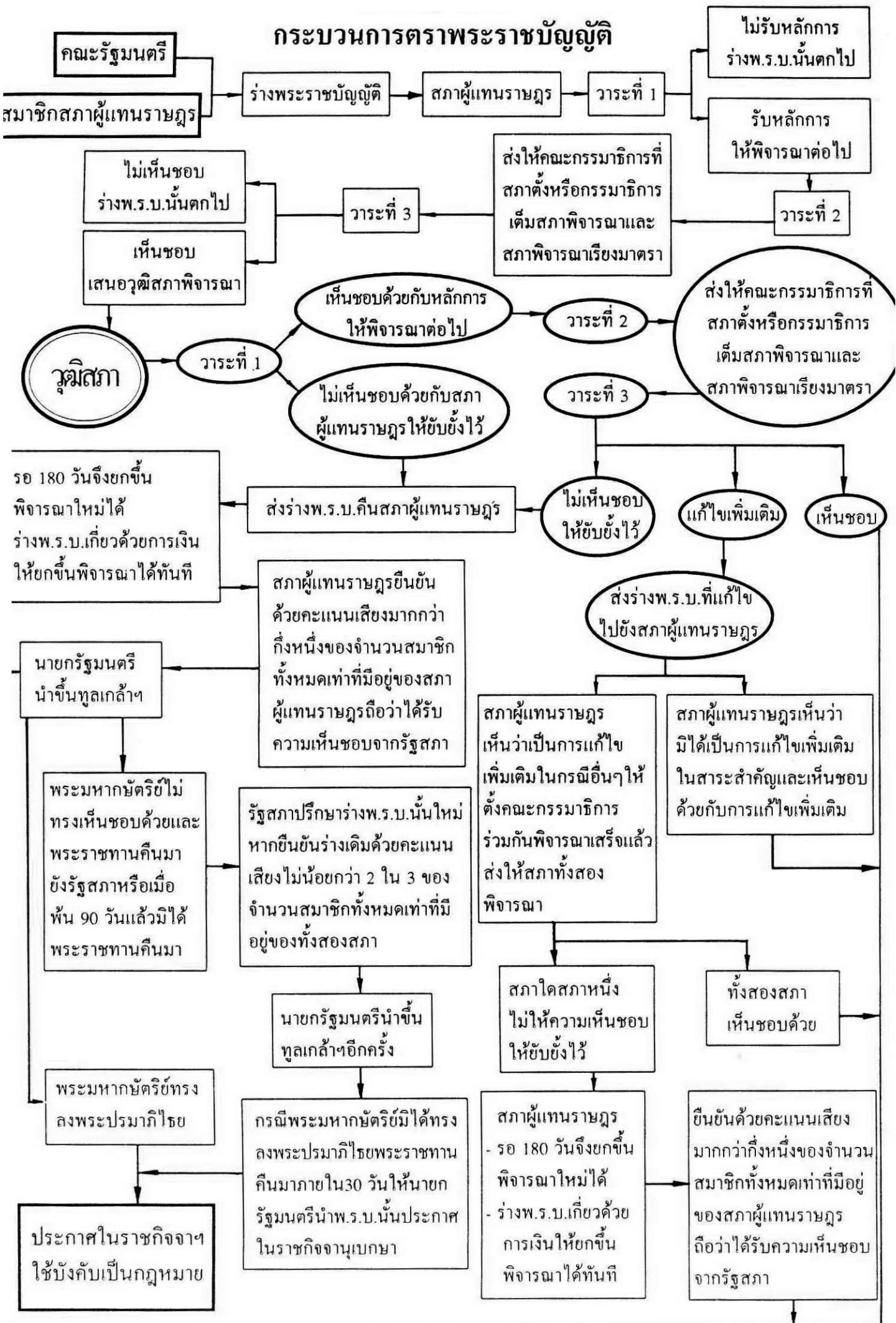
พ.ศ. ๒๕๓๗

THAI NATIONAL ASSEMBLY LIBRARY

3961134836

กระบวนการตราพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติ

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

ส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ๒๕๓๗

"สงวนลิขสิทธิ์"

คำนำ

พระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ๒๕๓๗ เป็นกฎหมายที่ตราขึ้น สืบเนื่องมาจากคณะรัฐมนตรีเห็นว่าเป็นการสมควรที่จะส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการฝึกอาชีพ แก่บุคคลซึ่งอยู่ในวัยทำงาน ให้มีโอกาสฝึกตนให้มีฝีมือ เพื่อก้าวเข้าสู่ตลาดแรงงานอย่างมีศักยภาพ ให้บุคคลซึ่งทำงานอยู่แล้วได้รับการฝึกเพื่อยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน รวมทั้งประสานความร่วมมือระหว่าง สถานประกอบการและสถานศึกษาในการรับนักเรียน นิสิต นักศึกษา เข้ารับการฝึกงานในสถานประกอบการ ซึ่งจะเป็นการพัฒนากำลังคน ให้สอดคล้องกับความต้องการของภาคธุรกิจอุตสาหกรรม และความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ

หนังสือฉบับนี้ได้รับรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดของพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ๒๕๓๗ โดยลำดับความตั้งแต่การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติของรัฐสภา โดยสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา สรุปการพิจารณาของรัฐสภา จนกระทั่งประกาศใช้บังคับเป็นกฎหมายในราชกิจจานุเบกษา เพื่อเป็นหลักฐานในด้านประวัติกฎหมาย และเพื่อประโยชน์ในการศึกษาและค้นหาเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัตินี้

ศูนย์บริการข้อมูลและกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา หวังว่าหนังสือฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจศึกษาค้นคว้าตามสมควร

สารบัญ

หน้า

ความเป็นมาของพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ.๒๕๓๗	๑
การเสนอร่างพระราชบัญญัติ	๓
การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร	๕
การพิจารณาในวาระที่ ๑	๕
การพิจารณาในวาระที่ ๒	๘
การพิจารณาในวาระที่ ๓	๑๖
การพิจารณาของวุฒิสภา	๑๗
การพิจารณาในวาระที่ ๑.....	๑๗
การพิจารณาในวาระที่ ๒.....	๒๐
การพิจารณาในวาระที่ ๓.....	๓๑
ข้อสังเกตของคณะกรรมการฯ	๓๑
การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร กรณีที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ ส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว.....	๓๓
การพิจารณาโดยคณะกรรมการร่วมกัน.....	๓๗
๑. การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร.....	๓๘
๒. การพิจารณาของวุฒิสภา.....	๓๙
สรุปผลการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ของรัฐสภา.....	๔๑
พระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ๒๕๓๗.....	๔๗

ภาคผนวก

– ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. เสนอโดยคณะรัฐมนตรี.....	๖๑
– รายงานของคณะกรรมการวิสามัญสภาผู้แทนราษฎรในการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ.	๗๕
– ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว.....	๙๕

- รายงานของคณะกรรมการวิสามัญวุฒิสภาในการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ๑๑๑
- ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ.
วุฒิสภาลงมติให้แก้ไขเพิ่มเติม..... ๑๓๕
- รายงานของคณะกรรมการร่วมกันในการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ๑๕๑
- คำชี้แจงประกอบร่างพระราชบัญญัติ
ส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ๑๘๑
- แผนภูมิแสดงโครงการจัดตั้งสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน
และศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด งบประมาณประจำปี ๒๕๓๗ ๑๘๗
- แผนภูมิแสดงโครงการจัดตั้งสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน
และศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด งบประมาณประจำปี ๒๕๓๘ ๑๘๙
- แผนภูมิแสดงโครงการจัดตั้งศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด
งบประมาณประจำปี ๒๕๓๙ ๑๙๑

ความเป็นมาของ พระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ๒๕๓๗

๑. คำชี้แจงประกอบการเสนอร่างพระราชบัญญัติ(๑)

โดยเหตุที่ธุรกิจอุตสาหกรรมมีการขยายตัวโดยไม่หยุดยั้ง อีกทั้งธุรกิจการจัดส่งแรงงานไทยไปทำงานต่างประเทศ ยังอยู่ในความนิยมของผู้ใช้แรงงานและช่างฝีมืออีกเป็นจำนวนมาก ซึ่งส่งผลให้ปัญหาการขาดแคลนแรงงานกึ่งฝีมือและช่างฝีมือทวีความรุนแรงขึ้นตามลำดับ ประกอบกับภาวะการแข่งขันทางการค้าในตลาดโลก ส่งผลให้สถานประกอบการจำเป็นต้องลดต้นทุนการผลิตลง สถานประกอบการหลายแห่งได้หาวิธีการแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยการนำเทคโนโลยีเข้ามาทดแทนแรงงานไร้ฝีมือ และจัดระบบฝึกช่างฝึกหัดในสถานประกอบการของตนเอง แต่ก็ทำได้ในขอบเขตจำกัด เนื่องจากจะต้องปฏิบัติให้อยู่ในกรอบของพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน และประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการคุ้มครองแรงงาน

กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม โดยกรมพัฒนาฝีมือแรงงานได้เสนอร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมให้มีการฝึกอาชีพแก่เยาวชน ผู้ว่างงานโดยสนับสนุนให้สถานประกอบการและสถานศึกษารับนักเรียน นักศึกษา เยาวชน ผู้ว่างงาน เข้าฝึกอาชีพเป็นช่างฝึกหัด โดยความสมัครใจ ซึ่งนอกจากจะเป็นการแก้ไขปัญหาการขาดแคลนแรงงานในธุรกิจอุตสาหกรรมโดยตรงแล้ว ยังส่งผลให้มีการพัฒนากำลังคน ให้สอดคล้องกับความต้องการของภาคธุรกิจอุตสาหกรรมนั้น ๆ อีกทั้งยังเป็นการสนับสนุนให้มีการยกระดับฝีมือแรงงาน ลูกจ้างที่ทำงานอยู่แล้วให้มีโอกาสพัฒนาฝีมือและคุณภาพดียิ่งขึ้น

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

การเสนอร่างพระราชบัญญัติ

หลังจากการเลือกตั้งทั่วไป ในวันที่ ๑๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๕ นายชวน หลีกภัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ได้รับพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้เป็นนายกรัฐมนตรี ได้มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. เพื่อให้รัฐสภาพิจารณา ดังนี้

ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ(๒) พ.ศ. เสนอโดยคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๖ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๖ ซึ่งมีหลักการและเหตุผล ดังนี้

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการฝึกอาชีพ

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการฝึกอาชีพแก่เยาวชน และผู้หางาน ทำได้ฝึกตนให้มีฝีมือเพื่อมีโอกาสเข้าสู่ตลาดแรงงาน และเพื่อให้บุคคล ซึ่งทำงานอยู่แล้วได้รับการฝึก เพื่อยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน รวมทั้งเพื่อให้มีการร่วมมือระหว่างสถานประกอบการ และสถานศึกษาในการรับนักเรียนนักศึกษาเข้ารับการฝึกงานในสถานประกอบการ ซึ่งจะเป็นการพัฒนากำลังคน ให้สอดคล้องกับความต้องการของธุรกิจ และอุตสาหกรรมจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(๒) ดูรายละเอียดของร่างพระราชบัญญัติ ในภาคผนวกหน้า ๖๑

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร

การพิจารณาในวาระที่ ๑

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญ ครั้งที่ หนึ่ง) วันพุธที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๓๖ สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ในวาระที่ ๑ ดังนี้

ก. การแถลงหลักการและเหตุผลประกอบการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม (นายเสริมศักดิ์ ทรัพย์) ได้แถลงหลักการและเหตุผลประกอบการเสนอร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอว่าให้มีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการฝึกอาชีพ เพื่อพัฒนาและยกระดับฝีมือแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของภาคธุรกิจและอุตสาหกรรม

ข. คำอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

หลังจากนั้นได้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สรุปได้ว่า

๑. เห็นด้วยกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติ และขอให้ข้อสังเกตว่าตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาการฝึกฝนอาชีพให้แก่บุคคลอาชีพพิเศษ (สตรีที่ขายบริการ) ไม่ได้ผล และไม่ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน การแก้ปัญหาการพัฒนาฝีมือแรงงาน ควรแก้ไขที่ต้นเหตุด้วยการเปิดให้สถานศึกษาประเภทอาชีวศึกษาเปิดฝึกฝนอาชีพให้แก่แรงงานภาคเอกชนทั่ว ๆ ไปในพื้นที่

๒. เห็นด้วยกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เนื่องจากแรงงานของประเทศไทยเป็นที่ต้องการในตลาดต่างประเทศมาก และถ้าได้มีการพัฒนาฝีมือให้ตรงตามความต้องการของตลาดยิ่งขึ้นแล้วก็จะเป็นการดีมาก

การฝึกฝีมือของแรงงานนั้น น่าจะรวมถึงการฝึกฝนทางด้านภาษาต่างประเทศด้วย ซึ่งจะทำให้แรงงานมีราคามากขึ้น การออกกฎหมายนี้มากก็เป็นการดี แต่สิ่งที่เป็นห่วงก็คือ การกำหนดเงื่อนไขที่ให้โรงงานประกอบอุตสาหกรรมจะต้องมีการฝึกแรงงานนั้น จะกำหนดเงื่อนไขอย่างไร

๓. เห็นด้วยกับหลักการของกฎหมายฉบับนี้ แต่อยากตั้งข้อสังเกตในมาตรา ๖ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ ควรจะมีอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์เข้ามาด้วย และที่สำคัญศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนหรือโรงเรียนสารพัดช่างจะมีส่วนในการพัฒนาฝีมือแรงงานให้ดีขึ้นด้วย ขอฝากให้พิจารณาด้วย จุดสำคัญเราจะมองแต่เฉพาะพื้นที่เท่านั้นคงไม่ได้ควรที่จะประสานงานว่าจะทำอย่างไรให้ศูนย์พัฒนาอาชีพหรือศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานเคลื่อนที่ไปตามที่ต่าง ๆ การส่งเสริมการฝึกฝนอาชีพนั้นรัฐบาลควรหาวิธีการด้วยการเคลื่อนที่ออกไปพบกับประชาชนในท้องถิ่นชนบท ไม่ควรตั้งเป็นจุดๆ แล้วให้ประชาชนเดินทางไปหาอย่างที่เคยกระทำอยู่

๔. เห็นด้วยกับหลักการของร่างกฎหมายฉบับนี้ เพราะมีการคิดกันมานานแล้วที่จะให้มีกฎหมายออกมา เพื่อใช้บังคับแก่การพัฒนาฝีมือแรงงาน ให้มีความก้าวหน้าและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้คุณภาพของแรงงานไทยมีคุณค่ามากขึ้น

๕. ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมอาชีพฉบับนี้ ควรสนับสนุนเพราะเปิดโอกาสให้นายจ้างทำการพัฒนาฝีมือลูกจ้างตนเองหรือไม่ก็ได้ รัฐบาลเองก็ไม่มีเงินทุนเพียงพอที่จะดำเนินการเองทั้งหมดนั้น เหตุใดรัฐบาลจึงไม่ให้เอกชนทำการพัฒนาฝีมือแรงงานกันเองโดยอิสระ และคณะกรรมการพัฒนาฝีมือแรงงาน ควรจะให้มีตัวแทนในส่วนภูมิภาคหรือตัวแทนของจังหวัดร่วมอยู่ด้วย เนื่องจากในแต่ละพื้นที่มีความต้องการฝีมือแรงงานแตกต่างกัน

๖. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะเป็นประโยชน์เป็นเครื่องมือในการยกระดับฝีมือแรงงานของไทยได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะจะเป็นการแก้ไขปัญหา การถูกเอารัดเอาเปรียบต่าง ๆ นานาที่แรงงานทั่วไปประสบอยู่ทุกวันนี้

กฎหมายฉบับนี้จะครอบคลุมสถานฝึกฝนอาชีพของเอกชนอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพขอสนับสนุนร่างกฎหมายฉบับนี้

๗. เห็นด้วยที่จะมีกฎหมายส่งเสริมการฝึกอาชีพ เพราะกฎหมายฉบับนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์กับบุคคลต่าง ๆ ที่กฎหมายนี้ต้องการให้ฝึกอาชีพ โดยเฉพาะเยาวชนที่กำลังจะเข้ามาสู่ตลาดแรงงานและที่อยู่ในตลาดแรงงานระดับล่างอยู่แล้ว ในอันที่จะพัฒนาฝีมือเพื่อต่อรองค่าจ้างกับนายจ้างได้ด้วย อย่างไรก็ตามเมื่อมีกฎหมายฉบับนี้น้อยอย่างน้อยก็ยังมีมาตรการรองรับในการที่จะให้ผู้ประกอบการได้ปฏิบัติตามกฎหมาย และมีผู้เข้าไปตรวจสอบดูแลสิทธิประโยชน์ของผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการต่าง ๆ

๘. เห็นด้วย กับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ที่รัฐบาลมีเจตนาดีต่อการยกระดับฝีมือแรงงานและขอให้รัฐบาลคำนึงถึงแรงงานส่วนหนึ่งที่อยู่ในอุตสาหกรรมก่อสร้างต่าง ๆ รวมถึงแรงงานในต่างประเทศด้วย มิใช่มุ่งแต่จะพัฒนาแรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเท่านั้น กรมกรก่อสร้างถือว่าเป็นแรงงานที่ด้อยโอกาสมากที่สุด ไม่มีโอกาสต่อรองเรื่องค่าแรงหรือค่าจ้างมากนัก อีกทั้งยังเป็นแรงงานที่ไม่มีโอกาสในการฝึกฝนฝีมือในสถานฝึกอาชีพ เพราะจะต้องทำงานติดต่อกันตลอดเวลาจนกว่าจะเสร็จหรือรัฐบาลจะตั้งโรงเรียนเพื่อฝึกฝีมือแรงงานให้ได้ทุกจังหวัดภายในปี ๒๕๓๗ นี้

๙. กฎหมายส่งเสริมการฝึกอาชีพมีการคิดกันมานานแล้ว ในอันที่จะให้มีขึ้นเพื่อใช้พัฒนาฝีมือแรงงานให้มีคุณภาพ การที่รัฐบาลเสนอร่างกฎหมายฉบับนี้มาจึงเป็นสิ่งที่ดีมาก แม้ว่าเนื้อหาสาระแตกต่างไปจากแนวความคิดเดิมอยู่บ้างก็ตาม แต่กฎหมายนี้จะทำให้เด็กที่ด้อยโอกาสทางการศึกษามีโอกาสในการได้ฝึกฝนในโรงงานและพัฒนาฝีมือ

ค. คำชี้แจงของรัฐมนตรี

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม (นายเสริมศักดิ์ การุญ) ได้ชี้แจง ตอบข้อซักถามของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรว่า

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายที่ส่งเสริมให้สถานประกอบการต่างๆ สามารถที่จะฝึกอบรมบุคลากรหรือผู้ใช้แรงงานที่ขาดความรู้ความเข้าใจ ในวิชาชีพต่าง ๆ ได้โดยไม่ขัดต่อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง คือ พระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน และพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ ในขณะที่เดียวกันก็เป็นการสนับสนุนให้ผู้ใช้แรงงานได้มีความรู้ ทักษะ ความชำนาญเพิ่มเติม และจะเป็นพื้นฐานรองรับการปรับปรุงเทคโนโลยี ซึ่งใช้เครื่องจักรอันทันสมัยต่อไปได้

ทำให้สามารถจะผลิตสินค้าที่ทันสมัยแข่งขันกับตลาดโลกได้ สำหรับการฝึกอาชีพให้แก่ประชาชนทั่วไป นั้น กรมพัฒนาฝีมือแรงงานมีสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานทั้งหมด ๘ แห่ง ซึ่งใช้เป็นศูนย์กลางสำหรับฝึกอาชีพให้ประชาชนในท้องที่ต่าง ๆ ทั่วประเทศโดยดำเนินการอย่างเร่งรีบอยู่แล้ว

ง. มติที่ประชุม

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๓๑ คน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ กำหนดแปรญัตติภายใน ๗ วัน

รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญ ประกอบด้วย

๑. นายเกรียงไกร แก้วคำหาญ	๒. นางจันทรา ปิตรชาติ
๓. นายจิระ มังคลรังษี	๔. นายฉลาด ชามช่วง
๕. นายถวิล ฤกษ์ห่อราย	๖. นายทักษพล เจียมวิจิตร
๗. ศาสตราจารย์ นิคม จันทรวิฑูร	๘. นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ
๙. นายบุญธง สงฆ์ประชา	๑๑. นายบุญเสริม ถาวรกุล
๑๑. นายประสงค์ ศรีวัฒน์	๑๒. นายปรีชา สุวรรณทัต
๑๓. นายพงษ์พัฒน์ ธีรประเทืองกุล	๑๔. ร้อยตรี (หญิง) พนิดา เกษมมงคล
๑๕. นายพิษณุ พลไวย์	๑๖. พันตรี พูนศักดิ์ พสุนนท์
๑๗. นายไพรัช นุชิต	๑๘. นายลำพอง พิลาสมบัติ
๑๙. นายวิเชียร คันฉ่อง	๒๐. นายวิบูลย์ รัตนเวสส์
๒๑. นายสงวน ลีวมโนมนต์	๒๒. พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ
๒๓. นายสมบูรณ์ ทองบูราน	๒๔. นายสำเร็จ ภูนิคม
๒๕. นายสุติน ภูยกุธานนท์	๒๖. นางสุภาพร ปานกลิ่น
๒๗. นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์	๒๘. นายเสกสรร แสนภูมิ
๒๙. นายเสริมศักดิ์ การุญ	๓๐. นางสาวเสาวลักษณ์ สุริยาทิพย์
๓๑. นายเอี่ยม ทองใจสด	

การพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎร

เมื่อคณะกรรมการวิสามัญฯ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวพร้อมด้วยรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ^(๓) ต่อสภาผู้แทนราษฎร เพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ และ ๓ ต่อไป

(๓) รายงานคณะกรรมการวิสามัญ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ในภาคผนวก หน้า ๗๔

การพิจารณาในวาระที่ ๒

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญ ครั้งที่ สอง) วันพุธที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๓๗ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ในวาระที่ ๒ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาเสร็จแล้ว มีรายละเอียด ดังนี้

ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ.

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย	ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒	มีการแก้ไข

“มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกกัาลิบวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป”

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ขอให้คณะกรรมการฯ ชี้แจงว่าการขอขยายเวลาในการบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้ จากเดิมที่ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๖๐ วัน ให้เป็น ๙๐ วันนั้นมีเหตุผล และข้อขัดข้องประการใด

ประธานคณะกรรมการฯ ชี้แจงว่า

คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาเห็นว่าเป็นร่างพระราชบัญญัติใหม่ต้องใช้เวลาในการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้ทราบอย่างกว้างขวาง เพื่อเตรียมการดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จึงเปิดโอกาสให้มีการรับรู้และการเข้าใจอย่างกว้างขวาง จึงขยายเวลาออกไป ๓๐ วัน

มติ ที่ประชุมเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการฯ

มาตรา ๓ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย	ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข
ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

หมวด ๑ คณะกรรมการส่งเสริมการฝึกอาชีพ ไม่มีการแก้ไข
ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๖ มีการแก้ไข

“มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการส่งเสริมการฝึกอาชีพ” ประกอบด้วยปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมเป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม อธิบดีกรมอาชีวศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย และผู้ทรงคุณวุฒิสองคน ผู้แทนฝ่ายนายจ้างสองคนและผู้แทนฝ่ายลูกจ้างสองคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ *ผู้ชำนาญการกองช่างอุตสาหกรรมฝีมือแรงงาน* รองอธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานคนหนึ่ง เป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีประสบการณ์ด้านการฝึกอาชีพ ไม่น้อยกว่าสิบปี

กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในระเบียบกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม”

คณะกรรมการแก้ไขดังนี้

“มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการส่งเสริมการฝึกอาชีพ” ประกอบด้วยปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมเป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม อธิบดีกรมอาชีวศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย และผู้ทรงคุณวุฒิสองคน ผู้แทนฝ่ายนายจ้างสองคนและผู้แทนฝ่ายลูกจ้างสองคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ *ผู้ชำนาญการกองช่างอุตสาหกรรมฝีมือแรงงาน* รองอธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานคนหนึ่ง ซึ่งอธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานมอบหมาย เป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีประสบการณ์ด้านการฝึกอาชีพ ไม่น้อยกว่าสิบปี

กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในระเบียบกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม”

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสนอให้แก้ไขความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการส่งเสริมการฝึกอาชีพ” ประกอบด้วยปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมเป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม อธิบดีกรมอาชีวศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย และผู้ทรงคุณวุฒิสองคน ผู้แทนฝ่ายนายจ้างสองคนและผู้แทนฝ่ายลูกจ้างสองคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ทรงคุณวุฒิสูงที่มีมือแรงงาน รองอธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานคนหนึ่ง เป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีประสบการณ์ด้วยการฝึกอาชีพไม่น้อยกว่าสิบปี

กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในระเบียบกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม”

โดยให้เหตุผลว่า

ตามที่คณะกรรมการฯ ได้แก้ไขในมาตรา ๖ คือ เปลี่ยนผู้อำนวยการกองมาตรฐานฝีมือแรงงานเป็นรองอธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานคนหนึ่ง ซึ่งอธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานมอบหมายเป็นกรรมการและเลขานุการ อันนี้ไม่ต้องระบุมาว่า “ซึ่งอธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานมอบหมาย” ทำไม่ต้องเขียนกฎหมายให้ยึดถือ ถ้ากำหนดให้รองอธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน เป็นกรรมการและเลขานุการ ก็น่าจะเพียงพอ ในการร่างกฎหมายเจตนารมณ์ของสภานี้ต้องการอย่างไรก็ต้องเป็นอย่างนั้น

กรรมการฯ ชี้แจงว่า

มาตรา ๖ นั้น ร่างเดิมให้ผู้ผู้อำนวยการกองมาตรฐานฝีมือแรงงาน เป็นกรรมการและเลขานุการ แต่กฎหมายฉบับนี้เกี่ยวข้องกับ ๒ กอง คือ กองมาตรฐานฝีมือแรงงานและสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาว่าควรจะหาบุคคลซึ่งสามารถดำเนินการและมีหน้าที่คอยควบคุมดูแลการดำเนินงานของทั้ง ๒ กองนี้เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว จะหาบุคคลใดขึ้นเป็นตำแหน่งกรรมการและเลขานุการ ที่ประชุมได้ตกลงให้รองอธิบดีของกรมพัฒนาฝีมือแรงงานมาเป็นกรรมการและเลขานุการ แต่เนื่องจากรองอธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานมีจำนวนหลายคน จึงได้ปรึกษากับนักกฎหมายจากทฤษฎีฯ ได้ความคิดเห็นว่ารองอธิบดีคนที่จะเป็นเลขานุการนั้นควรจะเป็นรองคนที่อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานเป็นผู้มอบหมาย ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นรองอธิบดีที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับกองมาตรฐานฝีมือแรงงาน และเป็นรองอธิบดีที่คุมสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานอยู่ด้วย

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายเพิ่มเติมว่า

เนื่องจากในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ในการแบ่งงานก็ดี ในการมอบหมายงานในส่วนราชการก็ดีจะกำหนดไว้ชัดเจน แม้แต่รัฐมนตรีว่าการและรัฐมนตรีช่วยก็กำหนดหน้าที่แบ่งงานกันไว้ชัดเจนและอธิบดีกรมต่าง ๆ เขาก็แบ่งให้ดูแล กองอะไรบ้าง ความเหมาะสมในการมอบหมายงานไม่ต้องระบุ อธิบดีเขามอบกันเอง ขอให้มีการอธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานคนหนึ่งเป็นกรรมการและเลขานุการก็เพียงพอแล้ว การเขียนกฎหมายต้องเขียนให้ชัดเจน ไม่ควรเอารายละเอียดมาใส่

ประธานคณะกรรมการฯ ชี้แจงเพิ่มเติมว่า

ที่จริงเจตนารมณ์ของคณะกรรมการฯ ต้องการให้อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานเป็น กรรมการและเลขานุการ เนื่องจากมีอธิบดีหลายกรม เป็นคณะกรรมการฯ ปลัดกระทรวงเป็นประธาน จึงเห็นควรให้รองอธิบดีที่อธิบดีมอบหมายเป็นเลขานุการ แต่เมื่อเป็นความเห็นของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และไม่ทำให้พระราชบัญญัตินี้เสียความหมายไป คณะกรรมการฯ จึงขอแก้ไขตามข้อเสนอ ของสมาชิกฯ

มติ ที่ประชุมเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการฯ ด้วยคะแนนเสียงเป็น เอกฉันท์

มาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๘ ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๙ มีการแก้ไข

“มาตรา ๙ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบายเกี่ยวกับการฝึกอาชีพ การยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานและการกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการฝึกอาชีพ การยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน การกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน และการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน และการสำรวจความต้องการ พัฒนาฝีมือแรงงาน

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการแข่งขันฝีมือแรงงานระดับชาติในสาขาอาชีพต่าง ๆ

(๔) กำหนดคุณสมบัติของผู้ฝึกในแต่ละสาขาอาชีพ

(๕) ส่งเสริมและประสานงานและติดตามผลการฝึกอาชีพระหว่างภาคีรัฐบาลและเอกชนให้สามารถใช้ทรัพยากรร่วมกันในเรื่องการฝึกอาชีพ การยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน การกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน และการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน

(๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ ของคณะกรรมการ”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มติ ที่ประชุมเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการฯ

มาตรา ๑๐ ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๑๑ ไม่มีการแก้ไข
ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

หมวด ๒ การดำเนินการฝึกอาชีพ ไม่มีการแก้ไข
ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข

“มาตรา ๑๒ ผู้ใดประสงค์จะทำการดำเนินการฝึกอาชีพตามพระราชบัญญัตินี้ให้ขอรับอนุญาตจากนายทะเบียน
การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย
มติ ที่ประชุมเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการฯ

มาตรา ๑๓ ไม่มีการแก้ไข
ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๑๔ ไม่มีการแก้ไข
ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๑๕ ไม่มีการแก้ไข
ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๑๖ ไม่มีการแก้ไข
ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๑๗ มีการแก้ไข

“มาตรา ๑๗ ในการฝึกอาชีพ ผู้ดำเนินการฝึกต้องทำสัญญาเป็นหนังสือกับผู้รับการฝึก สัญญาการฝึกอย่างน้อยต้องประกอบด้วยรายการ ดังต่อไปนี้

- (๑) ระยะเวลาการฝึก
- (๒) ข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับการฝึก
- (๓) เวลาฝึกปกติ ~~เวลาฝึกสัปดาห์~~ เวลาพัก และวันหยุดของผู้รับการฝึก
- (๔) เบี้ยเลี้ยงระหว่างรับการฝึก ~~ค่าตอบแทนผู้ฝึกสัปดาห์~~
- (๕) สวัสดิการตลอดจนมาตรการเกี่ยวกับสวัสดิภาพของผู้รับการฝึก
- (๖) หลักเกณฑ์การลา
- (๗) เงื่อนไขการเลิกสัญญาการฝึก

(๘) หลักเกณฑ์การจ่ายค่าตอบแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันเกิดจากการฝึก

(๙) หลักเกณฑ์การรับเข้าทำงานและค่าจ้างเมื่อสำเร็จการฝึก

(๑๐) รายการอื่น ๆ ตามที่นายทะเบียนกำหนด

ในกรณีที่ผู้รับการฝึกเป็นผู้เยาว์ การเข้าทำสัญญาการฝึกต้องได้รับความยินยอมจากบิดา หรือมารดา หรือผู้ปกครอง หรือบุคคลซึ่งรับผู้เยาว์นั้นไว้ในความปกครองหรืออุปการะเลี้ยงดู หรือบุคคลซึ่งผู้เยาว์นั้นอาศัยอยู่ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มติ ที่ประชุมเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการฯ

มาตรา ๑๘

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๑๙

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๒๐

มีการแก้ไข

“มาตรา ๒๐ ให้ผู้ดำเนินการฝึกจัดทำทะเบียนประวัติผู้รับการฝึกไว้เป็นหลักฐานและส่งสำเนาทะเบียนประวัติผู้รับการฝึกต่อนายทะเบียนภายในสามสิบห้าวันนับแต่วันเริ่มการฝึกอาชีพ”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มติ ที่ประชุมมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการฯ

มาตรา ๒๑

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๒๒

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๒๓

มีการแก้ไข

“มาตรา ๒๓ ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกหรือสถานประกอบการรับนักเรียนนักศึกษาของสถานศึกษาเข้าเป็นผู้รับการฝึกตามสัญญาที่ได้ทำไว้กับสถานศึกษา ให้ดำเนินการไปตามหลักสูตรที่ผู้ดำเนินการฝึกหรือสถานประกอบการและสถานศึกษาได้ร่วมกันจัดทำขึ้น และให้ผู้ดำเนินการฝึกหรือสถานประกอบการจัดส่งหลักสูตรดังกล่าวและสัญญาที่ได้ทำไว้กับสถานศึกษาไปให้นายทะเบียนทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันทำสัญญา

สัญญาารับนักเรียนนักศึกษาเข้าเป็นผู้รับการฝึกระหว่างสถานศึกษากับผู้ดำเนินการฝึก หรือสถานประกอบการ อย่างน้อยต้องประกอบด้วยรายการดังต่อไปนี้

- (๑) ระยะเวลาการฝึก
- (๒) ข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับการฝึก
- (๓) เวลาฝึกปกติ / เวลาฝึกสงวนเวลาพัก และวันหยุดของนักเรียนนักศึกษาที่เข้ารับการฝึก
- (๔) สวัสดิการตลอดจนมาตรการเกี่ยวกับสวัสดิภาพที่จะจัดให้แก่เรียนนักศึกษาที่เข้ารับการฝึก
- (๕) หลักเกณฑ์การลา
- (๖) เงื่อนไขการเลิกสัญญาการฝึก
- (๗) หลักเกณฑ์การจ่ายค่าตอบแทนแก่นักเรียนนักศึกษาซึ่งเข้ารับการฝึก ในกรณีที่นักเรียนนักศึกษาประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันเกิดจากการฝึก

ให้นำความในมาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐ มาใช้บังคับแก่การดำเนินการฝึกอาชีพให้แก่เรียนนักศึกษาตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มติ ที่ประชุมเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมาธิการฯ

มาตรา ๒๔

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๒๕

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

หมวด ๓ การฝึกเพื่อยกระดับ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรฐานฝีมือแรงงาน

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๒๖

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๒๗

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

หมวด ๔ การทดสอบมาตรฐาน

ไม่มีการแก้ไข

ฝีมือแรงงาน

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๒๘ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๙ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๐ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย	ไม่มีการแก้ไข
หมวด ๕ พนักงานเจ้าหน้าที่ และนายทะเบียน ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๑ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๒ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๓ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๔ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย	ไม่มีการแก้ไข
หมวด ๖ บทเฉพาะกาล ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๕ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย	ไม่มีการแก้ไข

เมื่อได้พิจารณาจนจบร่างแล้ว ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการ
สรุปอีกครั้งหนึ่ง และไม่มีสมาชิกขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำใด ๆ

การพิจารณาในวาระที่ ๓

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบด้วยร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ.^(๔) ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

และสภาผู้แทนราษฎร ได้ส่งร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ไปยังวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

การพิจารณาของวุฒิสภา

การพิจารณาในวาระที่ ๑

วุฒิสภาได้รับร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. จากสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๓๗ และได้บรรจุเข้าระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันศุกร์ที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๓๗

ในการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันศุกร์ที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๓๗ วุฒิสภาได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

หลังจากที่เลขาธิการวุฒิสภาได้อ่านสารบบตลอดจนหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. แล้ว ได้มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปรายแสดงความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัตินี้ สรุปได้ดังนี้

ก. คำอภิปรายของสมาชิกวุฒิสภา

๑. ร่างพระราชบัญญัตินี้ ถ้าหากว่าจะพิจารณาโดยเฉพาะหลักการและเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องส่งเสริมอาชีพและสนับสนุนให้มีการฝึกอาชีพแก่เยาวชนและผู้หางานทำ คิดว่าเป็นหลักการที่ดีในอันที่จะส่งเสริมทักษะของผู้ใช้แรงงานในการที่จะเข้าไปทำงานในระบบอุตสาหกรรมกึ่งดีหรือในระบบใช้แรงงานกึ่งดี ให้ได้มีความรู้ความสามารถยิ่งขึ้นเพื่อพัฒนาขีดความสามารถเกี่ยวกับการผลิตและในเรื่องของการใช้แรงงาน แต่ถ้าหากจะพิจารณาถึงรายละเอียดของกฎหมาย ซึ่งกำลังเสนออยู่ในขณะนี้คิดว่าอาจจะมีความบกพร่องอยู่บ้าง

หลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นสิ่งที่ดี เป็นการส่งเสริมอาชีพโดยมุ่งพัฒนาเยาวชนซึ่งจะเข้ามาใช้แรงงาน โดยเฉพาะในมาตรา ๒๕ ระบุว่าห้ามมิให้นำกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน และกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ มาใช้บังคับแก่การดำเนินการฝึกอาชีพที่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ เพราะฉะนั้นจะเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้เขียนขึ้นมา เพื่อให้แตกต่างไปจากการใช้แรงงานในลักษณะของกฎหมายแรงงาน เป็นการที่จะฝึกคนที่ยังไม่มีงานทำเลยหรือว่ามีงานทำแต่ยังไม่มีความรู้ความสามารถในการทำงาน ตามกฎหมายนี้ผู้ดำเนินการฝึกอาชีพจะต้องขออนุญาตเสียก่อน เมื่อได้รับอนุญาตแล้วจะต้องทำสัญญากับผู้ฝึกอาชีพเพื่อประกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากการฝึกต่าง ๆ เหล่านี้ ซึ่งร่างกฎหมายนี้เขียนไว้แล้ว แต่เมื่อพิจารณาถึงบทลงโทษตามกฎหมายฉบับนี้ จะเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้ไม่มีบทลงโทษกับผู้ดำเนินการฝึกอาชีพตามกฎหมาย เพียงแต่ในมาตรา ๓๓ มีเฉพาะเรื่องการเตือนเป็นหนังสือ และการเพิกถอนคำสั่งอนุญาต แต่ถ้าหากว่ามีกรณีการจัดตั้งสถานการฝึกโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือได้รับอนุญาตแล้วไม่ปฏิบัติตามสัญญาซึ่งให้ไว้กับผู้รับการฝึก เช่น ผู้ทำการฝึกซึ่งเป็นเด็กกึ่งดีหรือผู้ใช้แรงงานกึ่งดี ได้รับอันตรายหรือเกิดทุพพลภาพจากการฝึกงาน ผู้จัดการฝึกไม่รับผิดชอบไม่ปฏิบัติตามสัญญาอะไรจะเกิดขึ้นในเมื่อกฎหมายฉบับนี้ไม่ได้ใช้กฎหมายว่าด้วยแรงงานมาใช้บังคับ จะเป็นปัญหาในการใช้แรงงาน ถึงแม้ว่าการเปิดสถานฝึกอาชีพขึ้นมาโดยไม่มีกรเรียกเงินจากผู้รับการฝึก การฝึกนี้ไม่มีข้อกำหนดเป็นประการอื่น นอกจากผู้ดำเนินการฝึกได้รับประโยชน์จากการทำงานของบุคคลเหล่านั้นที่เข้ามาทำงานความเป็นอยู่ของเขานั้นควรต้องได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย ถ้าหากว่าผู้ดำเนินการฝึกไม่ปฏิบัติ

ตามสัญญาที่ให้ไว้หรือดำเนินการฝึกโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือออกใบอนุญาตรับรองการฝึกโดยที่ไม่มี การฝึกจริง ผลเสียหายจะเกิดขึ้นแก่ตลาดแรงงาน ในกรณีนี้การนำลักษณะของการฝึกอาชีพจากกรม แรงงานไปบวกกับลักษณะโรงเรียนของกระทรวงศึกษาธิการแล้ว จะมีปัญหาว่าการลงโทษ แค่ว่ากล่าว ตักเตือนหรือเพิกถอนใบอนุญาตจะคุ้มหรือเหมาะสมหรือไม่กับนโยบายส่งเสริมการฝึกอาชีพ ใน ปัจจุบันนี้แรงงานเป็นสิ่งสำคัญ กฎหมายฉบับนี้จะเรียกว่าเป็นการยกเว้นการใช้บังคับกฎหมายแรงงาน เพราะสามารถจะเอาแรงงานของเขาวชนมาใช้ได้อย่างว่าเป็นการฝึก แต่ถ้าหากว่ามีการกระทำผิด กฎหมายฉบับนี้ขึ้นมาแล้ว ไม่มีบทลงโทษที่เหมาะสมจะเป็นปัญหา ซึ่งคงจะต้องพิจารณาต่อไป

๒. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยหลักการแล้วเป็นเรื่องที่ดีแต่สิ่งสำคัญในเรื่องนี้ ก็ คือ ในโรงเรียนเอกชนหรือโรงเรียนของรัฐก็ตีที่ทำการฝึก หรือให้การศึกษากับคนที่ฝึกอาชีพ จะ ต้องมีกฎเกณฑ์ระเบียบมาตรฐานของสถานที่ และคุณภาพมาตรฐานของครูฝึกอาชีพโดยจะต้องมีคณะ กรรมการที่จะดูแลเรื่องนี้โดยเฉพาะ เนื่องจากโรงงานหรือสถานที่ประกอบการขณะนี้บางแห่งก็มี มาตรฐานบางแห่งก็ไม่มีมาตรฐาน ตัวอย่างเช่น ทบวงมหาวิทยาลัยเขามีคณะกรรมการที่จะดูแล มาตรฐานของมหาวิทยาลัยโดยเฉพาะ และกระทรวงศึกษาก็มีคณะกรรมการที่จะตรวจสอบดูแล มาตรฐานโรงเรียน แต่ร่างพระราชบัญญัตินี้ให้นายทะเบียนไปดูก็ไม่ทราบภานายทะเบียนจะมีความรู้ แคไหนที่จะไปดูและอนุญาต การฝึกงานอาจทำโดยมีโรงเรียนเข้าไปเชื่อมต่อกับโรงงาน ที่ทาง รัฐบาลกำลังดำเนินการอยู่ขณะนี้ ก็คือ โรงเรียนโรงงานแบบในประเทศเยอรมันหรือหลาย ๆ ประเทศ ที่เขาทำกันคือ ติดต่อประสานงานแล้วก็ส่งคนเข้าไปฝึกงาน แต่ถ้าโรงงานดำเนินการรับคนเข้ามาฝึก โดยตรง ถ้าดูแลไม่ทั่วถึงก็จะเปิดปัญหาได้ เนื่องจากอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการชุดนี้ให้ตั้งคณะ อนุกรรมการได้ ขอให้คณะกรรมการชุดนี้ช่วยกรุณาพิจารณารายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องนี้ให้ถี่ นอกจากนี้ เรื่องการเก็บเงินกับผู้ที่รับการฝึกอบรมจะต้องดูแลเป็นพิเศษ และก่อนที่จะดำเนินการตามพระราช บัญญัตินี้ ควรกำหนดแนวทางให้ละเอียดรอบคอบเพื่อให้ได้มาตรฐาน

ข. คำชี้แจงของรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม (นายเสริมศักดิ์ การุณ) ได้ ชี้แจงต่อที่ประชุมวุฒิสภาในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ดังนี้

๑. พระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นพระราชบัญญัติที่ไม่เคยมีใช้มาก่อนแต่เป็นความริบ ด่วนและความต้องการของสภาพสังคมที่มีปัญหาหลายเรื่องติดตามมาตั้งแต่ปัญหาของการใช้เทคโนโลยี สมัยใหม่มาแทนเทคโนโลยีเดิมในการผลิต และปัญหาการที่ผู้ใช้แรงงานไม่มีทักษะในการผลิตโดย เทคโนโลยีใหม่ ๆ รวมถึงปัญหาการที่ต้องเลิกจ้างคนงาน ซึ่งทำให้เป็นภาระของรัฐบาล พระราช บัญญัติฉบับนี้เป็นพระราชบัญญัติส่งเสริมให้สถานประกอบการซึ่งต้องการที่จะฝึกอบรมคนงานนั้น สามารถรับผู้ที่ไม่เคยเข้ามาทำงานหรือไม่เคยเป็นลูกจ้างมาก่อนเข้ารับการฝึกอบรมโดยไม่ต้องอยู่ใน บังคับกฎหมายค่าจ้างขั้นต่ำ เพราะเดี๋ยวนี้เราได้ประกาศเลิกการทดลองงานไปแล้ว ปัญหาที่จะตามมา คือ การที่เข้ามาทำงานแล้วเกิดความเสียหายแล้วก็เลิกจ้างกันไป ทำให้เกิดปัญหาการเรียกร้องต่าง ๆ ตามมาจึงได้เปิดโอกาสให้สถานประกอบการซึ่งต้องการที่จะฝึกอบรมคนที่เข้ามาทำงานหรือบุคคลทั่วไป เข้ามารับการฝึกอบรมให้มีทักษะความรู้แล้วก็เข้าไปทำงานได้ตามขั้นตอนต่าง ๆ ซึ่งพระราชบัญญัติ ฉบับนี้จะมีบทที่สนับสนุน หมายความว่า ถ้าผู้ดำเนินการฝึกอบรมนั้นไปดำเนินการขออนุญาตต่อนาย ทะเบียนแล้วก็สามารถดำเนินการได้โดยไม่ไปผูกพันกับกฎหมายโรงเรียนราษฎร์ และกฎหมายคณะ กรรมการการศึกษาเอกชน พ.ศ.๒๕๒๕ ถ้าผู้ดำเนินการฝึกอบรมไม่ปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครอง

แรงงาน ก็มีบทลงโทษอยู่ในตัวแล้ว เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้จึงเป็นกฎหมายที่ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการดำเนินการให้บุคคลต่าง ๆ มีทักษะฝีมือและความพร้อม ระยะเวลาที่จะดำเนินการฝึกอบรมนั้นก็จะเป็นไปตามขั้นตอนที่กำหนดไว้และมีมาตรการต่าง ๆ ไม่ให้มีการใช้แรงงานเกินกว่ากำหนด ซึ่งระยะเวลาในการฝึกอบรมนั้นนายทะเบียนจะเป็นผู้กำหนด โดยจะมาใช้แรงงานเกินกว่าระยะเวลาการฝึกไม่ได้ ซึ่งมาตรการต่าง ๆ จะอยู่ในระเบียบซึ่งเป็นอำนาจของนายทะเบียนที่จะดูแลรับผิดชอบต่อไป

๕. เจตนารมณ์ของกฎหมายนี้ ในมาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการขึ้นดูแลประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิเป็นจำนวนมาก ตั้งแต่ปลัดกระทรวงและอธิบดีหลายกรม ซึ่งมีความรู้ความสามารถในการกำกับดูแลให้เป็นไปตามทิศทางของการฝึก การให้อำนาจนายทะเบียนคอยกำกับดูแลการฝึกให้เป็นไปตามทิศทางของการฝึกนั้น ก็ต้องการให้ความเป็นธรรมแก่ผู้รับการฝึก ไม่ให้ผู้ประกอบการนั้นถือโอกาสเอาเปรียบผู้รับการฝึก แปรสภาพจากผู้รับการฝึกมาเป็นผู้ใช้แรงงานโดยหลีกเลี่ยงกฎหมาย ต้องกำหนดระยะเวลาตามหลักสูตรที่วางไว้อย่างเคร่งครัด เช่น หลักสูตรบางหลักสูตรสามารถฝึกแล้วเสร็จภายใน ๙๐ วัน ก็ควรกำหนดไว้ ๙๐ วัน ไม่ใช่กำหนดไปตั้ง ๒ ปี นายทะเบียนก็จะดูแลตามนโยบายที่คณะกรรมการได้กำหนดไว้ ถ้าสถานประกอบการใดไม่ดำเนินการก็มีสิทธิที่จะตักเตือนหรือเพิกถอน เมื่อเพิกถอนไปแล้วก็ไม่อยู่ในข่ายที่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย ก็ต้องไปอยู่ในบังคับพระราชบัญญัติการศึกษาเอกชน หรือพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงานซึ่งมีบทลงโทษในตัวอยู่แล้ว

ค. มติที่ประชุม

เมื่อการอภิปรายยุติ ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งจำนวน ๒๕ คนเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๕ วัน

รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญ ประกอบด้วย

๑. นายจิรายุทธ์ วสุรัตน์	๒. นางจันทร์รา ปิตรชาติ
๓. นางดวงกมล นิธิอุทัย	๔. นายธีระ ศรีธรรมรักษ์
๕. คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์	๖. นายนิคม จันทรวิฑูร
๗. พลเรือเอก ประวิทย์ ปาลศรี	๘. นายประสพชัย ยูวะเวส
๙. นายเพชร ยุติธรรมดำรง	๑๐. นายพร อุดมพงษ์
๑๑. นายพานิชย์ เจริญเฒ่า	๑๒. นายพารณ อิศรเสนา ณ อยุธยา
๑๓. นายไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล	๑๔. นายมนัส นิยมทรัพย์มณี
๑๕. นายวิชัย โสสุวรรณจินดา	๑๖. นายวิฑูรย์ ภัทรเลาะห์
๑๗. นายวีระ ปิตรชาติ	๑๘. นายสงวน ลีวมนมอนด์
๑๙. นายสมภพ โทตระกิตย์	๒๐. คุณหญิงสมศรี กัณธมาลา
๒๑. นายสุชน ซาลีเครือ	๒๒. นายเสริมศักดิ์ การุญ
๒๓. นายอนุศักดิ์ บุญยะประณีต	๒๔. พันเอก (พิเศษ) อุดม ทวีวัฒน์
๒๕. นายอุทัย คันธเสวี	

การพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญของวุฒิสภา

เมื่อคณะกรรมการฯ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวพร้อมด้วยรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ^(๕) ต่อวุฒิสภา เพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ และ ๓ ต่อไป

การพิจารณาในวาระที่ ๒

ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันศุกร์ที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ.๒๕๓๗ ที่ประชุมวุฒิสภาได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ดังนี้

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม (นายเสริมศักดิ์ ภารุญ)
ในฐานะประธานคณะกรรมการฯ กล่าวขึ้นแจ้งต่อที่ประชุมวุฒิสภาว่า

คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. เสร็จแล้ว ผลการพิจารณามีการแก้ไขเพิ่มเติม ๒๒ มาตรา เป็นการปรับปรุงแก้ไขเฉพาะประเด็นที่เป็นประโยชน์ เพื่อให้ร่างกฎหมายมีความสมบูรณ์มากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้เพิ่มเติมเรื่องสิทธิประโยชน์ของผู้ดำเนินการฝึกและนายจ้างในมาตรา ๓๐ ทวิ ของหมวด ๔ ทวิ ขึ้นใหม่ เพื่อให้ภาคเอกชนมีกำลังใจที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาแรงงานของประเทศ คณะกรรมการฯ จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. เพื่อพิจารณาต่อไป

(๕) รายงานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ในภาคผนวกหน้า ๑๑๑

ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ.

ชื่อพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มาตรา ๑, ๒, ๓ ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มาตรา ๔ มีการแก้ไข

“มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“การฝึกอาชีพ” หมายความว่า การให้หรือเพิ่มพูนความรู้ ฝีมือและทัศนคติที่จะ
ทำให้ผู้รับการฝึกสามารถทำงานในสาขาอาชีพที่รับการฝึกได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยไม่มีการเรียกค่า
ฝึกหรือค่าตอบแทน **แต่ไม่รวมถึงการที่นายจ้างทำการฝึกอาชีพให้แก่ลูกจ้างของตนเอง**

“สถานฝึกอาชีพ” หมายความว่า สถานที่ที่ผู้ดำเนินการฝึกจัดให้มีการฝึกอาชีพแก่ผู้
รับการฝึก

“ผู้ดำเนินการฝึก” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตจดทะเบียนให้ดำเนินการฝึก
อาชีพตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้รับการฝึก” หมายความว่า ผู้ซึ่งเข้ารับการฝึกอาชีพที่บ่งจากผู้ดำเนินการฝึก

“การฝึกเพื่อยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน” หมายความว่า การที่นายจ้างจัดให้ลูก
จ้างได้ฝึกอบรมเพิ่มเติม โดยมีวัตถุประสงค์ให้ลูกจ้างได้มีความรู้ ความสามารถและทักษะที่สูงขึ้นใน
สาขางานที่ปฏิบัติอยู่

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงทำงานให้แก่ นายจ้างเพื่อรับค่าจ้างไม่ว่าจะเป็นผู้
รับค่าจ้างด้วยตนเองหรือไม่ก็ตาม แต่ไม่รวมถึงลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับงานบ้าน

“นายจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงรับลูกจ้างเข้าทำงานโดยจ่ายค่าจ้างให้และให้รวม
ถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนนายจ้าง ในกรณีที่นายจ้างเป็นนิติบุคคล หมายความว่า ผู้ซึ่งมี
อำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลนั้น และให้รวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนผู้ซึ่งมีอำนาจ
กระทำการแทนนิติบุคคลด้วย

“ผู้ฝึก” หมายความว่า ผู้ซึ่งทำหน้าที่ฝึกผู้รับการฝึก

“หลักสูตร” หมายความว่า **หลักสูตร** หรือวิชาหรือขั้นตอนในการฝึกผู้รับการฝึกตาม
ประเภทสาขาอาชีพที่ผู้ดำเนินการฝึกหรือผู้ดำเนินการฝึกร่วมกับสถานศึกษากำหนดขึ้น

“สัญญาการฝึก” หมายความว่า สัญญาซึ่งผู้ดำเนินการฝึกได้ทำเป็นหนังสือกับผู้รับ
การฝึกหรือสถานศึกษา

“ผู้สำเร็จการฝึก” หมายความว่า ผู้รับการฝึกซึ่งได้รับหนังสือรับรองจากผู้ดำเนินการฝึกว่าได้ผ่านการฝึกอาชีพตามหลักสูตรแล้ว

“นายทะเบียน” หมายความว่า อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมการฝึกอาชีพ

บัญญัตินี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราช

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้”

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มติ ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมาธิการฯ

มาตรา ๔ ทวิ

คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่

“มาตรา ๔ ทวิ เพื่อส่งเสริมการฝึกอาชีพ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดสาขาอาชีพที่จะให้มีการส่งเสริมการฝึก โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มติ ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นควรให้เพิ่มมาตรา ๔ ทวิ ขึ้นใหม่ตามที่คณะกรรมาธิการฯ

เสนอ

มาตรา ๕

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

หมวด ๑ คณะกรรมการส่งเสริมการฝึกอาชีพ

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มาตรา ๖

มีการแก้ไข

“มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการส่งเสริมการฝึกอาชีพ” ประกอบด้วยปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมเป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม อธิบดีกรมอาชีวศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย ประธานผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ประธานผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย และผู้ทรงคุณวุฒีสองคน ผู้แทนฝ่ายนายจ้างสองคนและผู้แทนฝ่ายลูกจ้างสองคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ รองอธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานคนหนึ่ง เป็นกรรมการและเลขานุการ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีประสบการณ์ด้านการฝึกอาชีพไม่น้อยกว่าสิบปี

กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในระเบียบกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม”

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มติ ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการฯ

มาตรา ๗, ๘

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มาตรา ๙

มีการแก้ไข

“มาตรา ๙ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดเสนอแนะนโยบายต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับการฝึกอาชีพ การกำหนดสาขาอาชีพที่จะให้มีการส่งเสริมการฝึก การกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน และการยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานและการกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการฝึกอาชีพ การยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน การกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน และการสำรวจความต้องการพัฒนาฝีมือแรงงาน

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการแข่งขันฝีมือแรงงานระดับชาติในสาขาอาชีพต่าง ๆ

(๔) กำหนดคุณสมบัติของผู้ฝึกในแต่ละสาขาอาชีพ

(๕) ส่งเสริมประสานงานและติดตามผลการฝึกอาชีพระหว่างภาคีรัฐบาลและเอกชนให้สามารถใช้ทรัพยากรร่วมกันในเรื่องการฝึกอาชีพ การยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน การกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน และการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานระหว่างภาครัฐบาลและเอกชนในการใช้ทรัพยากรร่วมกัน

(๖) ปฏิบัติกรอำนาจหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ”

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มติ ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการฯ

มาตรา ๑๐

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มาตรา ๑๑

มีการแก้ไข

“มาตรา ๑๑ การกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงานที่คณะกรรมการกำหนดแล้ว หลักเกณฑ์และคุณสมบัติตามมาตรา ๙ (๒) (๓) และ (๔) ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มติ ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการฯ

หมวด ๒ การดำเนินการฝึกอาชีพ

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มาตรา ๑๒

มีการแก้ไข

“มาตรา ๑๒ ผู้ใดประสงค์จะดำเนินการฝึกอาชีพตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สำหรับ
สำหรับผู้ต่าง ก่อขึ้นค่าของจดทะเบียนต่อนายทะเบียน

การขอสำหรับผู้จดทะเบียนและการสำหรับผู้รับจดทะเบียน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง”

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มติ ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการฯ

มาตรา ๑๓

มีการแก้ไข

“มาตรา ๑๓ ผู้ยื่นคำขอสำหรับผู้จดทะเบียนเพื่อดำเนินการฝึกอาชีพ ตามมาตรา
๑๒ ต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ประกอบการอุตสาหกรรม โดยมีโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน หรือ

(๒) เป็นผู้ประกอบกิจการซึ่งสามารถดำเนินการฝึกอาชีพได้ ทั้งนี้ตามประเภท

ขนาด ลักษณะ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด”

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มติ ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการฯ

มาตรา ๑๔

มีการแก้ไข

“มาตรา ๑๔ ผู้รับการฝึกต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) มีอายุตามที่กำหนดไว้ในรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกอาชีพที่ได้รับความ
เห็นชอบจากนายทะเบียน

(๒) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าหลักสูตรประถมศึกษาหรือเทียบเท่า เว้นแต่ได้รับ
ยกเว้นตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามที่คณะกรรมการกำหนดจากนายทะเบียน

(๓) คุณสมบัติอื่นอันจำเป็นในแต่ละสาขาอาชีพตามที่ผู้ดำเนินการฝึกได้กำหนดไว้
ในรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกอาชีพที่ได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน”

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มติ ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการการฯ

มาตรา ๑๕

มีการแก้ไข

“มาตรา ๑๕ ผู้ดำเนินการฝึกจะจัดให้มีการฝึกอาชีพได้เฉพาะในสังกัดของหน่วยงานที่ ตามสาขาอาชีพที่ได้รับอนุญาตจากจัดทะเบียนไว้กับนายทะเบียน”

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มติ ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการการฯ

มาตรา ๑๖, ๑๗, ๑๘

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มาตรา ๑๙

มีการแก้ไข

“มาตรา ๑๙ ในการดำเนินการฝึกอาชีพ ผู้ดำเนินการฝึกต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้รับการฝึกตามที่รัฐมนตรี คณะกรรมการประกาศกำหนด”

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มติ ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการการฯ

มาตรา ๒๐

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มาตรา ๒๑

มีการแก้ไข

“มาตรา ๒๑ เมื่อผู้รับการฝึกได้รับการฝึกอาชีพครบตามหลักสูตร และผู้ดำเนินการฝึกจัดให้มีการทดสอบตามวิธีการและมาตรฐานในการวัดผลการฝึกอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๙) แล้ว ให้ผู้ดำเนินการฝึกออกหนังสือรับรองให้แก่ผู้รับการฝึกภายในสามสิบห้าวันนับแต่วันเสร็จสิ้นการ ทดสอบ แล้วแจ้งให้นายทะเบียนทราบ”

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มติ ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการการฯ

มาตรา ๒๒

มีการแก้ไข

“มาตรา ๒๒ ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกประสงค์จะโอนการประกอบกิจการของตนให้แก่บุคคลอื่น ให้ผู้ดำเนินการฝึกแจ้งความประสงค์เป็นหนังสือให้นายทะเบียนทราบก่อนวันโอนไม่น้อยกว่าสามสิบวัน และหากผู้รับโอนประสงค์จะดำเนินการฝึกอาชีพในสถานประกอบการนั้นต่อไป ให้ผู้รับโอนแจ้งเป็นหนังสือให้นายทะเบียนทราบภายในสิบห้าวัน นับแต่วันรับโอนกิจการ เมื่อนายทะเบียนเห็นว่าผู้รับโอนมีลักษณะตามมาตรา ๑๓ ให้นายทะเบียนจัดแจ้งการเปลี่ยนแปลงนั้นไว้ในหนังสืออนุญาตทะเบียนให้เป็นผู้ดำเนินการฝึก และให้ถือว่าผู้รับโอนเป็นผู้ดำเนินการฝึกที่ได้รับโอนผู้จดทะเบียนไว้ตามมาตรา ๑๒

เมื่อนายทะเบียนได้จัดแจ้งตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้สิทธิและหน้าที่ของผู้ดำเนินการฝึกที่มีอยู่ตามสัญญาการฝึกที่ผู้ดำเนินการฝึกทำไว้กับผู้รับการฝึก และสิทธิและหน้าที่ของผู้ดำเนินการฝึกที่มีอยู่ตามสัญญาที่ผู้ดำเนินการฝึกทำไว้กับสถานศึกษาตามมาตรา ๒๓ หรือทำไว้กับสถานศึกษาหรือสถานฝึกอาชีพของทางราชการตามมาตรา ๒๔ โอนไปเป็นสิทธิและหน้าที่ของผู้ดำเนินการฝึกซึ่งเป็นผู้รับโอน

ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกหรือผู้รับโอนไม่ประสงค์จะดำเนินการฝึกอาชีพในสถานประกอบการนั้นต่อไป ผู้ดำเนินการฝึกหรือผู้รับโอนต้องแจ้งเป็นหนังสือให้นายทะเบียนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน และให้นายทะเบียนดำเนินการให้ผู้รับการฝึกซึ่งค้างการฝึกไปรับการฝึกอาชีพกับผู้ดำเนินการฝึกรายอื่นในสาขาอาชีพเดียวกัน หรือดำเนินการให้เข้ารับการฝึกอาชีพในสถานฝึกอาชีพของทางราชการต่อไป”

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มติ ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมาธิการฯ

มาตรา ๒๓

มีการแก้ไข

“มาตรา ๒๓ ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกหรือสถานประกอบการรับนักเรียนนิสิตนักศึกษาของสถานศึกษาเข้าเป็นผู้รับการฝึกตามสัญญาที่ได้ทำไว้กับสถานศึกษา ให้ดำเนินการไปตามหลักสูตรที่ผู้ดำเนินการฝึกหรือสถานประกอบการและสถานศึกษาได้ร่วมกันจัดทำขึ้น และให้ผู้ดำเนินการฝึกหรือสถานประกอบการจัดส่งหลักสูตรดังกล่าวและสัญญาที่ได้ทำไว้กับสถานศึกษาไปให้นายทะเบียนทราบภายในสามสิบห้าวันนับแต่วันทำสัญญา

สัญญารับนักเรียนนิสิตนักศึกษาเข้าเป็นผู้รับการฝึกระหว่างสถานศึกษากับผู้ดำเนินการฝึก หรือสถานประกอบการ อย่างน้อยต้องประกอบด้วยรายการดังต่อไปนี้

- (๑) ระยะเวลาการฝึก
- (๒) ข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับการฝึก
- (๓) เวลาฝึก เวลาพัก และวันหยุดของนักเรียนนิสิตนักศึกษาที่รับการฝึก
- (๔) สวัสดิการตลอดจนมาตรการเกี่ยวกับสวัสดิภาพที่จะจัดให้แก่แก่นักเรียนนิสิต

นักศึกษาที่เข้ารับการฝึก

- (๕) หลักเกณฑ์การลา
- (๖) เงื่อนไขการเลิกสัญญาการฝึก
- (๗) หลักเกณฑ์การจ่ายค่าตอบแทนแก่นักเรียนนิสิตนักศึกษาซึ่งเข้ารับการฝึกใน

กรณีที่นักเรียนนิสิตนักศึกษาประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันเกิดจากการฝึก

ให้นำความในมาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐ มาใช้บังคับแก่การดำเนินการฝึกอาชีพให้แก่แก่นักเรียนนิสิตนักศึกษาตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม”

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มติ ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการฯ

มาตรา ๒๔

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มาตรา ๒๕

มีการแก้ไข

“มาตรา ๒๕ มีให้ผู้ที่ดำเนินการฝึกที่ได้จดทะเบียนไว้กับนายทะเบียนได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน กฎหมายว่าด้วยยกย่องคุ้มครองแรงงาน และกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ มาใช้บังคับแก่การฝึกอาชีพที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายพระราชบัญญัตินี้”

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มติ ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการฯ

หมวด ๓ การฝึกเพื่อยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มาตรา ๒๖

มีการแก้ไข

“มาตรา ๒๖ นายจ้างจะจัดให้ลูกจ้างซึ่งทำงานอยู่กับตนเข้ารับการฝึกเพื่อยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานก็ได้

ในกรณีที่มีนายจ้างหรือลูกจ้างประสงค์จะให้ มีประโยชน์ต่อส่วนงานในตำรฝึกตามวรรคหนึ่ง ให้ทำสัญญาเป็นหนังสือและให้นายจ้างส่งสำเนาสัญญาแก่นายทะเบียนซึ่งในสัญญาฉบับนั้นต้องมีข้อความว่า

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มติ ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการฯ

มาตรา ๒๗

มีการแก้ไข

“มาตรา ๒๗ ในระหว่างการฝึกเพื่อยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน นายจ้างยังคงมีหน้าที่ต่อลูกจ้างอยู่ตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับในการทำงานและข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง เว้นแต่การฝึกนั้นเกิดจากการร้องขอของลูกจ้างและมีการตกลงกันเป็นหนังสือ และนายจ้างอาจจัดให้ลูกจ้างฝึกนอกเวลาทำงานปกติหรือในวันหยุดของลูกจ้างก็ได้ โดยนายจ้างต้องจ่ายค่าจ้างไม่น้อยกว่าค่าจ้างในเวลาทำงานปกติตามจำนวนชั่วโมงที่ฝึก และให้นายจ้างส่งสำเนาสัญญาแก่นายทะเบียนภายในสามสิบห้าวันนับแต่วันทำสัญญา”

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มติ ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการฯ

หมวด ๔ การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มาตรา ๒๘

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มาตรา ๒๙

มีการแก้ไข

“มาตรา ๒๙ ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกขอรับคำแนะนำหรือความช่วยเหลือในกิจการที่เกี่ยวกับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน เพื่อประโยชน์ในการฝึกอาชีพและการส่งผู้รับการฝึกเข้าทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ให้กรมพัฒนาฝีมือแรงงานให้ความช่วยเหลือในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) การจัดทำหลักสูตรให้สอดคล้องกับมาตรฐานฝีมือแรงงาน

(๒) การฝึกอบรมผู้ฝึกเพื่อให้การดำเนินการฝึกอาชีพเป็นไปตามมาตรฐานฝีมือแรงงาน

งาน

(๓) การอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับอุปกรณ์ในการฝึก

(๔) การจัดทำเอกสารประกอบการฝึกอาชีพ

(๕) การฝึกเพิ่มเติมเพื่อให้ผู้รับการฝึกมีฝีมือตามมาตรฐานฝีมือแรงงาน”

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มติ ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการฯ

มาตรา ๓๐

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

หมวด ๔ ทวิ สิทธิและประโยชน์ของ

คณะกรรมการธิการ

ผู้ดำเนินการฝึกและนายจ้าง

เพิ่มขึ้นใหม่

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มติ ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นควรให้เพิ่มหมวด ๔ ทวิ ขึ้นใหม่ตามที่คณะกรรมการฯ

เสนอ

มาตรา ๓๐ ทวิ

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

“มาตรา ๓๐ ทวิ เพื่อส่งเสริมการฝึกอาชีพ และการฝึกเพื่อยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน ให้ผู้ดำเนินการฝึกและนายจ้างได้รับสิทธิและประโยชน์ดังต่อไปนี้

(๑) สิทธิที่จะได้รับความช่วยเหลือในด้านการฝึก การสอน การจัดหาอุปกรณ์ที่จำเป็นจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

(๒) สิทธิที่จะได้หักค่าใช้จ่ายในการฝึก การสอน เป็นกรณีพิเศษ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาตามประมวลรัษฎากร

(๓) สิทธิและประโยชน์อื่น ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มติ ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นควรให้เพิ่มมาตรา ๓๐ ทวิ ขึ้นใหม่ ตามที่คณะกรรมการฯ เสนอ

หมวด ๕ พนักงานเจ้าหน้าที่และนายทะเบียน

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มาตรา ๓๑

มีการแก้ไข

“มาตรา ๓๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ที่ใช้ในการฝึกอาชีพในระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจตราและให้คำแนะนำแก่ผู้ดำเนินการฝึกหรือสถานประกอบการตามมาตรา ๒๓ ปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) มีหนังสือเรียกสอบถามผู้ดำเนินการฝึก ผู้ฝึก หรือผู้รับการฝึกเพื่อให้ข้อมูลที่เป็นจริงหรือให้ส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องแก่ผู้ประกอบการฝึกอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการให้การฝึกหรือการรับการฝึก

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้นุคนคนที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกหรือให้คำชี้แจงแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่ร้องขอ”

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มติ ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการฯ

มาตรา ๓๒

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มาตรา ๓๓

มีการแก้ไข

“มาตรา ๓๓ ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนเดือนเป็นหนังสือให้ผู้ดำเนินการฝึกปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาสามสิบวันตามที่กำหนด

ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกไม่ปฏิบัติตามคำเตือนตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนการอนุญาตให้จดทะเบียนเป็นผู้ดำเนินการฝึก”

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มติ ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการฯ

มาตรา ๓๔

มีการแก้ไข

“มาตรา ๓๔ ผู้ดำเนินการฝึกซึ่งถูกเพิกถอนการอนุญาตจดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำสั่ง และให้คณะกรรมการแจ้งผลการวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายในสี่สามสิบห้าวันนับแต่วันที่รับอุทธรณ์ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

ในระหว่างรอคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้ผู้ดำเนินการฝึกดำเนินการฝึกผู้รับการฝึกต่อไปได้จนกว่าจะมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกไม่อุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนของนายทะเบียน หรือในกรณีที่คณะกรรมการมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ ให้นำความในมาตรา ๒๒ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มติ ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการฯ

หมวด ๒ บทเฉพาะกาล

คณะกรรมการตีต้อออก

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มติ ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นควรให้ตัดหมวด ๒ บทเฉพาะกาล ออกตามที่คณะกรรมการฯ เสนอ

มาตรา ๓๕

คณะกรรมการตีต้อออก

“มาตรา ๓๕ ผู้ประสงค์ขอการซึ่งจัดให้มีทหารฝึกภาคพิเศษในสถานที่ประสงค์ขอของตนสองครั้งแล้วก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าประสงค์จะดำเนินการฝึกภาคพิเศษในสถานที่ประสงค์ขอของตนต่อไป ให้ยื่นคำขอรับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และมีมติเห็นชอบแล้วให้ดำเนินการฝึกภาคพิเศษต่อไปได้จนกว่าจะได้รับอนุญาตหรือนายทะเบียนได้แจ้งให้ทราบถึงการไม่อนุญาต

ในกรณีที่ผู้ประกอบการไม่ได้รับอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้มีค่าความในมาตรา ๒๒ บรรทัด
ล่าง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มติ ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นควรให้ตัด มาตรา ๓๕ ออกทั้งหมดตามที่คณะกรรมการ
ธิการฯ เสนอ

เมื่อได้พิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่างแล้ว ที่ประชุมวุฒิสภาได้พิจารณาทั้ง
ร่างเป็นการสรุปอีกครั้ง ซึ่งไม่มีสมาชิกขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำใด ๆ

การพิจารณาในวาระที่ ๓

ที่ประชุมวุฒิสภาลงมติด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมร่างพระ
ราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ..... และคณะกรรมการฯ ได้มีข้อสังเกตไว้ในรายงานของคณะ
กรรมการฯ เพื่อให้ที่ประชุมได้พิจารณา ดังนี้

ข้อสังเกตของคณะกรรมการฯ

๑) คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ.....
แล้ว เห็นสมควรแก้ไขบันทึกเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติ เพื่อให้มีความชัดเจนและเหมาะสม
ยิ่งขึ้น เป็นดังนี้

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการฝึกอาชีพแก่ *เยาวชนและผู้หางาน*
ที่บุคคลซึ่งอยู่ในวัยทำงานได้ฝึกตนให้มีฝีมือเพื่อมีโอกาสเข้าสู่ตลาดแรงงาน และเพื่อให้บุคคลซึ่งทำ
งานอยู่แล้วได้รับการฝึกเพื่อยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน รวมทั้งเพื่อให้มีการร่วมมือระหว่างสถาน
ประกอบการและสถานศึกษาในการรับนักเรียนนิสิตนักศึกษา เข้ารับการฝึกงานในสถานประกอบการ
ซึ่งจะเป็นการพัฒนากำลังคนให้สอดคล้องกับความต้องการของธุรกิจและอุตสาหกรรม จึงจำเป็นต้อง
ตราพระราชบัญญัตินี้

๒) คณะกรรมการฯ วิสามัญฯ ได้พิจารณาความในมาตรา ๖ ของหมวด ๑ คณะ
กรรมการส่งเสริมการฝึกอาชีพ ในร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ..... แล้วเห็นว่าผู้แทน
ของหน่วยงานต่างๆ ที่จะเข้ามาเป็นกรรมการในคณะกรรมการส่งเสริมการฝึกอาชีพ นั้น ควรจะได้มี
การกำหนดไว้ให้แน่นอนว่าแต่ละหน่วยงานนั้นจะมีผู้แทนเข้ามาเป็นกรรมการได้เป็นจำนวนเท่าใด
ทั้งนี้เพราะในกฎหมายอื่น เช่น พระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
พ.ศ.๒๕๐๙ พระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ.๒๕๑๘ และพระราชบัญญัติการปิโตรเลียมแห่ง
ประเทศไทย พ.ศ.๒๕๒๑ เป็นต้น ได้กำหนดจำนวนกรรมการ ซึ่งผู้แทนของหน่วยงานที่ได้รับการ
แต่งตั้งให้มาเป็นกรรมการไว้อย่างชัดเจน ดังนั้น คณะกรรมการฯ วิสามัญฯ จึงเห็นว่าในโอกาสต่อไป
สมควรที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการร่างกฎหมายควรที่จะได้ร่างกฎหมายในลักษณะนี้ไว้ให้ชัดเจน
ทั้งนี้เพื่อให้เป็นมาตรฐานแนวทางเดียวกัน

มติ ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการฯ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ เพื่อส่งให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร กรณีทีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

เมื่อที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ..... ที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว วุฒิสภาจึงได้ส่งร่างพระราชบัญญัติตามที่แก้ไขเพิ่มเติมนั้น ไปยังสภาผู้แทนราษฎร ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๔๗ ถ้าสภาผู้แทนราษฎรเห็นว่ามิได้แก้ไขเพิ่มเติมในสาระสำคัญและเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมก็ถือว่าร่างพระราชบัญญัตินั้นได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาแล้ว ถ้าเป็นกรณีอื่นก็ให้แต่ละสภาดังคณะกรรมาธิการร่วมกันเพื่อพิจารณา

สภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ..... ที่วุฒิสภาลงมติแก้ไขเพิ่มเติม(๖) เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๓๗ และสภาผู้แทนราษฎรได้ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๓๗

ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ขอให้ที่ประชุมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกรณีที่วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว ซึ่งที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้แสดงความคิดเห็นสรุปได้ดังนี้

๑. การแก้ไขในมาตราต่าง ๆ นั้น ส่วนใหญ่ก็จะเป็นการแก้ไขถ้อยคำแต่การที่วุฒิสภาได้มีการเพิ่มเติมในหมวด ๔ ทวิ และมาตรา ๓๐ ทวิ ในส่วนตรงนี้เป็นสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติซึ่งถือว่าเป็นการแก้ไขมาก กล่าวคือในหมวด ๔ ทวิ ได้เพิ่มเติมเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของผู้ดำเนินการฝึกและนายจ้าง โดยในมาตรา ๓๐ ทวิ เพื่อส่งเสริมการฝึกเพื่อยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน ให้ผู้ดำเนินการฝึกและนายจ้างได้รับสิทธิประโยชน์ดังต่อไปนี้

(๑) สิทธิที่จะได้รับความช่วยเหลือในการฝึกการสอน การจัดหาอุปกรณ์ที่จำเป็นจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

(๒) สิทธิที่จะได้หักค่าใช้จ่ายในการฝึกการสอน เป็นกรณีพิเศษ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ตามประมวลรัษฎากร ซึ่งตรงนี้เห็นว่าเป็นการเพิ่มเติมในสาระสำคัญ ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญนั้น ถ้าเป็นการแก้ไขในสาระสำคัญก็ต้องตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันเพื่อพิจารณา

(๖) ดูรายละเอียดร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ที่วุฒิสภาลงมติแก้ไขเพิ่มเติม ในภาคผนวกหน้า ๑๓๕

อย่างไรก็ตาม ในหมวด ๔ ทวิ นี้ โดยความเป็นไปได้แล้วในสภาพของการบังคับใช้กฎหมายนั้นเราจะต้องคำนึงถึงความเป็นจริง ถ้ากำหนดตามมาตรา ๓๐ ทวิ ก็จะมีปัญหาเรื่องงบประมาณที่จะมาดำเนินการช่วยเหลือการฝึกการสอน การจัดหาอุปกรณ์ที่จำเป็นจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ซึ่งตรงนี้จะป็นจุดบอดที่จะให้กรมพัฒนาฝีมือแรงงานเข้าไปเร่งกระตุ้นให้นายจ้างรับผิดชอบในการที่จะพัฒนาฝีมือแรงงานให้เกิดผล จึงเห็นว่าการแก้ไขเพิ่มเติมในหมวด ๔ ทวิ มาตรา ๓๐ ทวินั้น เป็นการแก้ไขมาก

๒. มีหลายมาตรา ในร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพที่ได้มีการแก้ไขในเนื้อหาสาระและหลักการที่ค่อนข้างจะมีความสำคัญอย่างยิ่ง เช่น การที่วุฒิสมาชิกแก้ไข มาตรา ๒๕ เป็นการแก้ไขที่ค่อนข้างจะเบี่ยงเบนไปจากหลักการเดิมที่บอกว่าผู้ดำเนินการฝึกที่ได้จดทะเบียนไว้กับนายทะเบียนได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน ซึ่งเรื่องนี้นับว่าเป็นเรื่องทีล่อแหลมมาก ถึงแม้จะมีเจตนาดีก็ถือว่าเป็นการแก้ไขที่ค่อนข้างมาก แล้วมีการตัดบทเฉพาะกาลออกไปทั้งหมดในมาตรา ๓๕ อันนี้ถือว่าเป็นเรื่องที่จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขมาก ผิดหลักการผิตเจตนาารมณ์ที่ทางสภาผู้แทนราษฎรได้วางแนวไว้ โดยเฉพาะประโยชน์ที่เยาวชนจะพึงได้รับและสถานศึกษาที่ส่งเยาวชนไปฝึกนั้นจะพึงได้รับ เพราะว่าขณะนี้สถานศึกษาต่าง ๆ ที่ส่งเยาวชนไปฝึกนั้น สถานประกอบการที่รับการฝึกนั้นไม่มีหลักเกณฑ์ ไม่มีมาตรการที่แน่นอน ฉะนั้น สภาผู้แทนราษฎรจึงได้พยายามที่จะวางมาตรการวางหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนเพื่อให้สมประโยชน์ด้วยกันทุกฝ่าย แต่เมื่อทางวุฒิสมาชิกได้เปลี่ยนแปลงแก้ไขหลักการในหลาย ๆ ประเด็น ซึ่งไม่แน่ว่าทางวุฒิสมาชิกได้เข้าใจและได้ศึกษาถึงวัตถุประสงค์ของสถานศึกษาต่าง ๆ หรือแนวทางที่กระทรวงศึกษาธิการได้วางเอาไว้อย่างชัดเจนหรือไม่ ฉะนั้น จึงถือว่าเป็นการแก้ไขมาก ควรที่จะมีการตั้งคณะกรรมการร่วมกันขึ้นมาพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง

๓. การบัญญัติกฎหมายยอมไปกระทบกระเทือนคนที่ทำกิจการอยู่แล้ว กรณีที่วุฒิสมาชิกตัดหมวดที่ ๖ บทเฉพาะกาล มาตรา ๓๕ ซึ่งเดิมนั้นสภาผู้แทนราษฎรได้บัญญัติไว้ว่า “ผู้ประกอบการซึ่งได้จัดให้มีการฝึกอาชีพในสถานประกอบการของตนอยู่แล้วหรือก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ” หากตัดข้อความนี้ออกจะกระทบกระเทือนในการปฏิบัติงานหรือไม่ หากกระทบกระเทือนก็ถือว่าเป็นการแก้ไขมาก จึงอยากให้รัฐมนตรีที่รับผิดชอบอธิบายว่าการตัดบทเฉพาะกาลออกไปนี้ จะกระทบกระเทือนคนที่ทำการทำงานอยู่หรือเปล่า

๔. ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ ซึ่งวุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมนั้น

ประการแรก มีการแก้ไขถึง ๑๙ มาตรา เพิ่ม ๓ มาตรา ตัดออก ๑ มาตรา ในการแก้ไขนี้มีการแก้ไขสาระสำคัญถึง ๑๑ ประการด้วยกันที่สำคัญคือ การแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔ ทวินั้น เรื่องส่งเสริมการฝึกอาชีพให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดอาชีพที่จะให้มีการส่งเสริมการฝึกโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ถ้าแก้ไขอย่างนี้ ยากทราบว่าส่วนที่ไม่ได้รับการส่งเสริมที่ไม่ได้ประกาศนั้น จะทำอย่างไร

ประการที่สอง ในมาตรา ๖ ได้แต่งตั้งผู้แทนกระทรวงกลาโหมเข้ามาซึ่งไม่เกี่ยวข้องเป็นเรื่องของพลเรือนก็ไม่น่าจะต้องเพิ่มเติมเข้ามาและในมาตรา ๙ (๑) ตามร่างเดิมนั้น การฝึกอาชีพนายจ้างสามารถที่จะดำเนินการฝึกอาชีพได้เอง ร่างที่แก้ไขหมายความว่าต้องมีการสอบแข่งขัน ต้องมีมาตรฐาน นายจ้างก็ไม่สามารถฝึกอาชีพได้เองอย่างนี้เป็นต้น

ประการที่สาม มาตรา ๑๙ เดิมให้รัฐมนตรีเป็นผู้กำหนดในการฝึกอาชีพ แต่ได้แก้ไขไม่ให้รัฐมนตรีเป็นผู้กำหนด เป็นการแก้ไขในสาระสำคัญทำให้เกิดปัญหาขึ้นได้ เป็นการแก้ไขมาก ในมาตรา ๒๑ ก็เช่นกันอย่างเวลาทีออกหนังสือรับรองของเดิมกำหนดไว้ ๑๕ วัน แก้ไขเป็น ๓๐ วัน

ที่กำหนดไว้ ๑๕ วัน เพื่อให้การออกใบรับรองไปประกอบอาชีพทำได้รวดเร็วขึ้น อย่างนี้เป็นต้น
สาระสำคัญที่แก้ไขมีมากมายจึงเห็นว่าการแก้ไขร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นการแก้ไขมาก จึงควรที่จะตั้งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณา

๕. ในหมวด ๔ ทวิ ที่เพิ่มขึ้นมาเป็นสิทธิประโยชน์ ซึ่งเดิมไม่ได้กำหนดไว้ ขอให้ตัดหมวดนี้ที่เพิ่มขึ้นใหม่ออกทั้งหมด เพราะเสียหายต่อประโยชน์แห่งรัฐ ซึ่งประโยชน์ทั้งหมดเป็นประโยชน์ที่เราจะฝักฝมือแรงงานให้กับโรงงานนั้น ๆ ให้แก่กิจการนั้น ๆ แต่กลับผลกระทบให้แก่วัสดุที่ต้องให้สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ตอบแทน อย่างไรก็ตาม กรมพัฒนาฝีมือแรงงานก็กำกับดูแลแล้วก็ให้ผลประโยชน์ส่วนหนึ่งแก่โรงงานหรือกิจกรรมหรือสถานที่รับการฝึกอยู่แล้ว มาตรานี้เป็นมาตราที่ไม่ควรเขียนไว้ เพราะภาครัฐได้ให้ผลประโยชน์แก่ภาคเอกชนมากแล้ว ที่ออกกฎหมายฉบับนี้ แต่รัฐกลับต้องนำรายได้ไปดำเนินการให้ภาคเอกชนตามมาตรา ๓๐ ทวิ (๒) และ (๓) ซึ่งเป็นเรื่องไม่เหมาะสมในเรื่องอย่างนี้อาจจะขอฝากกรรมการซึ่งจะตั้งต่อไป

๖. ไม่เห็นด้วยที่ทางวุฒิสมาชิกไปเพิ่มหมวด ๔ ทวิ ขึ้น ในเนื้อหาสาระที่เพิ่มไว้เป็นการซ่อนเร้นบางอย่างที่จะหาผลประโยชน์โดยอาศัยกฎหมายฉบับนี้ โดยการเพิ่มมาตรา ๓๐ ทวิ นี้ เป็นการเพิ่มค่านิยาม “การฝึกเพื่อยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้และกำหนดให้จัดหาอุปกรณ์ต่างๆ หรือการสอนการฝึกนี้จะมีสิทธิที่จะได้รับความช่วยเหลือจากกรมฝีมือแรงงาน

๗. ร่างกฎหมายส่งเสริมการฝึกอาชีพฉบับนี้มีการแก้ไขมากแต่ในมาตรา ๓๐ ทวิ ที่วุฒิสภาได้เพิ่มขึ้นนั้นไม่ได้มีเจตนาร้าย เพราะกฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่จะสนับสนุนการฝึกอาชีพให้เกิดขึ้นในประเทศไทย การฝึกอาชีพตามกฎหมายฉบับนี้นั้นไม่ได้เป็นการฝึกอาชีพเฉพาะลูกจ้างที่ฝึกอาชีพกับนายจ้างเท่านั้นแต่เป็นการฝึกอาชีพให้บุคคลโดยทั่วไปรวมทั้งนิสิตนักศึกษาที่จบการศึกษาใหม่ ๆ หรือกำลังจะจบการศึกษาก็เข้ามาฝึกอาชีพในสถานที่ต่าง ๆ ได้ ดังนั้นถ้าไม่มีสิ่งจูงใจให้กับธุรกิจต่าง ๆ แล้วจะทำให้ธุรกิจเหล่านี้ไม่อยากจะเข้ามาอยู่ในกฎหมายฉบับนี้ เพราะฉะนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ที่จะให้กับธุรกิจต่างๆ ที่อยากจะให้มีการฝึกอาชีพ เรามองกันแต่เพียงว่า นายจ้างฝึกอาชีพให้แก่ลูกจ้างเพื่อผลประโยชน์ของตนเอง แต่ว่าถ้าเรามองในภาพกว้างเป็นการส่งเสริมการฝึกอาชีพให้บุคคลโดยทั่วไปรวมทั้งนิสิตนักศึกษา ซึ่งกำลังจะจบจากสถาบันการศึกษาหรือเพิ่งจบที่จะเริ่มเข้าทำงานแล้วนี้ จะเห็นได้ว่ากฎหมายฉบับนี้จะสามารถช่วยยกระดับฝีมือแรงงานของบุคลากรต่าง ๆ ในประเทศขึ้นด้วยไม่ใช่เพียงเพื่อประโยชน์ของธุรกิจนั้น ๆ เพียงอย่างเดียว

ฉะนั้นการแก้ไขที่เพิ่มบทบัญญัติในเรื่องของสิทธิประโยชน์ต่างๆ ขึ้นมาก็เพราะเหตุดังกล่าวนี้ อย่างไรก็ตามการแก้ไขในหลายๆ มาตราโดยเฉพาะในมาตราสุดท้ายเรื่องบทเฉพาะกาลที่ได้ตัดไปนั้นก็ไม่ได้เห็นด้วยเพราะว่ามีหลายแห่งที่ได้ดำเนินการอยู่แล้วและเมื่อตัดไปก็จะเป็นปัญหาจึงเห็นว่าเป็นการแก้ไขมาก สมควรที่จะตั้งคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาต่อไป

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม (นายเสริมศักดิ์ กาญจนะ)
ประธานคณะกรรมการฯ ซึ่งงตอบข้อซักถามว่า

การแก้ไขของวุฒิสภาเป็นการแก้ไขในหลักการที่เป็นการแก้ไขมากที่สุดที่สมาชิกส่วนใหญ่ได้เห็นพ้องต้องกันก็คือการเพิ่มมาตรา ๓๐ ทวิ เรื่องสิทธิประโยชน์เป็นการให้สิทธิประโยชน์แก่สถานประกอบการซึ่งดำเนินการฝึกอาชีพขอเรียนว่ามูลเหตุที่มีการแก้ไขเรื่องสิทธิประโยชน์นั้น วุฒิสภาได้ชี้แจงว่าเนื่องจากพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นพระราชบัญญัติที่ไม่มีบทลงโทษถ้าไม่มีการส่งเสริมกันอย่างกว้างขวางแล้วก็ไม่มีความหมาย หมายความว่าตามร่างฯ เดิมคงให้สิทธิประโยชน์แต่เพียงว่าเมื่อดำเนินการฝึกอาชีพแล้วไม่ต้องอยู่ในบังคับการประกาศคุ้มครองแรงงานขั้นต่ำและไม่ต้องอยู่ในเงื่อนไขของการที่ตั้งโรงเรียน วุฒิสภาเห็นว่าถ้าจะให้สิทธิประโยชน์แก่ผู้ดำเนินการฝึกแล้วจะเป็นการจูงใจให้แก่สถานที่ประกอบการต่าง ๆ ในอันที่จะฝึกอาชีพแก่ประชาชนและเขาก็จะได้บุคลากรที่มีฝีมือมาทำงาน ในขณะนี้ปรากฏว่าเราขาดแคลนบุคลากรที่มีฝีมือในการทำงานเป็นจำนวนมาก ถ้าฝึกฝนเสียให้มีฝีมือแล้วไม่ต้องเป็นห่วงเรื่องของค่าแรงขั้นต่ำ อย่างไรก็ตามคิดว่าคงมีเงื่อนไขหลายสิ่งหลายประการที่จะต้องดูแลกันในส่วนกรรมาธิการร่วมกันในเรื่องของบทเฉพาะกาลก็เช่นเดียวกัน และพระราชบัญญัติฉบับนี้เพิ่มสิทธิประโยชน์ขึ้นมาแต่เมื่อดำเนินการตามบทเฉพาะกาลจะมีผลย้อนหลังไปถึงผู้ดำเนินการฝึกอาชีพอยู่ก่อนแล้ว ส่วนตามมาตรา ๔ ทวิ นั้น เป็นการกำหนดให้รัฐมนตรีประกาศกำหนดสาขาอาชีพต่าง ๆ ที่จะส่งเสริมให้มีการฝึกในราชกิจจานุเบกษา ส่วนบทเฉพาะกาลนั้น ก็ตัดออกไปเพราะไม่สอดคล้องกัน

มติของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ ไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา โดยเห็นว่าเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมมากในสาระสำคัญ และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการร่วมกัน จำนวน ๓๔ คน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ที่วุฒิสภาลงมติแก้ไขเพิ่มเติม

การพิจารณาโดยคณะกรรมการร่วมกัน

การตั้งคณะกรรมการร่วมกัน รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกำหนดให้แต่ละสภาตั้งบุคคลที่เป็นหรือมิได้เป็นสมาชิกแห่งสภานั้น ๆ มีจำนวนเท่ากันตามที่สภาผู้แทนราษฎรกำหนด ประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินั้น และให้คณะกรรมการร่วมกันรายงานและเสนอร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมการร่วมกันได้พิจารณาแล้วต่อสภาทั้งสอง ถ้าสภาทั้งสองต่างเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมการร่วมกันได้พิจารณาแล้ว ก็ถือว่ารัฐสภาได้ให้ความเห็นชอบในร่างพระราชบัญญัติตามที่คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว

ซึ่งแต่ละสภาได้ตั้งกรรมการจำนวน ๑๗ คน รวมเป็น ๓๔ คน ประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ซึ่งมีรายนาม ดังนี้

สภาผู้แทนราษฎร

๑. นายเจริญ จรรย์โกมล
๒. นายถวิล ฤกษ์ห่วย
๓. นายบุญเสริม ถาวรกุล
๔. นายพงษ์พัฒน์ ธีรประเทืองกุล
๕. ร้อยตรีหญิง พนิดา เกษมมงคล
๖. นายพิษณุ พลไวย์
๗. นายไพฑูรย์ แก้วทอง
๘. นายเรวัต สิรินกุล
๙. นายลำพอง ฟิลาสสมบัติ
๑๐. นายวิเชียร คันฉ่อง
๑๑. นายวิฑูรย์ วงษ์ไกร
๑๒. นายสนิท จันทรวงศ์
๑๓. พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ
๑๔. นายสมชาย สุนทรวัฒน์
๑๕. นายสมบูรณ์ ทองบุราณ
๑๖. นายเสกสรร แสนภูมิ
๑๗. นายโอวาท จุลโคตร

วุฒิสภา

๑. นายจิรายุทธ์ วสุรัตน์
๒. นายโชคชัย อักษรนันท์
๓. คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์
๔. นายบัณฑิต ศิริพันธ์
๕. พลเรือเอก ประวิทย์ ปาลศรี
๖. นายเพชร ยุติธรรมดำรง
๗. นายพานิชย์ เจริญเผ่า
๘. นายพารณ อิศรเสนา ณ อยุธยา
๙. นายมนัส นิยมทรัพย์มณี
๑๐. นายวิชัย โถสุวรรณจินดา
๑๑. นายวิฑูรย์ ภัทรเลาหะ
๑๒. นายวิโรจน์ อมตกุลชัย
๑๓. นายวีระ ปิตรชาติ
๑๔. นายสมภพ โทตระกิตย์
๑๕. นายอนุศักดิ์ บุญยะประณัย
๑๖. พันเอก (พิเศษ) อุดม ทวีวัฒน์
๑๗. นายเอกชัย เอกหาญกุล

เมื่อคณะกรรมการร่วมกันได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. เสร็จแล้ว จึงได้เสนอผลการพิจารณาต่อสภาทั้งสองเพื่อพิจารณาต่อไป ซึ่งผลการพิจารณาสรุปได้ดังนี้

๑. การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎรชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๓๗ สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการร่วมกัน^(๗)ได้พิจารณาเสร็จแล้วมีรายละเอียดดังนี้

ก. คำชี้แจงของประธานคณะกรรมการร่วมกัน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม (นายไพฑูรย์ แก้วทอง)
ประธานคณะกรรมการฯ ชี้แจงว่า

ในการพิจารณาของคณะกรรมการร่วมกันได้มีการพิจารณารายละเอียดในแต่ละมาตราที่วุฒิสภาได้แก้ไข โดยพยายามให้ร่างกฎหมายมีผลในทางปฏิบัติอย่างแท้จริง และเกิดประโยชน์ต่อบุคคลซึ่งอยู่ในกลุ่มเป้าหมายต่อธุรกิจอุตสาหกรรมและการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศโดยส่วนรวมมากที่สุด คณะกรรมการร่วมกันได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพเสร็จแล้ว มีมติให้แก้ไขเพิ่มเติมจากร่างของวุฒิสภาใน ๓ มาตราคือมาตรา ๑๙ หมวด ๔ ทวิ มาตรา ๓๐ ทวิ และมาตรา ๓๑ ในมาตรา ๑๙ เรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้รับการฝึก วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรจากให้รัฐมนตรีเป็นผู้กำหนด เป็นให้คณะกรรมการกำหนด ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันได้พิจารณาแล้วมีมติเห็นชอบตามร่างของสภาผู้แทนราษฎร ส่วนหมวด ๔ ทวิ และมาตรา ๓๐ ทวิ เรื่องการให้สิทธิประโยชน์ของผู้ดำเนินการฝึกและนายจ้าง ซึ่งวุฒิสภาได้เพิ่มเติมขึ้นใหม่จากร่างของสภาผู้แทนราษฎร คณะกรรมการร่วมกันได้มีมติแก้ไขโดยตัดการให้สิทธิและประโยชน์แก่นายจ้างที่จัดการฝึกเพื่อยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานออก และมาตรา ๓๑ ในเรื่องอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติให้แก้ไขเพิ่มเติมความในวรรคท้าย คือ “ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่นั้นให้บุคคลที่เกี่ยวข้องส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่ร้องขอ” ด้วย คณะกรรมการร่วมกันจึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. พร้อมทั้งรายงานของคณะกรรมการร่วมกันต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณาต่อไป

ข. คำอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

ค. มติของสภาผู้แทนราษฎร

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์เห็นชอบด้วยร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ที่คณะกรรมการร่วมกันได้พิจารณาแล้ว

(๗) รายงานคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ในภาคผนวกหน้า ๑๔๑

๒. การพิจารณาของวุฒิสภา

ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันศุกร์ที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๓๗ วุฒิสภาได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการธิการร่วมกันได้พิจารณาเสร็จแล้ว

ก. คำชี้แจงของประธานคณะกรรมการธิการร่วมกัน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม (นายไพฑูรย์ แก้วทอง)
ประธานคณะกรรมการฯ ชี้แจงว่า

ในการพิจารณาของคณะกรรมการธิการร่วมกันได้มีการพิจารณารายละเอียดในแต่ละมาตราที่วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติม โดยพยายามให้ร่างกฎหมายมีผลในทางปฏิบัติอย่างแท้จริง และเกิดประโยชน์ต่อบุคคลซึ่งอยู่ในกลุ่มเป้าหมายต่อธุรกิจอุตสาหกรรมและต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศโดยส่วนรวมมากที่สุด โดยมีมติให้แก้ไขเพิ่มเติมจากร่างของวุฒิสภาใน ๓ มาตรา ได้แก่

๑. มาตรา ๑๙ เรื่องการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้รับการฝึก คณะกรรมการธิการร่วมกันมีมติเห็นชอบตามร่างของสภาผู้แทนราษฎร

๒. หมวด ๔ ทวิ และมาตรา ๓๐ ทวิ เรื่องการให้สิทธิและประโยชน์ของผู้ดำเนินการฝึกและนายจ้างซึ่งวุฒิสภาได้เพิ่มเติมขึ้นใหม่จากร่างของสภาผู้แทนราษฎร คณะกรรมการธิการร่วมกันมีมติให้แก้ไขโดยตัดการให้สิทธิและประโยชน์แก่นายจ้างที่จัดการฝึกเพื่อยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานออก

๓. มาตรา ๓๑ ในเรื่องอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ คณะกรรมการธิการร่วมกันมีมติให้แก้ไขเพิ่มเติมความในวรรคท้ายดังนี้ “ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่นั้น ให้บุคคลที่เกี่ยวข้องส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่ร้องขอ”

ดังนั้น คณะกรรมการธิการร่วมกันจึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. พร้อมทั้งรายงานของคณะกรรมการธิการร่วมกันต่อที่ประชุมวุฒิสภา เพื่อพิจารณาต่อไป

ข. คำอภิปรายของสมาชิกวุฒิสภา

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

ค. มติของวุฒิสภา

ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์เห็นชอบด้วยร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ที่คณะกรรมการธิการร่วมกันได้พิจารณาเสร็จแล้ว

จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาแล้ว ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๘๘ ซึ่งนายกรัฐมนตรีจะได้นำขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายพระมหากษัตริย์เพื่อทรงลงพระปรมาภิไธยต่อไป

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

สรุปผลการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ของรัฐสภา

คณะรัฐมนตรีได้เสนอร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณา ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๑ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎรชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๓๖ โดยมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในวาระที่ ๒ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๓๗ และพิจารณาในวาระที่ ๓ โดยลงมติเห็นชอบด้วยร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ในคราวประชุมเดียวกัน

วุฒิสภาได้รับร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้วและได้พิจารณาในวาระที่ ๑ ในคราวประชุมวุฒิสภาครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันศุกร์ที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๓๗ โดยมีมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ วุฒิสภาได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๒ ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันศุกร์ที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๓๗ และได้พิจารณาในวาระที่ ๓ โดยลงมติให้แก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

โดยที่วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว วุฒิสภาจึงได้แจ้งให้สภาผู้แทนราษฎรทราบ และสภาผู้แทนราษฎรได้ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๓๗ โดยลงมติไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา โดยเห็นว่าเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมมากในสาระสำคัญและมีมติให้ตั้งคณะกรรมการร่วมกันจำนวน ๓๔ คน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

ซึ่งแต่ละสภาได้ตั้งกรรมการ จำนวน ๑๗ คน รวมเป็น ๓๔ คน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ร่วมกัน

เมื่อคณะกรรมการร่วมกันได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. เสร็จแล้ว จึงได้เสนอผลการพิจารณาต่อสภาทั้งสองเพื่อพิจารณาต่อไป ซึ่งในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎรชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๓๗ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์เห็นชอบด้วยร่างพระราชบัญญัติ

ส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ที่คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว และในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันศุกร์ที่ ๙ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๓๗ ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์เห็นชอบด้วยร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ที่คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว

จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาแล้วและได้ประกาศใช้เป็นพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ.๒๕๓๗ ในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๑ ตอนที่ ๖๔ ก วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๓๗

สรุป
ผลการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ๒๕๓๗

ร่าง พ.ร.บ. ที่ คณะรัฐมนตรี เสนอ	การพิจารณา ของ สผ		การพิจารณา ของ สว		การพิจารณา ของ สผ กรณีวุฒิสภา แก้ไขเพิ่มเติม ร่าง พ.ร.บ.	การพิจารณาของ คณะกรรมการ ร่วมกัน		การพิจารณา ของ สผ	การพิจารณา ของ สว	ประกาศใน ราชกิจจานุ เบกษา	
	มาตรา	ผลการ พิจารณา	มาตรา	ผลการ พิจารณา		มาตรา	ผลการ พิจารณา				
	วาระที่ ๑		วาระที่ ๑		มติ ไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา โดยเห็นว่าเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมมากในสาระสำคัญ และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณา			มติ เห็นชอบด้วยกับผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่วมกัน	มติ เห็นชอบด้วยกับผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่วมกัน		
หลักการ	หลักการ	รับหลักการ	หลักการ	เห็นชอบด้วย กับหลักการ							
เหตุผล	เหตุผล	ไม่มีการแก้ไข	เหตุผล	มีการแก้ไข		เหตุผล	เห็นชอบ กับ สว				หมายเหตุ
	วาระที่ ๒		วาระที่ ๒								
ชื่อร่าง พ.ร.บ.	ชื่อร่าง	ไม่มีการแก้ไข	ชื่อร่าง	ไม่มีการแก้ไข							ชื่อ พ.ร.บ.
คำปรารภ	คำปรารภ	ไม่มีการแก้ไข	คำปรารภ	ไม่มีการแก้ไข							คำปรารภ
มาตรา ๑	มาตรา ๑	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๑	ไม่มีการแก้ไข							มาตรา ๑
มาตรา ๒	มาตรา ๒	มีการแก้ไข	มาตรา ๒	ไม่มีการแก้ไข							มาตรา ๒
มาตรา ๓	มาตรา ๓	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๓	ไม่มีการแก้ไข							มาตรา ๓
มาตรา ๔	มาตรา ๔	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๔	มีการแก้ไข		มาตรา ๔	เห็นชอบ กับ สว				มาตรา ๔
			มาตรา ๔ ทวิ	เพิ่มขึ้นใหม่		มาตรา ๔ ทวิ	เห็นชอบ กับ สว				มาตรา ๕
มาตรา ๕	มาตรา ๕	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๕	ไม่มีการแก้ไข							มาตรา ๖
หมวด ๑	หมวด ๑	ไม่มีการแก้ไข	หมวด ๑	ไม่มีการแก้ไข							หมวด ๑
มาตรา ๖	มาตรา ๖	มีการแก้ไข	มาตรา ๖	มีการแก้ไข		มาตรา ๖	เห็นชอบ กับ สว				มาตรา ๗
มาตรา ๗	มาตรา ๗	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๗	ไม่มีการแก้ไข							มาตรา ๘
มาตรา ๘	มาตรา ๘	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๘	ไม่มีการแก้ไข							มาตรา ๙
มาตรา ๙	มาตรา ๙	มีการแก้ไข	มาตรา ๙	มีการแก้ไข		มาตรา ๙	เห็นชอบ กับ สว				มาตรา ๑๐
มาตรา ๑๐	มาตรา ๑๐	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๑๐	ไม่มีการแก้ไข							มาตรา ๑๑
มาตรา ๑๑	มาตรา ๑๑	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๑๑	มีการแก้ไข		มาตรา ๑๑	เห็นชอบ กับ สว				มาตรา ๑๒
หมวด ๒	หมวด ๒	ไม่มีการแก้ไข	หมวด ๒	ไม่มีการแก้ไข							หมวด ๒
มาตรา ๑๒	มาตรา ๑๒	มีการแก้ไข	มาตรา ๑๒	มีการแก้ไข		มาตรา ๑๒	เห็นชอบ กับ สว				มาตรา ๑๓
มาตรา ๑๓	มาตรา ๑๓	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๑๓	มีการแก้ไข		มาตรา ๑๓	เห็นชอบ กับ สว				มาตรา ๑๔
มาตรา ๑๔	มาตรา ๑๔	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๑๔	มีการแก้ไข		มาตรา ๑๔	เห็นชอบ กับ สว				มาตรา ๑๕
มาตรา ๑๕	มาตรา ๑๕	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๑๕	มีการแก้ไข		มาตรา ๑๕	เห็นชอบ กับ สว				มาตรา ๑๖
มาตรา ๑๖	มาตรา ๑๖	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๑๖	ไม่มีการแก้ไข							มาตรา ๑๗

หมายเหตุ สผ หมายถึง สภาผู้แทนราษฎร
 สว หมายถึง วุฒิสภา

ร่าง พ.ร.บ. ที่ คณะรัฐมนตรี เสนอ	การพิจารณา ของ สผ		การพิจารณา ของ สว		การพิจารณา ของ สผ กรณีวุฒิสภา แก้ไขเพิ่มเติม ร่าง พ.ร.บ.	การพิจารณาของ คณะกรรมการ ร่วมกัน		การพิจารณา ของ สผ	การพิจารณา ของ สว	ประกาศใน ราชกิจจานุ เบกษา
	มาตรา	ผลการ พิจารณา	มาตรา	ผลการ พิจารณา		มาตรา	ผลการ พิจารณา			
	วาระที่ ๒		วาระที่ ๒							
มาตรา ๑๗	มาตรา ๑๗	มีการแก้ไข	มาตรา ๑๗	ไม่มีการแก้ไข						มาตรา ๑๘
มาตรา ๑๘	มาตรา ๑๘	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๑๘	ไม่มีการแก้ไข						มาตรา ๑๙
มาตรา ๑๙	มาตรา ๑๙	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๑๙	มีการแก้ไข		มาตรา ๑๙	เห็นชอบ กับ สผ			มาตรา ๒๐
มาตรา ๒๐	มาตรา ๒๐	มีการแก้ไข	มาตรา ๒๐	ไม่มีการแก้ไข						มาตรา ๒๑
มาตรา ๒๑	มาตรา ๒๑	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๒๑	มีการแก้ไข		มาตรา ๒๑	เห็นชอบ กับ สว			มาตรา ๒๒
มาตรา ๒๒	มาตรา ๒๒	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๒๒	มีการแก้ไข		มาตรา ๒๒	เห็นชอบ กับ สว			มาตรา ๒๓
มาตรา ๒๓	มาตรา ๒๓	มีการแก้ไข	มาตรา ๒๓	มีการแก้ไข		มาตรา ๒๓	เห็นชอบ กับ สว			มาตรา ๒๔
มาตรา ๒๔	มาตรา ๒๔	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๒๔	ไม่มีการแก้ไข						มาตรา ๒๕
มาตรา ๒๕	มาตรา ๒๕	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๒๕	มีการแก้ไข		มาตรา ๒๕	เห็นชอบ กับ สว			มาตรา ๒๖
หมวด ๓	หมวด ๓	ไม่มีการแก้ไข	หมวด ๓	ไม่มีการแก้ไข						หมวด ๓
มาตรา ๒๖	มาตรา ๒๖	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๒๖	มีการแก้ไข		มาตรา ๒๖	เห็นชอบ กับ สว			มาตรา ๒๗
มาตรา ๒๗	มาตรา ๒๗	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๒๗	มีการแก้ไข		มาตรา ๒๗	เห็นชอบ กับ สว			มาตรา ๒๘
หมวด ๔	หมวด ๔	ไม่มีการแก้ไข	หมวด ๔	ไม่มีการแก้ไข						หมวด ๔
มาตรา ๒๘	มาตรา ๒๘	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๒๘	ไม่มีการแก้ไข						มาตรา ๒๙
มาตรา ๒๙	มาตรา ๒๙	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๒๙	มีการแก้ไข		มาตรา ๒๙	เห็นชอบ กับ สว			มาตรา ๓๐
มาตรา ๓๐	มาตรา ๓๐	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๓๐	ไม่มีการแก้ไข						มาตรา ๓๑
			หมวด ๔ ทวิ	เพิ่มขึ้นใหม่		หมวด ๔ ทวิ	มีการแก้ไข			หมวด ๕
			มาตรา ๓๐ ทวิ	เพิ่มขึ้นใหม่		มาตรา ๓๐ ทวิ	มีการแก้ไข			มาตรา ๓๒
หมวด ๕	หมวด ๕	ไม่มีการแก้ไข	หมวด ๕	ไม่มีการแก้ไข						หมวด ๖
มาตรา ๓๑	มาตรา ๓๑	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๓๑	มีการแก้ไข		มาตรา ๓๑	มีการแก้ไข			มาตรา ๓๓
มาตรา ๓๒	มาตรา ๓๒	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๓๒	ไม่มีการแก้ไข						มาตรา ๓๔
มาตรา ๓๓	มาตรา ๓๓	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๓๓	มีการแก้ไข		มาตรา ๓๓	เห็นชอบ กับ สว			มาตรา ๓๕
มาตรา ๓๔	มาตรา ๓๔	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๓๔	มีการแก้ไข		มาตรา ๓๔	เห็นชอบ กับ สว			มาตรา ๓๖

มติ ไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา โดยเห็นว่าเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมมากในสาระสำคัญ และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณา

มติ เห็นชอบด้วยกับผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่วมกัน

มติ เห็นชอบด้วยกับผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่วมกัน

ร่าง พ.ร.บ. ที่ คณะรัฐมนตรี เสนอ	การพิจารณา ของ สผ		การพิจารณา ของ สว		การพิจารณา ของ สผ กรณีวุฒิสภา แก้ไขเพิ่มเติม ร่าง พ.ร.บ.	การพิจารณาของ คณะกรรมการกฤษฎีกา ร่วมกัน		การพิจารณา ของ สผ	การพิจารณา ของ สว	ประกาศใน ราชกิจจานุ เบกษา
	มาตรา	ผลการ พิจารณา	มาตรา	ผลการ พิจารณา		มาตรา	ผลการ พิจารณา			
	วาระที่ ๒		วาระที่ ๒							
หมวด ๖	หมวด ๖	ไม่มีการแก้ไข	หมวด ๖	ตัดออก		หมวด ๖	เห็นชอบ กับ สว			-
มาตรา ๓๕	มาตรา ๓๕	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๓๕	ตัดออก		มาตรา ๓๕	เห็นชอบ กับ สว			-
	วาระที่ ๓		วาระที่ ๓							
	มติ เห็นชอบ		มติ ให้แก้ไขเพิ่มเติม							เล่ม ๑๑๑ ตอนที่ ๖๔ ก ลงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๓๗

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

พระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ.๒๕๓๗

ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาแล้ว นายกรัฐมนตรีได้นำขึ้นทูลเกล้าฯ ถวาย เพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธย

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ได้ทรงลงพระปรมาภิไธย เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๓๗ เป็นปีที่ ๔๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ.๒๕๓๗ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๑ ตอนที่ ๖๔ ก วันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๓๗

มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ.๒๕๓๘

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

พระราชบัญญัติ
ส่งเสริมการฝึกอาชีพ
พ.ศ. ๒๕๓๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๗

เป็นปีที่ ๔๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการฝึกอาชีพ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ๒๕๓๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่การฝึกอาชีพของกระทรวง ทบวง กรม หน่วยงานของรัฐ และองค์การของรัฐ

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“การฝึกอาชีพ” หมายความว่า การให้หรือเพิ่มพูนความรู้ ฝีมือและทัศนคติที่จะทำให้ผู้รับการฝึกสามารถทำงานในสาขาอาชีพที่รับการฝึกได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยไม่มีการเรียกค่าฝึกหรือค่าตอบแทน

“สถานฝึกอาชีพ” หมายความว่า สถานที่ที่ผู้ดำเนินการฝึกจัดให้มีการฝึกอาชีพแก่ผู้รับการฝึก

“ผู้ดำเนินการฝึก” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้จดทะเบียนให้ดำเนินการฝึกอาชีพตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้รับการฝึก” หมายความว่า ผู้ซึ่งเข้ารับการฝึกอาชีพจากผู้ดำเนินการฝึก

“การฝึกเพื่อยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน” หมายความว่า การที่นายจ้างจัดให้ลูกจ้างได้ฝึกอบรมเพิ่มเติม โดยมีวัตถุประสงค์ให้ลูกจ้างได้มีความรู้ ความสามารถและทักษะที่สูงขึ้นในสาขางานที่ปฏิบัติอยู่

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงทำงานให้แก่นายจ้างเพื่อรับค่าจ้าง ไม่ว่าจะเป็นผู้รับค่าจ้างด้วยตนเองหรือไม่ก็ตาม แต่ไม่รวมถึงลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับงานบ้าน

“นายจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงรับลูกจ้างเข้าทำงานโดยจ่ายค่าจ้างให้ และให้รวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนนายจ้าง ในกรณีที่นายจ้างเป็นนิติบุคคล หมายความว่า ผู้ซึ่งมีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลนั้น และให้รวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนผู้ซึ่งมีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลด้วย

“ผู้ฝึก” หมายความว่า ผู้ซึ่งทำหน้าที่ฝึกผู้รับการฝึก

“หลักสูตร” หมายความว่า หัวข้อวิชาหรือขั้นตอนในการฝึกผู้รับการฝึกตามประเภทสาขาอาชีพที่ผู้ดำเนินการฝึกหรือผู้ดำเนินการฝึกร่วมกับสถานศึกษากำหนดขึ้น

“สัญญาการฝึก” หมายความว่า สัญญาซึ่งผู้ดำเนินการฝึกได้ทำเป็นหนังสือกับผู้รับการฝึกหรือสถานศึกษา

“ผู้สำเร็จการฝึก” หมายความว่า ผู้รับการฝึกซึ่งได้รับหนังสือรับรองจากผู้ดำเนินการฝึกว่าได้ผ่านการฝึกอาชีพตามหลักสูตรแล้ว

“นายทะเบียน” หมายความว่า อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมการฝึกอาชีพ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ เพื่อส่งเสริมการฝึกอาชีพ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดสาขาอาชีพที่จะให้มีการส่งเสริมการฝึก โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการส่งเสริมการฝึกอาชีพ

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการส่งเสริมการฝึกอาชีพ” ประกอบด้วยปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมเป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม อธิบดีกรมอาชีวศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ผู้ทรงคุณวุฒิสองคน ผู้แทนฝ่ายนายจ้างสองคน และผู้แทนฝ่ายลูกจ้างสองคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ รองอธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานคนหนึ่ง เป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีประสบการณ์ด้านการฝึกอาชีพไม่น้อยกว่าสิบปี

กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในระเบียบกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

มาตรา ๘ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ออก
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับ

ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

เมื่อกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ รัฐมนตรีจะแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้ กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งตามวรรคสามอยู่ในตำแหน่งเท่าวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน มาตรา ๕ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวน กรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคราวใด ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มติในที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนน เสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๐ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะนโยบายต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับการฝึกอาชีพ การกำหนดสาขาอาชีพ ที่จะให้มีการส่งเสริมการฝึก การกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน และการยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการฝึกอาชีพ การยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน การกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานและการสำรวจความต้องการ พัฒนาฝีมือแรงงาน

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการแข่งขันฝีมือแรงงานระดับชาติ ในสาขาอาชีพต่าง ๆ

(๔) กำหนดคุณสมบัติของผู้ฝึกในแต่ละสาขาอาชีพ

(๕) ส่งเสริมประสานงานและติดตามผลการฝึกอาชีพ การยกระดับมาตรฐาน ฝีมือแรงงาน การกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน และการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานระหว่าง ภาครัฐบาลและเอกชนในการใช้ทรัพยากรร่วมกัน

(๖) อำนาจหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๑ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการ อย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

การประชุมของคณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้นำความในมาตรา ๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๒ การกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน หลักเกณฑ์และคุณสมบัติตามมาตรา ๑๐ (๒)

(๓) และ (๔) ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๒
การดำเนินการฝึกอาชีพ

มาตรา ๑๓ ผู้ใดประสงค์จะดำเนินการฝึกอาชีพตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอจดทะเบียนต่อนายทะเบียน

การขอจดทะเบียนและการรับจดทะเบียน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๔ ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนเพื่อดำเนินการฝึกอาชีพตามมาตรา ๑๓ ต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ประกอบการอุตสาหกรรม โดยมีโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน หรือ

(๒) เป็นผู้ประกอบกิจการซึ่งสามารถดำเนินการฝึกอาชีพได้ ทั้งนี้ ตามประเภท ขนาด ลักษณะ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๕ ผู้รับการฝึกต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) มีอายุตามที่กำหนดไว้ในรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกอาชีพที่ได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน

(๒) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าหลักสูตรประถมศึกษาหรือเทียบเท่า เว้นแต่ได้รับยกเว้นจากนายทะเบียน

(๓) คุณสมบัติอื่นอันจำเป็นในแต่ละสาขาอาชีพตามที่ผู้ดำเนินการฝึกได้กำหนดไว้ในรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกอาชีพที่ได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน

มาตรา ๑๖ ผู้ดำเนินการฝึกจะจัดให้มีการฝึกอาชีพได้เฉพาะในงานตามสาขาอาชีพที่ได้จดทะเบียนไว้กับนายทะเบียน

มาตรา ๑๗ ให้ผู้ดำเนินการฝึกจัดทำรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการฝึกอาชีพในแต่ละสาขาอาชีพและเสนอต่อนายทะเบียนเพื่อพิจารณาเห็นชอบก่อนเริ่มดำเนินการฝึกอาชีพดังต่อไปนี้

(๑) หลักสูตรที่ใช้ในการฝึกอาชีพ

(๒) สถานที่ที่ใช้ในการฝึกอาชีพ

(๓) คุณสมบัติของผู้รับการฝึก

(๔) กำหนดระยะเวลาการฝึก

- (๕) แบบสัญญาการฝึกซึ่งจะต้องประกอบด้วยรายการตามที่กำหนดในมาตรา ๑๘
- (๖) อุปกรณ์อันจำเป็นที่จะใช้ในการฝึกเท่าที่มีอยู่แล้วและที่จะต้องหามาเพิ่มเติม

ในภายหลัง

- (๗) ชื่อและคุณสมบัติของบุคคลซึ่งกำหนดให้เป็นผู้ฝึก
- (๘) ข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับการฝึก
- (๙) วิธีการและมาตรฐานในการวัดผลการฝึกอาชีพ

การแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการฝึกที่ได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน ตามวรรคหนึ่งแล้วจะกระทำมิได้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน

มาตรา ๑๘ ในการฝึกอาชีพ ผู้ดำเนินการฝึกต้องทำสัญญาเป็นหนังสือกับผู้รับการฝึก สัญญา การฝึกอย่างน้อยต้องประกอบด้วยรายการดังต่อไปนี้

- (๑) ระยะเวลาการฝึก
- (๒) ข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับการฝึก
- (๓) เวลาฝึก เวลาพัก และวันหยุดของผู้รับการฝึก
- (๔) เบี้ยเลี้ยงระหว่างรับการฝึก
- (๕) สวัสดิการตลอดจนมาตรการเกี่ยวกับสวัสดิภาพของผู้รับการฝึก
- (๖) หลักเกณฑ์การลา
- (๗) เงื่อนไขการเลิกสัญญาการฝึก
- (๘) หลักเกณฑ์การจ่ายค่าตอบแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันเกิด

จากการฝึก

- (๙) หลักเกณฑ์การรับเข้าทำงานและค่าจ้างเมื่อสำเร็จการฝึก
- (๑๐) รายการอื่น ๆ ตามที่นายทะเบียนกำหนด

ในกรณีที่ผู้รับการฝึกเป็นผู้เยาว์ การเข้าทำสัญญาการฝึกต้องได้รับความยินยอมจากบิดา หรือ มารดา หรือผู้ปกครอง หรือบุคคลซึ่งรับผู้เยาว์นั้นไว้ในความปกครอง หรืออุปการะเลี้ยงดู หรือบุคคล ซึ่งผู้เยาว์นั้นอาศัยอยู่ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๙ ผู้ดำเนินการฝึกจะเรียกหรือรับเงินค่าฝึกหรือค่าตอบแทนในลักษณะใดๆ อันเกี่ยวกับการฝึกอาชีพมิได้

มาตรา ๒๐ ในการดำเนินการฝึกอาชีพ ผู้ดำเนินการฝึกต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้รับการฝึกที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๑ ให้ผู้ดำเนินการฝึกจัดทำทะเบียนประวัติผู้รับการฝึกไว้เป็นหลักฐานและส่งสำเนาทะเบียนประวัติผู้รับการฝึกต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันเริ่มการฝึกอาชีพ

มาตรา ๒๒ เมื่อผู้รับการฝึกได้รับการฝึกอาชีพครบตามหลักสูตร และผู้ดำเนินการฝึกจัดให้มีการทดสอบตามวิธีการและมาตรฐานในการวัดผลการฝึกอาชีพ ตามมาตรา ๑๗ (๕) แล้ว ให้ผู้ดำเนินการฝึกออกหนังสือรับรองให้แก่ผู้รับการฝึกภายในสามสิบวันนับแต่วันเสร็จสิ้นการทดสอบ แล้วแจ้งให้นายทะเบียนทราบ

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกประสงค์จะโอนการประกอบกิจการของตนให้แก่บุคคลอื่น ให้ผู้ดำเนินการฝึกแจ้งความประสงค์เป็นหนังสือให้นายทะเบียนทราบก่อนวันโอนไม่น้อยกว่าสามสิบวัน และหากผู้รับโอนประสงค์จะดำเนินการฝึกอาชีพในสถานประกอบการนั้นต่อไป ให้ผู้รับโอนแจ้งเป็นหนังสือให้นายทะเบียนทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันรับโอนกิจการ เมื่อนายทะเบียนเห็นว่าผู้รับโอนมีลักษณะตามมาตรา ๑๔ ให้นายทะเบียนจัดแจ้งการเปลี่ยนแปลงนั้นไว้ในทะเบียนให้ผู้ดำเนินการฝึก และให้ถือว่าผู้รับโอนเป็นผู้ดำเนินการฝึกที่ได้จดทะเบียนไว้ตามมาตรา ๑๓

เมื่อนายทะเบียนได้จัดแจ้งตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้สิทธิและหน้าที่ของผู้ดำเนินการฝึกที่มีอยู่ตามสัญญาการฝึกที่ผู้ดำเนินการฝึกทำไว้กับผู้รับการฝึก และสิทธิและหน้าที่ของผู้ดำเนินการฝึกที่มีอยู่ตามสัญญาที่ผู้ดำเนินการฝึกทำไว้กับสถานศึกษาตามมาตรา ๒๔ หรือทำไว้กับสถานศึกษาหรือสถานฝึกอาชีพของทางราชการตามมาตรา ๒๕ โอนไปเป็นสิทธิและหน้าที่ของผู้ดำเนินการฝึกซึ่งเป็นผู้รับโอน

ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกหรือผู้รับโอนไม่ประสงค์จะดำเนินการฝึกอาชีพในสถานประกอบการนั้นต่อไป ผู้ดำเนินการฝึกหรือผู้รับโอนต้องแจ้งเป็นหนังสือให้นายทะเบียนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน และให้นายทะเบียนดำเนินการให้ผู้รับการฝึกซึ่งค้างการฝึกไปรับการฝึกอาชีพกับผู้ดำเนินการฝึกรายอื่นในสาขาอาชีพเดียวกัน หรือดำเนินการให้เข้ารับการฝึกอาชีพในสถานฝึกอาชีพของทางราชการต่อไป

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกหรือสถานประกอบการรับนักเรียนนิสิตนักศึกษาของสถานศึกษาเข้าเป็นผู้รับการฝึกตามสัญญาที่ได้ทำไว้กับสถานศึกษา ให้ดำเนินการไปตามหลักสูตรที่ผู้ดำเนินการฝึกหรือสถานประกอบการและสถานศึกษาได้ร่วมกันจัดทำขึ้น และให้ผู้ดำเนินการฝึกหรือสถานประกอบการจัดส่งหลักสูตรดังกล่าวและสัญญาที่ได้ทำไว้กับสถานศึกษาไปให้นายทะเบียนทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันทำสัญญา

สัญญารับนักเรียนนิสิตนักศึกษาเข้าเป็นผู้รับการฝึกระหว่างสถานศึกษากับผู้ดำเนินการฝึกหรือสถานประกอบการ อย่างน้อยต้องประกอบด้วยรายการดังต่อไปนี้

- (๑) ระยะเวลาการฝึก
 - (๒) ข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับการฝึก
 - (๓) เวลาฝึก เวลาพัก และวันหยุดของนักเรียนนิสิตนักศึกษาที่รับการฝึก
 - (๔) สวัสดิการตลอดจนมาตรการเกี่ยวกับสวัสดิภาพที่จะจัดให้แก่ นักเรียนนิสิตนักศึกษาที่เข้ารับการฝึก
 - (๕) หลักเกณฑ์การลา
 - (๖) เงื่อนไขการเลิกสัญญาการฝึก
 - (๗) หลักเกณฑ์การจ่ายค่าตอบแทนแก่นักเรียนนิสิตนักศึกษาซึ่งเข้ารับการฝึก
- ในกรณีที่นักเรียนนิสิตนักศึกษาประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันเกิดจากการฝึก

ให้นำความในมาตรา ๑๕ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ มาใช้บังคับแก่การดำเนินการฝึกอาชีพให้แก่ นักเรียนนิสิตนักศึกษาตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

มาตรา ๒๕ ผู้ดำเนินการฝึกหรือสถานประกอบการจะดำเนินการให้ผู้รับการฝึกหรือผู้ซึ่งสถานประกอบการจะรับเข้าทำงาน แล้วแต่กรณี ไปรับการฝึกอาชีพในสถานศึกษาหรือสถานฝึกอาชีพของทางราชการก็ได้ หลักสูตรและหลักเกณฑ์ในการฝึกต้องได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน

ให้นำความในมาตรา ๒๐ มาใช้บังคับแก่ผู้ดำเนินการฝึกและสถานประกอบการตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

มาตรา ๒๖ ให้ผู้ดำเนินการฝึกที่ได้จดทะเบียนไว้กับนายทะเบียนได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน

หมวด ๓

การฝึกเพื่อยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน

มาตรา ๒๗ นายจ้างจะจัดให้ลูกจ้างซึ่งทำงานอยู่กับตนเข้ารับการฝึก เพื่อยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานก็ได้

มาตรา ๒๘ ในระหว่างการฝึกเพื่อยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน นายจ้างยังคงมีหน้าที่ต่อลูกจ้างอยู่ตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับในการทำงานและข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง เว้นแต่การฝึกนั้นเกิดจากการร้องขอของลูกจ้างและมีกรณีตกลงกันเป็นหนังสือ และนายจ้างอาจจัดให้ลูกจ้างฝึกนอกเวลาทำงานปกติหรือในวันหยุดของลูกจ้างก็ได้ โดยนายจ้างต้องจ่ายค่าจ้างไม่น้อยกว่าค่าจ้างในเวลาทำงานปกติตามจำนวนชั่วโมงที่ฝึก และให้นายจ้างส่งสำเนาสัญญาแก่นายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันทำสัญญา

หมวด ๔

การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน

มาตรา ๒๕ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาฝีมือแรงงาน ให้กรมพัฒนาฝีมือแรงงานจัดให้มีการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานในสาขาอาชีพต่างๆ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง สาขาอาชีพ มาตรฐาน ฝีมือแรงงาน การรับสมัครผู้ขอรับการทดสอบ และวิธีการทดสอบให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด ผู้ดำเนินการฝึกอาชีพตามมาตรา ๑๓ มีสิทธิส่งผู้สำเร็จการฝึกเข้ารับการทดสอบมาตรฐาน ฝีมือแรงงานตามวรรคหนึ่งได้

ให้นายทะเบียนออกวุฒิบัตรให้แก่ผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน

การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ให้เป็นไปตามอัตราที่คณะกรรมการกำหนด แต่ต้องไม่เกินครั้งละหนึ่งพันบาทต่อคน

มาตรา ๓๐ ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกขอรับคำแนะนำหรือความช่วยเหลือในกิจการที่เกี่ยวกับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน เพื่อประโยชน์ในการฝึกอาชีพ และการส่งผู้รับการฝึกเข้าทดสอบ มาตรฐานฝีมือแรงงาน ให้กรมพัฒนาฝีมือแรงงานให้ความช่วยเหลือในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) การจัดทำหลักสูตรให้สอดคล้องกับมาตรฐานฝีมือแรงงาน
- (๒) การฝึกอบรมผู้ฝึกเพื่อให้การดำเนินการฝึกอาชีพเป็นไปตามมาตรฐานฝีมือ

แรงงาน

- (๓) การอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับอุปกรณ์ในการฝึก
- (๔) การจัดทำเอกสารประกอบการฝึกอาชีพ
- (๕) การฝึกเพิ่มเติมเพื่อให้ผู้รับการฝึกมีฝีมือตามมาตรฐานฝีมือแรงงาน

มาตรา ๓๑ ให้ถือว่าผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานซึ่งกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ได้ดำเนินการทดสอบก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๕

สิทธิและประโยชน์ของผู้ดำเนินการฝึก

มาตรา ๓๒ เพื่อส่งเสริมการฝึกอาชีพ ให้ผู้ดำเนินการฝึกได้รับสิทธิและประโยชน์ดังต่อไปนี้

- (๑) สิทธิที่จะได้รับความช่วยเหลือในด้านการฝึก การสอน การจัดหาอุปกรณ์ที่จำเป็นจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
- (๒) สิทธิที่จะได้หักค่าใช้จ่ายในการฝึก การสอน เป็นกรณีพิเศษ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาตามประมวลรัษฎากร
- (๓) สิทธิและประโยชน์อื่น ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๖

พนักงานเจ้าหน้าที่และนายทะเบียน

มาตรา ๓๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

- (๑) เข้าไปในสถานที่ที่ใช้ในการฝึกอาชีพในระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจตรา และให้คำแนะนำแก่ผู้ดำเนินการฝึกหรือสถานประกอบการตามมาตรา ๒๔ ปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) สอบถามผู้ดำเนินการฝึก ผู้ฝึก หรือผู้รับการฝึกเกี่ยวกับการให้การฝึก หรือการรับการฝึก

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้บุคคลที่เกี่ยวข้องของอำนาจความสะดวก ให้คำชี้แจง หรือส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่ร้องขอ

มาตรา ๓๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัว เมื่อผู้ซึ่งเกี่ยวข้องร้องขอ

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๕ ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนเดือนเป็นหนังสือให้ผู้ดำเนินการฝึกปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด

ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกไม่ปฏิบัติตามคำเตือนตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเป็นผู้ดำเนินการฝึก

มาตรา ๓๖ ผู้ดำเนินการฝึกซึ่งถูกเพิกถอนการจดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำสั่ง และให้คณะกรรมการแจ้งผลการวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

ในระหว่างรอคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้ผู้ดำเนินการฝึกดำเนินการฝึกผู้รับการฝึกต่อไปได้จนกว่า
จะมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกไม่อุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนของนายทะเบียน หรือในกรณีที่คณะกรรมการ
มีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ ให้นำความในมาตรา ๒๓ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการฝึกอาชีพแก่บุคคลซึ่งอยู่ในวัยทำงานได้ฝึกคนให้มีฝีมือเพื่อมีโอกาสเข้าสู่ตลาดแรงงาน และเพื่อให้บุคคลซึ่งทำงานอยู่แล้วได้รับการฝึกเพื่อยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน รวมทั้งเพื่อให้มีการร่วมมือระหว่างสถานประกอบการและสถานศึกษาในการรับนักเรียนนิสิตนักศึกษาเข้ารับการฝึกงานในสถานประกอบการ ซึ่งจะเป็นการพัฒนากำลังคนให้สอดคล้องกับความต้องการของธุรกิจและอุตสาหกรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ภาคผนวก

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

(สำเนา)

เลขรับ ๓๖/๒๕๓๖ วันที่ ๑๙ ต.ค. ๒๕๓๖

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ที่ นร ๐๒๐๓/๑๖๑๕๑

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม.๑๐๓๐๐

๑๘ ตุลาคม ๒๕๓๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ต่อรัฐสภา

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวพร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผลมาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา หากสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ก็ขอได้โปรดนำเสนอวุฒิสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ชวน หลีกภัย

(นายชวน หลีกภัย)

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๒๕๒๘๑๔๙

โทรสาร ๒๕๒๖๓๕๕

สำเนาถูกต้อง

ประยุทธ์ จันทร์โอชา

(นายประยุทธ์ อักษรมัต)

พืงหน้าฝ่ายระเบียบวาระ กองการประชุม

วิมล พิมพ์
วิ-ตรา

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการฝึกอาชีพ

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการฝึกอาชีพแก่เยาวชนและผู้หางานทำได้ฝึกคนให้มีฝีมือเพื่อมีโอกาสเข้าสู่ตลาดแรงงาน และเพื่อให้บุคคลซึ่งทำงานอยู่แล้วได้รับการฝึกเพื่อยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน รวมทั้งเพื่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างสถานประกอบการและสถานศึกษาในการรับนักเรียนนักศึกษาเข้ารับการฝึกงานในสถานประกอบการ ซึ่งจะเป็นการพัฒนากำลังคนให้สอดคล้องกับความต้องการของธุรกิจและอุตสาหกรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ส่งเสริมการฝึกอาชีพ
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการฝึกอาชีพ

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่การฝึกอาชีพของกระทรวง ทบวง กรม หน่วยงานของรัฐ และองค์การของรัฐ

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"การฝึกอาชีพ" หมายความว่า การให้หรือเพิ่มพูนความรู้ ฝีมือและทัศนคติที่จะทำให้ผู้รับการฝึกสามารถทำงานในสาขาอาชีพที่รับการฝึกได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยไม่มีการเรียกค่าฝึกหรือค่าตอบแทน แต่ไม่รวมถึงการที่นายจ้างทำการฝึกอาชีพให้แก่ลูกจ้างของตนเอง

"สถานฝึกอาชีพ" หมายความว่า สถานที่ที่ผู้ดำเนินการฝึกจัดให้มีการฝึกอาชีพแก่ผู้รับการฝึก

"ผู้ดำเนินการฝึก" หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้ดำเนินการฝึกอาชีพตามพระราชบัญญัตินี้

"ผู้รับการฝึก" หมายความว่า ผู้ซึ่งเข้ารับการฝึกอาชีพกับผู้ดำเนินการฝึก

"ลูกจ้าง" หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงทำงานให้แก่ นายจ้าง เพื่อรับค่าจ้าง ไม่ว่าจะเป็นผู้รับค่าจ้างด้วยตนเองหรือไม่ก็ตาม แต่ไม่รวมถึงลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับงานบ้าน

"นายจ้าง" หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงรับลูกจ้าง เข้าทำงานโดยจ่ายค่าจ้างให้และให้รวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนนายจ้าง ในกรณีที่นายจ้าง เป็นนิติบุคคล หมายความว่า ผู้ซึ่งมีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลนั้น และให้รวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนผู้ซึ่งมีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลด้วย

"ผู้ฝึก" หมายความว่า ผู้ซึ่งทำหน้าที่ฝึกผู้รับการฝึก

"หลักสูตร" หมายความว่า รายวิชาหรือขั้นตอนในการฝึกผู้รับการฝึกตามประเภทสาขาอาชีพที่ผู้ดำเนินการฝึกหรือผู้ดำเนินการฝึกร่วมกับสถานศึกษากำหนดขึ้น

"สัญญาการฝึก" หมายความว่า สัญญาซึ่งผู้ดำเนินการฝึกได้ทำเป็นหนังสือกับผู้รับการฝึกหรือสถานศึกษา

"ผู้สำเร็จการฝึก" หมายความว่า ผู้รับการฝึกซึ่งได้รับหนังสือรับรองจากผู้ดำเนินการฝึกว่าได้ผ่านการฝึกอาชีพตามหลักสูตรแล้ว

"นายทะเบียน" หมายความว่า อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมการฝึกอาชีพ

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการส่งเสริมการฝึกอาชีพ

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการส่งเสริมการฝึกอาชีพ" ประกอบด้วยปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมเป็นประธาน กรรมการ อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม อธิบดีกรมอาชีวศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย และผู้ทรงคุณวุฒิสองคน ผู้แทนฝ่ายนายจ้างสองคน และผู้แทนฝ่ายลูกจ้างสองคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ ผู้อำนวยการกองมาตรฐานฝีมือแรงงาน กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน เป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีประสบการณ์ด้านการฝึกอาชีพไม่น้อยกว่าสิบปี

กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในระเบียบกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

มาตรา ๗ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ออก
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๖) ได้รับความจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

เมื่อกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ รัฐมนตรีจะแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้

กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งตามวรรคสามอยู่ในตำแหน่งเท่าวาระที่
เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา ๘ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุม
ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคราวใด ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถ
ปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มติในที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการ
ลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง
เป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๙ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบายเกี่ยวกับการฝึกอาชีพ การยกระดับมาตรฐานฝีมือ
แรงงานและการกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน ให้สอดคล้องกับความต้องการของ
ตลาดแรงงาน

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการฝึกอาชีพ การยกระดับมาตรฐาน
ฝีมือแรงงาน การกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน และการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการแข่งขันฝีมือแรงงานระดับชาติ
ในสาขาอาชีพต่าง ๆ

(๔) กำหนดคุณสมบัติของผู้ฝึกในแต่ละสาขาอาชีพ

(๕) ส่งเสริมและประสานงานการฝึกอาชีพระหว่างภาครัฐบาลและ
เอกชนให้สามารถใช้ทรัพยากรร่วมกันในเรื่องการฝึกอาชีพ การยกระดับมาตรฐาน
ฝีมือแรงงาน การกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน และการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน

(๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ
คณะกรรมการ

มาตรา ๑๐ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อ
พิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

การประชุมของคณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้นำความในมาตรา ๘
มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๑ มาตรฐานฝีมือแรงงานที่คณะกรรมการกำหนดแล้ว ให้
ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๒

การดำเนินการฝึกอาชีพ

มาตรา ๑๒ การดำเนินการฝึกอาชีพตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ขอ
รับอนุญาตจากนายทะเบียน

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและ
เงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓ ผู้ขอรับอนุญาตดำเนินการฝึกอาชีพตามมาตรา ๑๒
ต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นผู้ประกอบการอุตสาหกรรม โดยมีโรงงานตามกฎหมาย
ว่าด้วยโรงงาน หรือ
- (๒) เป็นผู้ประกอบกิจการซึ่งสามารถดำเนินการฝึกอาชีพได้ ทั้งนี้
ตามประเภท ขนาด ลักษณะ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๔ ผู้รับการฝึกต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

- (๑) มีอายุตามที่กำหนดไว้ในรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกอาชีพที่ได้รับความ
เห็นชอบจากนายทะเบียน
- (๒) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าหลักสูตรประถมศึกษาหรือเทียบเท่า
เว้นแต่ได้รับยกเว้นตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามที่คณะกรรมการกำหนด
- (๓) คุณสมบัติอื่นอันจำเป็นในแต่ละสาขาอาชีพตามที่ผู้ดำเนินการฝึกได้
กำหนดไว้ในรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกอาชีพที่ได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน

มาตรา ๑๕ ผู้ดำเนินการฝึกจะจัดให้มีการฝึกอาชีพได้เฉพาะในลักษณะ
งานอาชีพตามสาขาที่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน

มาตรา ๑๖ ให้ผู้ดำเนินการฝึกจัดทำรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการฝึกอาชีพในแต่ละสาขาอาชีพและเสนอต่อนายทะเบียนเพื่อพิจารณาเห็นชอบก่อนเริ่มดำเนินการฝึกอาชีพ ดังต่อไปนี้

- (๑) หลักสูตรที่ใช้ในการฝึกอาชีพ
- (๒) สถานที่ที่ใช้ในการฝึกอาชีพ
- (๓) คุณสมบัติของผู้รับการฝึก
- (๔) กำหนดระยะเวลาการฝึก
- (๕) แบบสัญญาการฝึกซึ่งจะต้องประกอบด้วยรายการตามที่กำหนดใน

มาตรา ๑๗

(๖) อุปกรณ์อันจำเป็นที่จะใช้ในการฝึกเท่าที่มีอยู่แล้วและที่จะต้องหา มาเพิ่มเติมในภายหลัง

- (๗) ชื่อและคุณสมบัติของบุคคลซึ่งกำหนดให้เป็นผู้ฝึก
- (๘) ข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับการฝึก
- (๙) วิธีการและมาตรฐานในการวัดผลการฝึกอาชีพ

การแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการฝึกที่ได้รับ ความเห็นชอบจากนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งแล้วจะกระทำมิได้ เว้นแต่ได้ รับอนุญาตจากนายทะเบียน

มาตรา ๑๗ ในการฝึกอาชีพ ผู้ดำเนินการฝึกต้องทำสัญญาเป็นหนังสือ กับผู้รับการฝึก สัญญาการฝึกอย่างน้อยต้องประกอบด้วยรายการ ดังต่อไปนี้

- (๑) ระยะเวลาการฝึก
- (๒) ข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับการฝึก
- (๓) เวลาฝึกปกติ เวลาฝึกว่างเวลา เวลาพัก และวันหยุดของผู้

รับการฝึก

- (๔) เบี้ยเลี้ยงระหว่างการฝึก ค่าตอบแทนการฝึกว่างเวลา
- (๕) สวัสดิการตลอดจนมาตรการเกี่ยวกับสวัสดิภาพของผู้รับการฝึก
- (๖) หลักเกณฑ์การลา
- (๗) เงื่อนไขการเลิกสัญญาการฝึก
- (๘) หลักเกณฑ์การจ่ายค่าตอบแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย

อันเกิดจากการฝึก

- (๙) หลักเกณฑ์การรับเข้าทำงานและค่าจ้างเมื่อสำเร็จการฝึก

(๑๐) รายการอื่น ๆ ตามที่นายทะเบียนกำหนด

ในกรณีที่ผู้รับการฝึกเป็นผู้เยาว์ การเข้าทำสัญญาการฝึกต้องได้รับความยินยอมจากบิดา หรือมารดา หรือผู้ปกครอง หรือบุคคลซึ่งรับผู้เยาว์นั้นไว้ในความปกครอง หรืออุปการะเลี้ยงดู หรือบุคคลซึ่งผู้เยาว์นั้นอาศัยอยู่ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๘ ผู้ดำเนินการฝึกจะเรียกหรือรับเงินค่าฝึกหรือค่าตอบแทนในลักษณะใด ๆ อันเกี่ยวกับการฝึกอาชีพมิได้

มาตรา ๑๙ ในการดำเนินการฝึกอาชีพ ผู้ดำเนินการฝึกต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้รับการฝึกที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๐ ให้ผู้ดำเนินการฝึกจัดทำทะเบียนประวัติผู้รับการฝึกไว้เป็นหลักฐานและส่งสำเนาทะเบียนประวัติผู้รับการฝึกต่อนายทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันเริ่มการฝึกอาชีพ

มาตรา ๒๑ เมื่อผู้รับการฝึกได้รับการฝึกอาชีพครบตามหลักสูตร และผู้ดำเนินการฝึกจัดให้มีการทดสอบตามวิธีการและมาตรฐานในการวัดผลการฝึกอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๔) แล้ว ให้ผู้ดำเนินการฝึกออกหนังสือรับรองให้แก่ผู้รับการฝึกภายในสิบห้าวัน แล้วแจ้งให้นายทะเบียนทราบ

มาตรา ๒๒ ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกโอนการประกอบกิจการของตนให้แก่บุคคลอื่น หากผู้รับโอนประสงค์จะดำเนินการฝึกอาชีพในสถานประกอบการนั้นต่อไป ให้ผู้รับโอนแจ้งเป็นหนังสือให้นายทะเบียนทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันรับโอนกิจการ เมื่อนายทะเบียนเห็นว่าผู้รับโอนมีลักษณะตามมาตรา ๑๓ ให้นายทะเบียนจัดแจ้งการเปลี่ยนแปลงนั้นไว้ในหนังสืออนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินการฝึก และให้ถือว่าผู้รับโอนเป็นผู้ดำเนินการฝึกที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๒

เมื่อนายทะเบียนได้จัดแจ้งตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้สิทธิและหน้าที่ของผู้ดำเนินการฝึกที่มีอยู่ตามสัญญาการฝึกที่ผู้ดำเนินการฝึกทำไว้กับผู้รับการฝึก และสิทธิและหน้าที่ของผู้ดำเนินการฝึกที่มีอยู่ตามสัญญาที่ผู้ดำเนินการฝึกทำไว้กับสถานศึกษาตามมาตรา ๒๓ หรือทำไว้กับสถานศึกษาหรือสถานฝึกอาชีพของทางราชการตามมาตรา ๒๔ โอนไปเป็นสิทธิและหน้าที่ของผู้ดำเนินการฝึกซึ่งเป็นผู้รับโอน

ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกหรือผู้รับโอนไม่ประสงค์จะดำเนินการฝึกอาชีพในสถานประกอบการนั้นต่อไป ผู้ดำเนินการฝึกหรือผู้รับโอนต้องแจ้งเป็นหนังสือให้นายทะเบียนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน และให้นายทะเบียนดำเนินการให้ผู้รับการฝึกซึ่งค้างการฝึกไปรับการฝึกอาชีพกับผู้ดำเนินการฝึกรายอื่นในสาขาอาชีพเดียวกัน หรือดำเนินการให้เข้ารับการฝึกอาชีพในสถานฝึกอาชีพของทางราชการต่อไป

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกหรือสถานประกอบการรับนักเรียนนักศึกษาของสถานศึกษา เข้าเป็นผู้รับการฝึกตามสัญญาที่ได้ทำไว้กับสถานศึกษา ให้ดำเนินการไปตามหลักสูตรที่ผู้ดำเนินการฝึกหรือสถานประกอบการและสถานศึกษาได้ร่วมกันจัดทำขึ้น และให้ผู้ดำเนินการฝึกหรือสถานประกอบการจัดส่งหลักสูตรดังกล่าวและสัญญาที่ได้ทำไว้กับสถานศึกษาไปให้นายทะเบียนทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันทำสัญญา

สัญญารับนักเรียนนักศึกษา เข้าเป็นผู้รับการฝึกระหว่างสถานศึกษากับผู้ดำเนินการฝึก หรือสถานประกอบการ อย่างน้อยต้องประกอบด้วยรายการดังต่อไปนี้

- (๑) ระยะเวลาการฝึก
- (๒) ข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับการฝึก
- (๓) เวลาฝึกปกติ เวลาฝึกล่วงเวลา เวลาพัก และวันหยุดของนักเรียนนักศึกษาที่รับการฝึก
- (๔) สวัสดิการตลอดจนมาตรการเกี่ยวกับสวัสดิภาพที่จะจัดให้แก่เรียนนักศึกษาที่เข้ารับการฝึก

- (๕) หลักเกณฑ์การลา
 - (๖) เงื่อนไขการเลิกสัญญาการฝึก
 - (๗) หลักเกณฑ์การจ่ายค่าตอบแทนแก่นักเรียนนักศึกษาซึ่งเข้ารับการฝึก
- ในกรณีที่นักเรียนนักศึกษาประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันเกิดจากการฝึก

ให้นำความในมาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐ มาใช้บังคับแก่การดำเนินการฝึกอาชีพให้แก่เรียนนักศึกษาตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

มาตรา ๒๔ ผู้ดำเนินการฝึกหรือสถานประกอบการจะดำเนินการให้ ผู้รับการฝึกหรือผู้ซึ่งสถานประกอบการจะรับเข้าทำงาน แล้วแต่กรณี ไปรับการฝึกอาชีพ ในสถานศึกษาหรือสถานฝึกอาชีพของทางราชการก็ได้ หลักสูตรและหลักเกณฑ์ในการฝึก ต้องได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน

ให้นำความในมาตรา ๑๙ มาใช้บังคับแก่ผู้ดำเนินการฝึกและสถานประกอบการตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

มาตรา ๒๕ มิให้นำกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน และกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ มาใช้บังคับแก่การดำเนินการฝึกอาชีพที่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๓

การฝึกเพื่อยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน

มาตรา ๒๖ นายจ้างจะจัดให้ลูกจ้างซึ่งทำงานอยู่กับตน เข้ารับการฝึก เพื่อยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานก็ได้

ในกรณีที่นายจ้างหรือลูกจ้างประสงค์จะให้ มีประโยชน์ตอบแทนในการฝึก ตามวรรคหนึ่ง ให้ทำสัญญาเป็นหนังสือและให้นายจ้างส่งสำเนาสัญญาก่อนนายทะเบียน ภายในสิบห้าวันนับแต่วันทำสัญญา

มาตรา ๒๗ ในระหว่างการฝึกเพื่อยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน นายจ้างยังคงมีหน้าที่ต่อลูกจ้างอยู่ตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับในการทำงานและ ข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง เว้นแต่การฝึกนั้นเกิดจากการร้องขอของลูกจ้างและ มีการตกลงกันเป็นหนังสือ และนายจ้างอาจจัดให้ลูกจ้างฝึกนอกเวลาทำงานปกติหรือ ในวันหยุดของลูกจ้างก็ได้ โดยนายจ้างต้องจ่ายค่าจ้างไม่น้อยกว่าค่าจ้างในเวลา ทำงานปกติตามจำนวนชั่วโมงที่ฝึก และให้นายจ้างส่งสำเนาสัญญาก่อนนายทะเบียน ภายในสิบห้าวันนับแต่วันทำสัญญา

หมวด ๕

การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน

มาตรา ๒๘ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาฝีมือแรงงาน ให้กรมพัฒนาฝีมือแรงงานจัดให้มีการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานในสาขาอาชีพต่าง ๆ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง สาขาอาชีพ มาตรฐานฝีมือแรงงาน การรับสมัครผู้ขอรับการทดสอบ และวิธีการทดสอบให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

ผู้ดำเนินการฝึกอาชีพตามมาตรา ๑๒ มีสิทธิส่งผู้สำเร็จการฝึกเข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานตามวรรคหนึ่งได้

ให้นายทะเบียนออกวุฒิบัตรให้แก่ผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ให้เป็นไปตามอัตราที่คณะกรรมการกำหนด แต่ต้องไม่เกินครั้งละหนึ่งพันบาทต่อคน

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกขอรับคำแนะนำหรือความช่วยเหลือ ในกิจการที่เกี่ยวกับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน เพื่อประโยชน์ในการฝึกอาชีพ และการส่งผู้รับการฝึกเข้าทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ให้กรมพัฒนาฝีมือแรงงานให้ความช่วยเหลือในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) การจัดทำหลักสูตรให้สอดคล้องกับมาตรฐานฝีมือแรงงาน
- (๒) การฝึกอบรมผู้ฝึกเพื่อให้การดำเนินการฝึกอาชีพเป็นไปตามมาตรฐานฝีมือแรงงาน
- (๓) อำนวยความสะดวกเกี่ยวกับอุปกรณ์ในการฝึก
- (๔) การจัดทำเอกสารประกอบการฝึกอาชีพ
- (๕) การฝึกเพิ่มเติมเพื่อให้ผู้รับการฝึกมีฝีมือตามมาตรฐานฝีมือแรงงาน

มาตรา ๓๐ ให้ถือว่าผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานซึ่งกรมพัฒนาฝีมือแรงงานได้ดำเนินการทดสอบก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๘
พนักงานเจ้าหน้าที่และนายทะเบียน

มาตรา ๓๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ที่ใช้ในการฝึกอาชีพในระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจตราให้ผู้ดำเนินการฝึกหรือสถานประกอบการตามมาตรา ๒๓ ปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) มีหนังสือเรียกผู้ดำเนินการฝึก ผู้ฝึก หรือผู้รับการฝึกมาให้ถ้อยคำชี้แจงหรือให้ส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประกอบการพิจารณา

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้บุคคลที่เกี่ยวข้องอ่านข้อความสะดวกหรือให้คำชี้แจงแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่ร้องขอ

มาตรา ๓๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวเมื่อผู้ซึ่งเกี่ยวข้องร้องขอ

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนเตือนเป็นหนังสือให้ผู้ดำเนินการฝึกปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาอันสมควรตามที่กำหนด

ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกไม่ปฏิบัติตามคำเตือนตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนการอนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินการฝึก

มาตรา ๓๔ ผู้ดำเนินการฝึกซึ่งถูกเพิกถอนการอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำสั่ง และให้คณะกรรมการแจ้งผลการวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

ในระหว่างรอคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้ผู้ดำเนินการฝึกดำเนินการฝึกผู้รับการฝึกต่อไปได้จนกว่าจะมีคำวินิจฉัยให้หยุดการฝึก

ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกไม่อุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนของนาสตะเบียน หรือ
ในกรณีที่คณะกรรมการมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ ให้นำความในมาตรา ๒๒ วรรคสาม
มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๖

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๕ ผู้ประกอบการซึ่งจัดให้มีการฝึกอาชีพในสถานประกอบ
การของตนอยู่แล้วก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าประสงค์จะดำเนินการ
ฝึกอาชีพในสถานประกอบการของตนต่อไป ให้ยื่นคำขอรับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้
ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อยื่นคำขอแล้วให้ดำเนินการ
ฝึกอาชีพต่อไปได้จนกว่าจะได้รับอนุญาตหรือนาสตะเบียนได้แจ้งให้ทราบถึงการไม่อนุญาต

ในกรณีที่ผู้ประกอบการไม่ได้รับอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้นำความใน
มาตรา ๒๒ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

.....
.....

ฝ่ายระเบียบวาระ
S: yunth...

Aug ๗
๗-๗

(สำเนา)

ที่ ๑๓๗๖/๒๕๓๗

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กม ๑๐๗๐๐

๗๐ มีนาคม ๒๕๓๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการวิสามัญ
จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการ
ฝึกอาชีพ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา
ซึ่งกรรมาธิการวิสามัญคณะนี้ ประกอบด้วย

๑. นายเกรียงไกร แก้วคำหาญ	๒. นางจันทร์ภา ปิตรชาติ
๓. นายจิระ มังคลรังษี	๔. นายฉลาด ชามช่วง
๕. นายถวิล ฤกษ์ห่วย	๖. นายทัศนพล เจียมวิจิตร
๗. ศาสตราจารย์ นิคม จันทรวิฑูร	๘. นายนิมิรุทธ์ อินทรสมบัติ
๙. นายบุญคง สงฆ์ประชา	๑๐. นายบุญเสริม กาวรรกุล
๑๑. นายประสงค์ ศรีวัฒน์	๑๑. นายปรีชา สุวรรณศักดิ์
๑๓. นายพงษ์วัฒน์ วีระเทืองกุล	๑๔. ร้อยตรี (หญิง) วนิดา เกษมมงคล
๑๕. นายพิษณุ พลไวย	๑๖. พันตรี บุญศักดิ์ พสุนนท์
๑๗. นายไพรัช นุชิต	๑๘. นายลำพอง นิลาสมบัติ
๑๙. นายวิเชียร ดันฉ่อง	๒๐. นายวิบูลย์ รัตนเวสวัสดิ์
๒๑. นายสงวน ลีวมโนเมนต์	๒๒. พันตำรวจโท สมชาย เศกประเสริฐ
๒๓. นายสมบูรณ์ ทองบุราณ	๒๔. นายสำเริง ภูนิคม
๒๕. นายสุติน ฤกษ์พานนท์	๒๖. นางสุภาพร ปานภลีน
๒๗. นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์	๒๘. นายเสกสรร แสสนภูมิ
๒๙. นายเสริมศักดิ์ การุญ	๓๐. นางสาวเสาวลักษณ์ สุริยาภิรักษ์
๓๑. นายเอี่ยม ทองใจสด	

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อ
ได้โปรดนำเสนอกับประชุมสภานิติบัญญัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) เสริมศักดิ์ การุญ

(นายเสริมศักดิ์ การุญ)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

สำเนาถูกต้อง

นายนวล สิริศิริ

หัวหน้าฝ่ายประชุมที่ ๒

กองกรรมาธิการ

โทร. ๒๕๕-๑๖๒๕-๒๖

ญาคา พิมพ์

งาน

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๓๖ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ ส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการปฏิบัติตามข้อบังคับ บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้วปรากฏผล ดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้เลือกตั้งตำแหน่งต่าง ๆ คือ
๑. นายเสริมศักดิ์ การุญ	เป็นประธานคณะกรรมการ
๒. นายบุญเสริม ถาวรกุล	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นายประสงค์ ศรีวัฒน์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔. นายพิษณุ พลไวย์	เป็นเลขานุการคณะกรรมการ
๕. นายไพรัช นุชิต	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๖. นางสาวเสาวลักษณ์ สุริยาทิพย์	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่สอง
๗. นายวิเชียร คันถ้อง	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
๘. นายสุรชาติ ชานาญศิลป์	เป็นโฆษกคณะกรรมการ

และที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้มีมติแต่งตั้งบุคคลดังต่อไปนี้เป็นที่ปรึกษา คณะกรรมการ คือ

๑. นางอัมพร จุณณานนท์	ที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวง แรงงานและสวัสดิการสังคม
๒. นายบุญเทียม เจริญยิ่ง	อธิบดีกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
๓. นายประสพชัย ชูวะเวส	รองอธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม
๔. นายมานิต วิชาเด็ม	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านให้คำปรึกษากฎหมาย กระทรวงการคลัง

๕. นายประมวล เลี้ยวไพรัตน์ กรรมการผู้จัดการใหญ่ บริษัท
อุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด
๖. นายวรพงษ์ ตรีรัฐ นายกสมาคมการจัดการงานบุคคล
แห่งประเทศไทย
๗. นายพงษ์ศักดิ์ เปล่งแสง นักวิชาการประจำคณะกรรมการ
การแรงงานและสวัสดิการสังคม
สภาผู้แทนราษฎร

๒. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

๑. นายประสพชัย ชูวะเวส รองอธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม
๒. นายสมชาติ เลขาลาวัณษ์ ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

๓. ผู้ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญได้เชิญมาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นางคุณฉวี
หันตรา นิตกร ๘ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๔. ร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่มีผู้แปรญัตติ

๕. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒	มีการแก้ไข
มาตรา ๓	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕	ไม่มีการแก้ไข
หมวด ๑ คณะกรรมการส่งเสริม การฝึกอาชีพ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖	มีการแก้ไข
มาตรา ๗	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๘	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๙	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๐	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๑	ไม่มีการแก้ไข
หมวด ๒ การดำเนินการฝึกอาชีพ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๒	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๓	ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๔	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๕	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๖	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๗	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๘	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๙	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๐	มีการแก้ไข
มาตรา ๒๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๒	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๓	มีการแก้ไข
มาตรา ๒๔	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๕	ไม่มีการแก้ไข
หมวด ๓ การฝึกเพื่อขกระดับ มาตรฐานฝีมือแรงงาน	ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๒๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๕ การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๕ พนักงานเจ้าหน้าที่และนายทะเบียน</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๖ บทเฉพาะกาล</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๕</u>	ไม่มีการแก้ไข

๖. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมๆ กับการงานนี้
ด้วยแล้ว

(นายพิชญ พงษ์ไวย)

เลขาธิการคณะกรรมการวิสามัญ

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ส่งเสริมการฝึกอาชีพ
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการฝึกอาชีพ

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่การฝึกอาชีพของกระทรวง ทบวง กรม หน่วยงานของรัฐ และองค์การของรัฐ

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"การฝึกอาชีพ" หมายความว่า การให้หรือเพิ่มพูนความรู้ มีมือและทัศนคติที่จะทำให้ผู้รับการฝึกสามารถทำงานในสาขาอาชีพที่รับการฝึกได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยไม่มีการเรียกค่าฝึกหรือค่าตอบแทน แต่ไม่รวมถึงการที่นายจ้างทำการฝึกอาชีพให้แก่ลูกจ้างของตนเอง

"สถานฝึกอาชีพ" หมายความว่า สถานที่ที่ผู้ดำเนินการฝึกจัดให้มีการฝึกอาชีพแก่ผู้รับการฝึก

"ผู้ดำเนินการฝึก" หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้ดำเนินการฝึกอาชีพตามพระราชบัญญัตินี้

"ผู้รับการฝึก" หมายความว่า ผู้ซึ่งเข้ารับการฝึกอาชีพกับผู้ดำเนินการฝึก

"ลูกจ้าง" หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงทำงานให้แก่ นายจ้าง เพื่อรับค่าจ้าง ไม่ว่าจะเป็นผู้รับค่าจ้างด้วยตนเองหรือไม่ก็ตาม แต่ไม่รวมถึงลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับงานบ้าน

"นายจ้าง" หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงรับลูกจ้างเข้าทำงานโดยจ่ายค่าจ้างให้และให้รวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนนายจ้าง ในกรณีที่นายจ้างเป็นนิติบุคคล หมายความว่า ผู้ซึ่งมีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลนั้น และให้รวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนผู้ซึ่งมีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลด้วย

"ผู้ฝึก" หมายความว่า ผู้ซึ่งทำหน้าที่ฝึกผู้รับการฝึก

"หลักสูตร" หมายความว่า รายวิชาหรือขั้นตอนในการฝึกผู้รับการฝึกตามประเภทสาขาอาชีพที่ผู้ดำเนินการฝึกหรือผู้ดำเนินการฝึกร่วมกับสถานศึกษากำหนดขึ้น

"สัญญาการฝึก" หมายความว่า สัญญาซึ่งผู้ดำเนินการฝึกได้ทำเป็นหนังสือกับผู้รับการฝึกหรือสถานศึกษา

"ผู้สำเร็จการฝึก" หมายความว่า ผู้รับการฝึกซึ่งได้รับหนังสือรับรองจากผู้ดำเนินการฝึกว่าได้ผ่านการฝึกอาชีพตามหลักสูตรแล้ว

"นายทะเบียน" หมายความว่า อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมการฝึกอาชีพ

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงประกาศ หรือระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการส่งเสริมการฝึกอาชีพ

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการส่งเสริมการฝึกอาชีพ" ประกอบด้วยปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมเป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม อธิบดีกรมอาชีวศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย และผู้ทรงคุณวุฒิสองคน ผู้แทนฝ่ายนายจ้างสองคนและผู้แทนฝ่ายลูกจ้างสองคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ ~~ผู้ซึ่งสมควรสมควรสมควรสมควรสมควรสมควร~~ รองอธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานคนหนึ่ง ซึ่งอธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานมอบหมาย เป็นกรรมการและเลขานุการ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีประสบการณ์ด้านการฝึกอาชีพไม่น้อยกว่าสิบปี

กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในระเบียบกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

มาตรา ๗ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ออก
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๖) ได้รับความจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษ

สำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

เมื่อกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ รัฐมนตรีจะแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้

กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งตามวรรคสามอยู่ในตำแหน่งเท่าวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา ๘ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคราวใด ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มติในที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๙ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบายเกี่ยวกับการฝึกอาชีพ การยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานและการกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการฝึกอาชีพ การยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน การกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน และการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน และการสำรวจความต้องการพัฒนาฝีมือแรงงาน

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการแข่งขันฝีมือแรงงานระดับชาติในสาขาอาชีพต่าง ๆ

(๔) กำหนดคุณสมบัติของผู้ฝึกในแต่ละสาขาอาชีพ

(๕) ส่งเสริมและประสานงานและติดตามผลการฝึกอาชีพระหว่างภาคีรัฐบาลและเอกชนให้สามารถใช้ทรัพยากรร่วมกันในเรื่องการฝึกอาชีพ การยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน การกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน และการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน

(๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๐ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

การประชุมของคณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้นำความในมาตรา ๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๑ มาตรฐานฝีมือแรงงานที่คณะกรรมการกำหนดแล้ว ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๒

การดำเนินการฝึกอาชีพ

มาตรา ๑๒ ผู้ใดประสงค์จะขอรับดำเนินการฝึกอาชีพตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ขอรับอนุญาตจากนายทะเบียน

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓ ผู้ขอรับอนุญาตดำเนินการฝึกอาชีพตามมาตรา ๑๒ ต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ประกอบการอุตสาหกรรม โดยมีโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน หรือ

(๒) เป็นผู้ประกอบกิจการซึ่งสามารถดำเนินการฝึกอาชีพได้ ทั้งนี้ ตามประเภท ขนาด ลักษณะ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๔ ผู้รับการฝึกต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) มีอายุตามที่กำหนดไว้ในรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกอาชีพที่ได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน

(๒) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าหลักสูตรประถมศึกษาหรือเทียบเท่า เว้นแต่ได้รับยกเว้นตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามที่คณะกรรมการกำหนด

(๓) คุณสมบัติอื่นอันจำเป็นในแต่ละสาขาอาชีพตามที่ผู้ดำเนินการฝึกได้กำหนดไว้ในรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกอาชีพที่ได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน

มาตรา ๑๕ ผู้ดำเนินการฝึกจะจัดให้มีการฝึกอาชีพได้เฉพาะในลักษณะงานอาชีพตามสาขาที่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน

มาตรา ๑๖ ให้ผู้ดำเนินการฝึกจัดทำรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการฝึกอาชีพในแต่ละสาขาอาชีพและเสนอต่อนายทะเบียนเพื่อพิจารณาเห็นชอบก่อนเริ่มดำเนินการฝึกอาชีพ ดังต่อไปนี้

- (๑) หลักสูตรที่ใช้ในการฝึกอาชีพ
- (๒) สถานที่ที่ใช้ในการฝึกอาชีพ
- (๓) คุณสมบัติของผู้รับการฝึก
- (๔) กำหนดระยะเวลาการฝึก
- (๕) แบบสัญญาณการฝึกซึ่งจะต้องประกอบด้วยรายการตามที่กำหนดใน

มาตรา ๑๗

(๖) อุปกรณ์อันจำเป็นที่จะใช้ในการฝึกเท่าที่มีอยู่แล้วและที่จะต้องหามาเพิ่มเติมในภายหลัง

- (๗) ชื่อและคุณสมบัติของบุคคลซึ่งกำหนดให้เป็นผู้ฝึก
- (๘) ข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับการฝึก
- (๙) วิธีการและมาตรฐานในการวัดผลการฝึกอาชีพ

การแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการฝึกที่ได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งแล้วจะกระทำมิได้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน

มาตรา ๑๘ ในการฝึกอาชีพ ผู้ดำเนินการฝึกต้องทำสัญญาเป็นหนังสือกับผู้รับการฝึก สัญญาการฝึกอย่างน้อยต้องประกอบด้วยรายการ ดังต่อไปนี้

- (๑) ระยะเวลาการฝึก
- (๒) ข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับการฝึก
- (๓) เวลาฝึกหรือ ๙๙๙๙๙๙๙๙๙๙๙ เวลาพัก และวันหยุดของผู้

รับการฝึก

- (๔) เบี้ยเลี้ยงระหว่างรับการฝึก ๙๙๙๙๙๙๙๙๙๙๙๙
- (๕) สวัสดิการตลอดจนมาตรการเกี่ยวกับสวัสดิภาพของผู้รับการฝึก

- (๖) หลักเกณฑ์การลา
- (๗) เงื่อนไขการเลิกสัญญาการฝึก
- (๘) หลักเกณฑ์การจ่ายค่าตอบแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย

อันเกิดจากการฝึก

- (๙) หลักเกณฑ์การรับเข้าทำงานและค่าจ้างเมื่อสำเร็จการฝึก
- (๑๐) รายการอื่น ๆ ตามที่นายทะเบียนกำหนด

ในกรณีที่ผู้รับการฝึกเป็นผู้เยาว์ การเข้าทำสัญญาการฝึกต้องได้รับความยินยอมจากบิดา หรือมารดา หรือผู้ปกครอง หรือบุคคลซึ่งรับผู้เยาว์นั้นไว้ในความปกครอง หรืออุปการะเลี้ยงดู หรือบุคคลซึ่งผู้เยาว์นั้นอาศัยอยู่ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๘ ผู้ดำเนินการฝึกจะเรียกหรือรับเงินค่าฝึกหรือค่าตอบแทนในลักษณะใด ๆ อันเกี่ยวกับการฝึกอาชีพมิได้

มาตรา ๑๙ ในการดำเนินการฝึกอาชีพ ผู้ดำเนินการฝึกต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้รับการฝึกที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๐ ให้ผู้ดำเนินการฝึกจัดทำทะเบียนประวัติผู้รับการฝึกไว้เป็นหลักฐานและส่งสำเนาทะเบียนประวัติผู้รับการฝึกต่อนายทะเบียนภายในสามสิบห้าวันนับแต่วันเริ่มการฝึกอาชีพ

มาตรา ๒๑ เมื่อผู้รับการฝึกได้รับการฝึกอาชีพครบตามหลักสูตร และผู้ดำเนินการฝึกจัดให้มีการทดสอบตามวิธีการและมาตรฐานในการวัดผลการฝึกอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๙) แล้ว ให้ผู้ดำเนินการฝึกออกหนังสือรับรองให้แก่ผู้รับการฝึกภายในสิบห้าวัน แล้วแจ้งให้นายทะเบียนทราบ

มาตรา ๒๒ ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกโอนการประกอบกิจการของตนให้แก่บุคคลอื่น หากผู้รับโอนประสงค์จะดำเนินการฝึกอาชีพในสถานประกอบการนั้นต่อไป ให้ผู้รับโอนแจ้งเป็นหนังสือให้นายทะเบียนทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันรับ

โอนกิจการ เมื่อนายทะเบียนเห็นว่าผู้รับโอนมีลักษณะตามมาตรา ๑๓ ให้นายทะเบียน
จัดแจ้งการเปลี่ยนแปลงนั้นไว้ในหนังสืออนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินการฝึก และให้ถือว่า
ผู้รับโอนเป็นผู้ดำเนินการฝึกที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๒

เมื่อนายทะเบียนได้จัดแจ้งตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้สิทธิและหน้าที่ของ
ผู้ดำเนินการฝึกที่มีอยู่ตามสัญญาการฝึกที่ผู้ดำเนินการฝึกทำไว้กับผู้รับการฝึก และสิทธิ
และหน้าที่ของผู้ดำเนินการฝึกที่มีอยู่ตามสัญญาที่ผู้ดำเนินการฝึกทำไว้กับสถานศึกษา
ตามมาตรา ๒๓ หรือทำไว้กับสถานศึกษาหรือสถานฝึกอาชีพของทางราชการตาม
มาตรา ๒๔ โอนไปเป็นสิทธิและหน้าที่ของผู้ดำเนินการฝึกซึ่งเป็นผู้รับโอน

ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกหรือผู้รับโอนไม่ประสงค์จะดำเนินการฝึกอาชีพ
ในสถานประกอบการนั้นต่อไป ผู้ดำเนินการฝึกหรือผู้รับโอนต้องแจ้งเป็นหนังสือให้
นายทะเบียนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน และให้นายทะเบียนดำเนินการให้
ผู้รับการฝึกซึ่งค้างการฝึกไปรับการฝึกอาชีพกับผู้ดำเนินการฝึกรายอื่นในสาขาอาชีพ
เดียวกัน หรือดำเนินการให้เข้ารับการฝึกอาชีพในสถานฝึกอาชีพของทางราชการต่อไป

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกหรือสถานประกอบการรับนักเรียน
นักศึกษาของสถานศึกษา เข้าเป็นผู้รับการฝึกตามสัญญาที่ได้ทำไว้กับสถานศึกษา ให้
ผู้ดำเนินการฝึกไปตามหลักสูตรที่ผู้ดำเนินการฝึกหรือสถานประกอบการและสถานศึกษา
ได้ร่วมกันจัดทำขึ้น และให้ผู้ดำเนินการฝึกหรือสถานประกอบการจัดส่งหลักสูตร
ดังกล่าวและสัญญาที่ได้ทำไว้กับสถานศึกษาไปให้นายทะเบียนทราบภายในสิบห้าวัน
นับแต่วันทำสัญญา

สัญญารับนักเรียนนักศึกษา เข้าเป็นผู้รับการฝึกระหว่างสถานศึกษากับ
ผู้ดำเนินการฝึก หรือสถานประกอบการ อย่างน้อยต้องประกอบด้วยรายการดังต่อไปนี้

- (๑) ระยะเวลาการฝึก
- (๒) ข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับการฝึก
- (๓) เวลาฝึกปกติ *xxxxx* เวลาพัก และวันหยุดของนักเรียน
นักศึกษาที่รับการฝึก
- (๔) สวัสดิการตลอดจนมาตรการเกี่ยวกับสวัสดิภาพที่จะจัดให้แก่นักเรียน
นักศึกษาที่เข้ารับการฝึก

(๕) หลักเกณฑ์การลา

(๖) เงื่อนไขการเลิกสัญญาการฝึก

(๗) หลักเกณฑ์การจ่ายค่าตอบแทนแก่นักเรียนนักศึกษาซึ่งเข้ารับการฝึก
ในกรณีที่นักเรียนนักศึกษาประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันเกิดจากการฝึก

ให้นำความในมาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐ มาใช้บังคับ
แก่การดำเนินการฝึกอาชีพให้แก่นักเรียนนักศึกษาตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

มาตรา ๒๘ ผู้ดำเนินการฝึกหรือสถานประกอบการจะดำเนินการให้
ผู้รับการฝึกหรือผู้ซึ่งสถานประกอบการจะรับเข้าทำงาน แล้วแต่กรณี ไปรับการฝึกอาชีพ
ในสถานศึกษาหรือสถานฝึกอาชีพของทางราชการก็ได้ หลักสูตรและหลักเกณฑ์ในการฝึก
ต้องได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน

ให้นำความในมาตรา ๑๙ มาใช้บังคับแก่ผู้ดำเนินการฝึกและสถาน
ประกอบการตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

มาตรา ๒๙ มิให้นำกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน กฎหมายว่าด้วย
การคุ้มครองแรงงาน และกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ มาใช้บังคับแก่การดำเนินการ
ฝึกอาชีพที่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๓

การฝึกเพื่อยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน

มาตรา ๒๖ นายจ้างจะจัดให้ลูกจ้างซึ่งทำงานอยู่กับตนเข้ารับการฝึก
เพื่อยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานก็ได้

ในกรณีที่นายจ้างหรือลูกจ้างประสงค์จะให้ มีประโยชน์ตอบแทนในการฝึก
ตามวรรคหนึ่ง ให้ทำสัญญาเป็นหนังสือและให้นายจ้างส่งสำเนาสัญญาก่อนนายทะเบียน
ภายในสิบห้าวันนับแต่วันทำสัญญา

มาตรา ๒๗ ในระหว่างการฝึกเพื่อยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน
นายจ้างยังคงมีหน้าที่ต่อลูกจ้างอยู่ตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับในการทำงานและ

ข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง เว้นแต่การฝึกนั้นเกิดจากการร้องขอของลูกจ้างและมีการตกลงกันเป็นหนังสือ และนายจ้างอาจจัดให้ลูกจ้างฝึกนอกเวลาทำงานปกติหรือในวันหยุดของลูกจ้างก็ได้ โดยนายจ้างต้องจ่ายค่าจ้างไม่น้อยกว่าค่าจ้างในเวลาทำงานปกติตามจำนวนชั่วโมงที่ฝึก และให้นายจ้างส่งสำเนาสัญญาแก่นายทะเบียนในสิบห้าวันนับแต่วันทำสัญญา

หมวด ๘

การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน

มาตรา ๒๘ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาฝีมือแรงงาน ให้กรมพัฒนาฝีมือแรงงานจัดให้มีการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานในสาขาอาชีพต่าง ๆ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง สาขาอาชีพ มาตรฐานฝีมือแรงงาน การรับสมัครผู้ขอรับการทดสอบ และวิธีการทดสอบให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

ผู้ดำเนินการฝึกอาชีพตามมาตรา ๑๒ มีสิทธิส่งผู้สำเร็จการฝึกเข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานตามวรรคหนึ่งได้

ให้นายทะเบียนออกวุฒิบัตรให้แก่ผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ให้เป็นไปตามอัตราที่คณะกรรมการกำหนด แต่ต้องไม่เกินครั้งละหนึ่งพันบาทต่อคน

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกขอรับคำแนะนำหรือความช่วยเหลือในกิจการที่เกี่ยวกับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน เพื่อประโยชน์ในการฝึกอาชีพ และการส่งผู้รับการฝึกเข้าทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ให้กรมพัฒนาฝีมือแรงงานให้ความช่วยเหลือในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) การจัดทำหลักสูตรให้สอดคล้องกับมาตรฐานฝีมือแรงงาน
- (๒) การฝึกอบรมผู้ฝึก เพื่อให้การดำเนินการฝึกอาชีพเป็นไปตามมาตรฐานฝีมือแรงงาน
- (๓) อำนวยความสะดวกเกี่ยวกับอุปกรณ์ในการฝึก
- (๔) การจัดทำเอกสารประกอบการฝึกอาชีพ
- (๕) การฝึกเพิ่มเติมเพื่อให้ผู้รับการฝึกมีฝีมือตามมาตรฐานฝีมือแรงงาน

มาตรา ๓๐ ให้ถือว่าผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานซึ่งกรมพัฒนาฝีมือแรงงานได้ดำเนินการทดสอบก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๕

พนักงานเจ้าหน้าที่และนายทะเบียน

มาตรา ๓๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ที่ใช้ในการฝึกอาชีพในระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจตราให้ผู้ดำเนินการฝึกหรือสถานประกอบการตามมาตรา ๓๓ ปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) มีหนังสือเรียกผู้ดำเนินการฝึก ผู้ฝึก หรือผู้รับการฝึกมาให้出示คำสั่งหรือให้ส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประกอบการพิจารณา

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้บุคคลที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกหรือให้คำสั่งแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่ร้องขอ

มาตรา ๓๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวเมื่อผู้ซึ่งเกี่ยวข้องร้องขอ

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนเตือนเป็นหนังสือให้ผู้ดำเนินการฝึกปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาอันสมควรตามที่กำหนด

ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกไม่ปฏิบัติตามคำเตือนตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนการอนุญาตให้ผู้ดำเนินการฝึก

มาตรา ๓๕ ผู้ดำเนินการฝึกซึ่งถูกเพิกถอนการอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อ คณะกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำสั่ง และให้คณะกรรมการแจ้งผลการ วินิจฉัยอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ คำวินิจฉัย ของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

ในระหว่างรอคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้ผู้ดำเนินการฝึกดำเนินการฝึกผู้รับ การฝึกต่อไปได้จนกว่าจะมีคำวินิจฉัยให้หยุดการฝึก

ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกไม่อุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนของนายทะเบียน หรือ ในกรณีที่คณะกรรมการมีคำวินิจฉัยให้หยุดการฝึก ให้ข้อความในมาตรา ๒๒ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๖

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๕ ผู้ประกอบการซึ่งจัดให้มีการฝึกอาชีพในสถานประกอบการ ของตนอยู่แล้วก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าประสงค์จะดำเนินการ ฝึกอาชีพในสถานประกอบการของตนต่อไป ให้ยื่นคำขอรับอนุญาตตามพระราชบัญญัติ นี้ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อยื่นคำขอแล้วให้ดำเนินการ ฝึกอาชีพต่อไปได้จนกว่าจะได้รับอนุญาตหรือนายทะเบียนได้แจ้งให้ทราบถึงการไม่อนุญาต

ในกรณีที่ผู้ประกอบการไม่ได้รับอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้ข้อความใน มาตรา ๒๒ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ด่วนมาก

เลขรับ... ๓๒๕๓
วันที่... ๒๑ พค ๕๗
เวลา... ๑๕.๐๕ น.

ที่ สผ ๐๐๐๘/๑๓๗๘

สภาผู้แทนราษฎร
ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

พฤษภาคม ๒๕๓๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๓๗ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบ ด้วยกับร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ และให้เสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ฉะนั้น จึงเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภา พิจารณาต่อไป ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๕๐

ฝ่ายบริหารงานทั่วไป กองการประชุม
รับที่ ๕๓ / ๒๕๓๗
ที่ ๒๒ / พค / ๓๗ เวลา ๑๕.๕๐ น.
ส่งมายัง... ดำเนินการ

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ศาสตราจารย์ มารุต บุณนาค)
ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
โทร. ๒๕๕๑๑๓๓

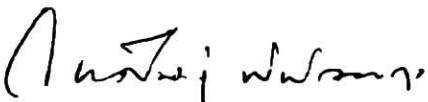
ฝ่ายผู้ติดต่อและประชาสัมพันธ์
วันที่ ๓ / ๒๕๓๗
ที่ ๒๒ / พค / ๓๗
เวลา ๑๕.๕๒ น.
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๓๖ ที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๓๗ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบและให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวสภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๓๗

(ศาสตราจารย์ ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล)
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการฝึกอาชีพ

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการฝึกอาชีพแก่เยาวชนและ
ผู้ทำงานทำได้ฝึกตนให้มีฝีมือเพื่อมีโอกาสเข้าสู่ตลาดแรงงาน และเพื่อให้บุคคลซึ่งทำงาน
อยู่แล้วได้รับการฝึกเพื่อยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน รวมทั้งเพื่อให้มีการร่วมมือระหว่าง
สถานประกอบการและสถานศึกษาในการรับนักเรียนนักศึกษาเข้ารับการฝึกงานในสถาน
ประกอบการ ซึ่งจะเป็นการพัฒนากำลังคนให้สอดคล้องกับความต้องการของธุรกิจและ
อุตสาหกรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ส่งเสริมการฝึกอาชีพ
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการฝึกอาชีพ

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่การฝึกอาชีพของกระทรวง ทบวง กรม หน่วยงานของรัฐ และองค์การของรัฐ

มาตรา ๘ ในพระราชบัญญัตินี้

"การฝึกอาชีพ" หมายความว่า การให้หรือเพิ่มพูนความรู้ ฝีมือและทัศนคติที่จะทำให้ผู้รับการฝึกสามารถทำงานในสาขาอาชีพที่รับการฝึกได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยไม่มีการเรียกค่าฝึกหรือค่าตอบแทน แต่ไม่รวมถึงการที่นายจ้างทำการฝึกอาชีพให้แก่ลูกจ้างของตนเอง

"สถานฝึกอาชีพ" หมายความว่า สถานที่ที่ผู้ดำเนินการฝึกจัดให้มีการฝึกอาชีพแก่ผู้รับการฝึก

"ผู้ดำเนินการฝึก" หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้ดำเนินการฝึกอาชีพตามพระราชบัญญัตินี้

"ผู้รับการฝึก" หมายความว่า ผู้ซึ่งเข้ารับการฝึกอาชีพกับผู้ดำเนินการฝึก

"ลูกจ้าง" หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงทำงานให้แก่นายจ้างเพื่อรับค่าจ้าง ไม่ว่าจะเป็นผู้รับค่าจ้างด้วยตนเองหรือไม่ก็ตาม แต่ไม่รวมถึงลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับงานบ้าน

"นายจ้าง" หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงรับลูกจ้างเข้าทำงานโดยจ่ายค่าจ้างให้และให้รวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนนายจ้าง ในกรณีที่นายจ้างเป็นนิติบุคคล หมายความว่า ผู้ซึ่งมีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลนั้น และให้รวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนผู้ซึ่งมีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลด้วย

"ผู้ฝึก" หมายความว่า ผู้ซึ่งทำหน้าที่ฝึกผู้รับการฝึก

"หลักสูตร" หมายความว่า ราชวิชาหรือขั้นตอนในการฝึกผู้รับการฝึกตามประเภทสาขาอาชีพที่ผู้ดำเนินการฝึกหรือผู้ดำเนินการฝึกร่วมกับสถานศึกษากำหนดขึ้น

"สัญญาการฝึก" หมายความว่า สัญญาซึ่งผู้ดำเนินการฝึกได้ทำเป็นหนังสือกับผู้รับการฝึกหรือสถานศึกษา

"ผู้สำเร็จการฝึก" หมายความว่า ผู้รับการฝึกซึ่งได้รับหนังสือรับรองจากผู้ดำเนินการฝึกว่าได้ผ่านการฝึกอาชีพตามหลักสูตรแล้ว

"นายทะเบียน" หมายความว่า อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมการฝึกอาชีพ

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัตินี้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการส่งเสริมการฝึกอาชีพ

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการส่งเสริมการฝึกอาชีพ" ประกอบด้วยปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมเป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม อธิบดีกรมอาชีวศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ประธานสหภาพการค้าแห่งประเทศไทย และผู้ทรงคุณวุฒิสองคน ผู้แทนฝ่ายนายจ้างสองคนและผู้แทนฝ่ายลูกจ้างสองคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ รองอธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานคนหนึ่ง เป็นกรรมการและเลขาธิการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีประสบการณ์ด้านการฝึกอาชีพไม่น้อยกว่าสิบปี

กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในระเบียบกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

มาตรา ๗ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ออก

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

เมื่อกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ รัฐมนตรีจะแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้

กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งตามวรรคสามอยู่ในตำแหน่งเท่าวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา ๘ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคราวใด ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม มติในที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๙ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบายเกี่ยวกับการฝึกอาชีพ การยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานและการกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการฝึกอาชีพ การยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน การกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน และการสำรวจความต้องการพัฒนาฝีมือแรงงาน

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการแข่งขันฝีมือแรงงานระดับชาติ ในสาขาอาชีพต่าง ๆ

(๔) กำหนดคุณสมบัติของผู้ฝึกในแต่ละสาขาอาชีพ

(๕) ส่งเสริมประสานงานและติดตามผลการฝึกอาชีพระหว่างภาครัฐบาลและเอกชนให้สามารถใช้ทรัพยากรร่วมกันในเรื่องการฝึกอาชีพ การยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน การกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน และการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน

(๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๐ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

การประชุมของคณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้นำความในมาตรา ๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๑ มาตรฐานฝีมือแรงงานที่คณะกรรมการกำหนดแล้ว ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๒

การดำเนินการฝึกอาชีพ

มาตรา ๑๒ ผู้ใดประสงค์จะดำเนินการฝึกอาชีพตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ขอรับอนุญาตจากนายทะเบียน

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓ ผู้ขอรับอนุญาตดำเนินการฝึกอาชีพตามมาตรา ๑๒ ต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ประกอบการอุตสาหกรรม โดยมีโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน หรือ

(๒) เป็นผู้ประกอบกิจการซึ่งสามารถดำเนินการฝึกอาชีพได้ ทั้งนี้ ตามประเภท ขนาด ลักษณะ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๔ ผู้รับการฝึกต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) มีอายุตามที่กำหนดไว้ในรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกอาชีพที่ได้รับ
ความเห็นชอบจากนายทะเบียน

(๒) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าหลักสูตรประถมศึกษาหรือเทียบเท่า
วันแต่ได้รับยกเว้นตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามที่คณะกรรมการกำหนด

(๓) คุณสมบัติอื่นอันจำเป็นในแต่ละสาขาอาชีพตามที่ผู้ดำเนินการฝึกได้
กำหนดไว้ในรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกอาชีพที่ได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน

มาตรา ๑๕ ผู้ดำเนินการฝึกจะจัดให้มีการฝึกอาชีพได้เฉพาะในลักษณะ
งานอาชีพตามสาขาที่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน

มาตรา ๑๖ ให้ผู้ดำเนินการฝึกจัดทำรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการ
การฝึกอาชีพในแต่ละสาขาอาชีพและเสนอต่อนายทะเบียนเพื่อพิจารณาเห็นชอบก่อน
เริ่มดำเนินการฝึกอาชีพดังต่อไปนี้

(๑) หลักสูตรที่ใช้ในการฝึกอาชีพ

(๒) สถานที่ที่ใช้ในการฝึกอาชีพ

(๓) คุณสมบัติของผู้รับการฝึก

(๔) กำหนดระยะเวลาการฝึก

(๕) แบบสัญญาการฝึกซึ่งจะต้องประกอบด้วยรายการตามที่กำหนดใน

มาตรา ๑๗

(๖) อุปกรณ์อันจำเป็นที่จะใช้ในการฝึกเท่าที่มีอยู่แล้วและที่จะต้องหา
มาเพิ่มเติมในภายหลัง

(๗) ชื่อและคุณสมบัติของบุคคลซึ่งกำหนดให้เป็นผู้ฝึก

(๘) ข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับการฝึก

(๙) วิธีการและมาตรฐานในการวัดผลการฝึกอาชีพ

การแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการฝึกที่
ได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งแล้วจะกระทำมิได้ เว้นแต่ได้รับอนุญาต
จากนายทะเบียน

มาตรา ๑๓ ในการฝึกอาชีพ ผู้ดำเนินการฝึกต้องทำสัญญาเป็นหนังสือกับผู้รับการฝึก สัญญาการฝึกอย่างน้อยต้องประกอบด้วยรายการดังต่อไปนี้

- (๑) ระยะเวลาการฝึก
- (๒) ข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับการฝึก
- (๓) เวลาฝึก เวลาพัก และวันหยุดของผู้รับการฝึก
- (๔) เบี้ยเลี้ยงระหว่างรับการฝึก
- (๕) สวัสดิการตลอดจนมาตรการเกี่ยวกับสวัสดิภาพของผู้รับการฝึก
- (๖) หลักเกณฑ์การลา
- (๗) เงื่อนไขการเลิกสัญญาการฝึก
- (๘) หลักเกณฑ์การจ่ายค่าตอบแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย

อันเกิดจากการฝึก

- (๙) หลักเกณฑ์การรับเข้าทำงานและค่าจ้างเมื่อสำเร็จการฝึก
- (๑๐) รายการอื่น ๆ ตามที่นายทะเบียนกำหนด

ในกรณีที่ผู้รับการฝึกเป็นผู้เช่า การเข้าทำสัญญาการฝึกต้องได้รับความยินยอมจากบิดา หรือมารดา หรือผู้ปกครอง หรือบุคคลซึ่งรับผู้เช่าไว้ในความปกครองหรืออุปการะเลี้ยงดู หรือบุคคลซึ่งผู้เช่าผู้นั้นอาศัยอยู่ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๔ ผู้ดำเนินการฝึกจะเรียกหรือรับเงินค่าฝึกหรือค่าตอบแทนในลักษณะใด ๆ อันเกี่ยวกับการฝึกอาชีพมิได้

มาตรา ๑๕ ในการดำเนินการฝึกอาชีพ ผู้ดำเนินการฝึกต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้รับการฝึกที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๐ ให้ผู้ดำเนินการฝึกจัดทำทะเบียนประวัติผู้รับการฝึกไว้เป็นหลักฐานและส่งสำเนาทะเบียนประวัติผู้รับการฝึกต่อนายทะเบียนภายในสามสัปดาห์นับแต่วันเริ่มการฝึกอาชีพ

มาตรา ๒๑ เมื่อผู้รับการฝึกได้รับการฝึกอาชีพครบตามหลักสูตร และผู้ดำเนินการฝึกจัดให้มีการทดสอบตามวิธีการและมาตรฐานในการวัดผลการฝึกอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๔) แล้ว ให้ผู้ดำเนินการฝึกออกหนังสือรับรองให้แก่ผู้รับการฝึกภายในสิบห้าวัน แล้วแจ้งให้นายทะเบียนทราบ

มาตรา ๒๒ ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกโอนการประกอบกิจการของตนให้แก่บุคคลอื่น หากผู้รับโอนประสงค์จะดำเนินการฝึกอาชีพในสถานประกอบการนั้นต่อไป ให้ผู้รับโอนแจ้งเป็นหนังสือให้นายทะเบียนทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันรับโอนกิจการ เมื่อนายทะเบียนเห็นว่าผู้รับโอนมีลักษณะตามมาตรา ๑๓ ให้นายทะเบียนจัดแจ้งการเปลี่ยนแปลงนั้นไว้ในหนังสืออนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินการฝึก และให้ถือว่าผู้รับโอนเป็นผู้ดำเนินการฝึกที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๒

เมื่อนายทะเบียนได้จัดแจ้งตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้สิทธิและหน้าที่ของผู้ดำเนินการฝึกที่มีอยู่ตามสัญญาการฝึกที่ผู้ดำเนินการฝึกทำไว้กับผู้รับการฝึก และสิทธิและหน้าที่ของผู้ดำเนินการฝึกที่มีอยู่ตามสัญญาที่ผู้ดำเนินการฝึกทำไว้กับสถานศึกษาตามมาตรา ๒๓ หรือทำไว้กับสถานศึกษาหรือสถานฝึกอาชีพของทางราชการตามมาตรา ๒๔ โอนไปเป็นสิทธิและหน้าที่ของผู้ดำเนินการฝึกซึ่งเป็นผู้รับโอน

ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกหรือผู้รับโอนไม่ประสงค์จะดำเนินการฝึกอาชีพในสถานประกอบการนั้นต่อไป ผู้ดำเนินการฝึกหรือผู้รับโอนต้องแจ้งเป็นหนังสือให้นายทะเบียนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน และให้นายทะเบียนดำเนินการให้ผู้รับการฝึกซึ่งค้างการฝึกไปรับการฝึกอาชีพกับผู้ดำเนินการฝึกรายอื่นในสาขาอาชีพเดียวกัน หรือดำเนินการให้เข้ารับการฝึกอาชีพในสถานฝึกอาชีพของทางราชการต่อไป

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกหรือสถานประกอบการรับนักเรียนนักศึกษาของสถานศึกษา เข้าเป็นผู้รับการฝึกตามสัญญาที่ได้ทำไว้กับสถานศึกษา ให้ดำเนินการไปตามหลักสูตรที่ผู้ดำเนินการฝึกหรือสถานประกอบการและสถานศึกษาได้ร่วมกันจัดทำขึ้น และให้ผู้ดำเนินการฝึกหรือสถานประกอบการจัดส่งหลักสูตรดังกล่าวและสัญญาที่ได้ทำไว้กับสถานศึกษาไปให้นายทะเบียนทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันทำสัญญา

สัญญารับนักเรียนนักศึกษา เข้าเป็นผู้รับการฝึกระหว่างสถานศึกษากับผู้ดำเนินการฝึก หรือสถานประกอบการ อย่างน้อยต้องประกอบด้วยรายการดังต่อไปนี้

- (๑) ระยะเวลาการฝึก
- (๒) ข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับการฝึก
- (๓) เวลาฝึก เวลาพัก และวันหยุดของนักเรียนนักศึกษาที่รับการฝึก
- (๔) สวัสดิการตลอดจนมาตรการเกี่ยวกับสวัสดิภาพที่จะจัดให้แก่นักเรียน

นักศึกษาที่เข้ารับการฝึก

- (๕) หลักเกณฑ์การลา
- (๖) เงื่อนไขการเลิกสัญญาการฝึก
- (๗) หลักเกณฑ์การจ่ายค่าตอบแทนแก่นักเรียนนักศึกษาซึ่งเข้ารับการฝึก

ในกรณีที่นักเรียนนักศึกษาประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันเกิดจากการฝึก

ให้นำความในมาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐ มาใช้บังคับ
แก่การดำเนินการฝึกอาชีพให้แก่นักเรียนนักศึกษาตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

มาตรา ๒๔ ผู้ดำเนินการฝึกหรือสถานประกอบการจะดำเนินการให้
ผู้รับการฝึกหรือผู้ซึ่งสถานประกอบการจะรับเข้าทำงาน แล้วแต่กรณี ไปรับการฝึกอาชีพ
ในสถานศึกษาหรือสถานฝึกอาชีพของทางราชการก็ได้ หลักสูตรและหลักเกณฑ์ในการฝึก
ต้องได้รับความเห็นชอบจากนาสกะเบ็ญ

ให้นำความในมาตรา ๑๙ มาใช้บังคับแก่ผู้ดำเนินการฝึกและสถาน
ประกอบการตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

มาตรา ๒๕ มิให้นำกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน กฎหมายว่าด้วย
การคุ้มครองแรงงาน และกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ มาใช้บังคับแก่การดำเนินการ
ฝึกอาชีพที่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๓

การฝึกเพื่อยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน

มาตรา ๒๖ นายจ้างจะจัดให้ลูกจ้างซึ่งทำงานอยู่กับตนเข้ารับการฝึก
เพื่อยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานก็ได้

ในกรณีที่นายจ้างหรือลูกจ้างประสงค์จะให้มิใช่ประโยชน์ตอบแทนในการฝึก
ตามวรรคหนึ่ง ให้ทำสัญญาเป็นหนังสือและให้นายจ้างส่งสำเนาสัญญาก่อนายทะเบียน
ภายในสิบห้าวันนับแต่วันทำสัญญา

มาตรา ๒๗ ในระหว่างการฝึกเพื่อยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน
นายจ้างยังคงมีหน้าที่ต่อลูกจ้างอยู่ตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับในการทำงานและ
ข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง เว้นแต่การฝึกนั้นเกิดจากการร้องขอของลูกจ้างและ
มีการตกลงกันเป็นหนังสือ และนายจ้างอาจจัดให้ลูกจ้างฝึกนอกเวลาทำงานปกติหรือ
ในวันหยุดของลูกจ้างก็ได้ โดยนายจ้างต้องจ่ายค่าจ้างไม่น้อยกว่าค่าจ้างในเวลา
ทำงานปกติตามจำนวนชั่วโมงที่ฝึก และให้นายจ้างส่งสำเนาสัญญาก่อนายทะเบียน
ภายในสิบห้าวันนับแต่วันทำสัญญา

หมวด ๕

การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน

มาตรา ๒๘ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาฝีมือแรงงาน ให้กรมพัฒนาฝีมือ
แรงงานจัดให้มีการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานในสาขาอาชีพต่าง ๆ อย่างน้อยปีละ
หนึ่งครั้ง สาขาอาชีพ มาตรฐานฝีมือแรงงาน การรับสมัครผู้ขอรับการทดสอบ และวิธี
การทดสอบให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

ผู้ดำเนินการฝึกอาชีพตามมาตรา ๑๒ มีสิทธิส่งผู้สำเร็จการฝึกเข้ารับ
การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานตามวรรคหนึ่งได้

ให้นายทะเบียนออกวุฒิบัตรให้แก่ผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน
การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ให้เป็น
ไปตามอัตราที่คณะกรรมการกำหนด แต่ต้องไม่เกินครั้งละหนึ่งพันบาทต่อคน

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกขอรับคำแนะนำหรือความช่วยเหลือ
ในกิจการที่เกี่ยวกับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน เพื่อประโยชน์ในการฝึกอาชีพ
และการส่งผู้รับการฝึกเข้าทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ให้กรมพัฒนาฝีมือแรงงานให้
ความช่วยเหลือในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) การจัดทำหลักสูตรให้สอดคล้องกับมาตรฐานฝีมือแรงงาน
 (๒) การฝึกอบรมผู้ฝึกเพื่อให้การดำเนินการฝึกอาชีพเป็นไปตามมาตรฐาน
 ฝีมือแรงงาน

- (๓) อำนวยความสะดวกเกี่ยวกับอุปกรณ์ในการฝึก
 (๔) การจัดทำเอกสารประกอบการฝึกอาชีพ
 (๕) การฝึกเพิ่มเติมเพื่อให้ผู้รับการฝึกมีฝีมือตามมาตรฐานฝีมือแรงงาน

มาตรา ๓๐ ให้ถือว่าผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานซึ่งกรมพัฒนา
 ฝีมือแรงงานได้ดำเนินการทดสอบก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นผู้ผ่านการทดสอบ
 มาตรฐานฝีมือแรงงานตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๔

พนักงานเจ้าหน้าที่และนายทะเบียน

มาตรา ๓๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ที่ใช้ในการฝึกอาชีพในระหว่างเวลาทำการเพื่อ
 ตรวจสอบให้ผู้ดำเนินการฝึกหรือสถานประกอบการตามมาตรา ๒๓ ปฏิบัติการให้เป็นไป
 ตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) มีหนังสือเรียกผู้ดำเนินการฝึก ผู้ฝึก หรือผู้รับการฝึกมาให้ถ้อยคำ
 ชี้แจงหรือให้ส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประกอบการพิจารณา

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้บุคคลที่
 เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกหรือให้คำชี้แจงแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่ร้องขอ

มาตรา ๓๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัว
 เมื่อผู้ซึ่งเกี่ยวข้องร้องขอ

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนเดือนเป็นหนังสือให้ผู้ดำเนินการฝึกปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาอันสมควรตามที่กำหนด

ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกไม่ปฏิบัติตามค่าเดือนตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนการอนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินการฝึก

มาตรา ๓๔ ผู้ดำเนินการฝึกซึ่งถูกเพิกถอนการอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำสั่ง และให้คณะกรรมการแจ้งผลการวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ ค่าวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

ในระหว่างรอค่าวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้ผู้ดำเนินการฝึกดำเนินการฝึกผู้รับการฝึกต่อไปได้จนกว่าจะมีค่าวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกไม่อุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนของนายทะเบียน หรือในกรณีที่คณะกรรมการมีค่าวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ ให้นำความในมาตรา ๒๒ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๖

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๕ ผู้ประกอบการซึ่งจัดให้มีการฝึกอาชีพในสถานประกอบการของตนอยู่แล้วก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าประสงค์จะดำเนินการฝึกอาชีพในสถานประกอบการของตนต่อไป ให้ยื่นคำขอรับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อยื่นคำขอแล้วให้ดำเนินการฝึกอาชีพต่อไปได้จนกว่าจะได้รับอนุญาตหรือนายทะเบียนได้แจ้งให้ทราบถึงการไม่อนุญาต

ในกรณีผู้ประกอบการไม่ได้รับอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้นำความใน
มาตรา ๒๒ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

.....
.....

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

(นายชงชัย คุลชสุช)

หัวหน้าฝ่ายยุติ กองการประชุม
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

**ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้วุฒิสภาได้ขยายเวลา
ออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน
(สำเนา)**

ที่ ๑๙๓๙/๒๕๓๗

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

๒๑ กันยายน ๒๕๓๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการการศึกษา
วิสามัญ ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
ส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎร
เห็นชอบแล้ว และลงมติตั้งกรรมาธิการวิสามัญชั้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งกรรมาธิการ
วิสามัญคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายจิรายุทธ วสุรัตน์	๒. นางจันทรา ปิตรชาติ
๓. นางดวงกมล นิธิอุทัย	๕. นายธีระ ศรีธรรมรักษ์
๔. คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์	๖. นายนิคม จันทรวิฑูร
๗. พลเรือเอก ประวิทย์ ปาลศรี	๘. นายประสพชัย ชูวะเวส
๘. นายเพชร ยุติธรรมดำรง	๑๐. นายพร อุดมพงษ์
๑๑. นายพานิชย์ เจริญเฝ้า	๑๒. นายพารณ อิศรเสนา ณ อยุธยา
๑๓. นายไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล	๑๔. นายมนัส นิยมทรัพย์มณี
๑๕. นายวิชัย โสสุวรรณจินดา	๑๖. นายวิฑูรย์ ภัทรเลาหะ
๑๗. นายวีระ ปิตรชาติ	๑๘. นายสงวน ลีวมนมณฑ์
๑๘. นายสมภพ โหดระกิตต์	๒๐. คุณหญิงสมศรี กันธมาลา
๒๑. นายสุชน ชาลีเครือ	๒๒. นายเสริมศักดิ์ การุญ
๒๓. นายอนุศักดิ์ บุญยะประณีต	๒๔. พันเอก (พิเศษ) อุดม ทวีวัฒน์
๒๕. นายอุทัย คันธเสวี	

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัตินี้มาถึงวุฒิสภา กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๓๗ ซึ่งต่อมาคณะกรรมการวิสามัญฯ ได้เสนอต่อประธานวุฒิสภา เพื่อขอให้วุฒิสภาได้พิจารณาลงมติขยายเวลาการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันศุกร์ที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๓๗ ที่ประชุมได้ลงมติให้ขยายเวลา การพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความ ในมาตรา ๑๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๓๕

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อได้โปรดนำเสนอกับที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **เสริมศักดิ์ การุญ**
 (นายเสริมศักดิ์ การุญ)
 ประธานคณะกรรมการวิสามัญฯ

สำเนาถูกต้อง

(นายฉัตรชัย รอดประเสริฐ)

หัวหน้าฝ่ายประชุมที่ ๓

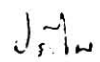

กองกรรมาธิการ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

กองกรรมาธิการ

โทร. ๒๕๕๖๕๗๓

โทรสาร ๒๕๕๖๕๗๓

 พิมพ์
 ทาน

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันศุกร์ที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๓๗ ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และลงมติตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณากำหนดการแปรญัตติภายใน ๕ วัน (ตามข้อบังคับ) นั้น ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัติมาถึงวุฒิสภา กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๓๗ ซึ่งต่อมาคณะกรรมการวิสามัญ ได้เสนอต่อประธานวุฒิสภา เพื่อขอให้วุฒิสภาได้พิจารณาลงมติขยายเวลาการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันศุกร์ที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๓๗ ที่ประชุมได้ลงมติให้ขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๓๕ บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญฯ ได้มีมติเลือกตั้ง

๑.๑ นายเสริมศักดิ์ การุญ	เป็นประธานคณะกรรมการวิสามัญฯ
๑.๒ นายวีระ ปิตรชาติ	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญฯ คนที่หนึ่ง
๑.๓ พันเอก (พิเศษ) อุดม ทวีวัฒน์	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญฯ คนที่สอง
๑.๔ นางจันทร์ภา ปิตรชาติ	เป็นเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญฯ
๑.๕ นางดวงกมล นิธิอุทัย	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญฯ คนที่หนึ่ง
๑.๖ นายประสพชัย ชูระเวส	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญฯ คนที่สอง
๑.๗ นายวิชัย โสสุวรรณจินดา	เป็นโฆษกคณะกรรมการวิสามัญฯ

๒. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

๒.๑ นางนิกิตน์ ชีระวิทย์

ผู้ตรวจราชการกระทรวงแรงงาน
และสวัสดิการสังคม

๒.๒ นายสมชาติ เล่ขาลาวณิชย์

ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานกลาง
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

๓. ผู้ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญฯ ได้เชิญมาชี้แจงแถลงข้อเท็จจริงและแสดงความคิดเห็น คือ

๓.๑ นายโกเมนทร์ สืบวิเศษ

ผู้อำนวยการกองกฎหมายและระเบียบ
กรมสรรพากร กระทรวงการคลัง

๓.๒ นางไพฑูรย์ พงษ์เกษร

ผู้อำนวยการพิเศษด้านกฎหมายภาษีอากร
กรมสรรพากร กระทรวงการคลัง

๓.๓ นางศศิพันธุ์ พรรณราชัน

ผู้อำนวยการด้านการคลังและภาษี
สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
กระทรวงการคลัง

๓.๔ นางสาวพยอม ทองเรืองพงษ์

เศรษฐกร ๕ สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
กระทรวงการคลัง

๔. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผู้ปรารถติ จำนวน ๒ คน คือ

๔.๑ พลเรือเอก เกาะหลัก เจริญรุกข์

๔.๒ ศาสตราจารย์ธรรมนุญ ลัดพลี

๕. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔

ศาสตราจารย์ธรรมนุญ ลัดพลี

มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมนิยาม
คำว่า "การฝึกอาชีพ" "นายจ้าง"
"ผู้ฝึก" และ "สัญญาการฝึก" ไว้
ผู้แปรญัตติขอใจ

คณะกรรมการฯ ได้ชี้แจงแล้ว

มาตรา ๔ ทวิ

คณะกรรมการฯ เพิ่มขึ้นใหม่

มาตรา ๕

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๑ คณะกรรมการส่งเสริมการฝึกอาชีพ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖

ศาสตราจารย์ธรรมนุญ ลัดพลี

มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติม
ความในวรรคหนึ่ง ของมาตรา ๖ ไว้

คณะกรรมการฯ เห็นด้วยในหลักการ
และได้แก้ไขแล้ว

ศาสตราจารย์ธรรมนุญ ลัดพลี

ผู้แปรญัตติขอใจ

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติม
ความในวรรคสองของมาตรา ๖ ไว้
ผู้แปรญัตติขอใจ

คณะกรรมการฯ ได้ชี้แจงแล้ว

มาตรา ๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘

ไม่มีการแก้ไข

(มาตรา ๘ ทวิ)

ศาสตราจารย์ธรรมนุญ ลัดพลี

ขอปรณัติเพิ่มเติมความเป็น
มาตรา ๘ ทวิ ไว้

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้ปรณัติพอใจ

มาตรา ๙

มีการแก้ไข

ศาสตราจารย์ธรรมนุญ ลัดพลี

ขอปรณัติแก้ไขเพิ่มเติม
ความใน (๒) และ (๔)

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ของมาตรา ๙ ไว้

ผู้ปรณัติพอใจ

มาตรา ๑๐

ไม่มีการแก้ไข

พลเรือเอก เกาะหลัก เจริญรุกษ์

ขอปรณัติแก้ไขเพิ่มเติม
ความในวรรคหนึ่ง

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ของมาตรา ๑๐ ไว้

ผู้ปรณัติพอใจ

ศาสตราจารย์ธรรมนุญ ลัดพลี

ขอปรณัติเพิ่มเติมความ

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

เป็นวรรคสาม ของมาตรา ๑๐ ไว้

ผู้ปรณัติพอใจ

มาตรา ๑๑

มีการแก้ไข

พลเรือเอก เกาะหลัก เจริญรุกษ์

ขอปรณัติแก้ไขเพิ่มเติม
ความในมาตรา ๑๑ ไว้

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้ปรณัติพอใจ

หมวด ๒ การดำเนินการฝึกอาชีพ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๒

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๓

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๔

ศาสตราจารย์ธรรมนุญ ลัดพลี

มีการแก้ไข

ขอปรณัติแก้ไขเพิ่มเติม
ความใน (๑)

ของมาตรา ๑๔ ไว้

ผู้ปรณัติพอใจ

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

มาตรา ๑๕

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๖

ศาสตราจารย์ธรรมนุญ ลัดพลี

ไม่มีการแก้ไข

ขอปรณัติแก้ไขเพิ่มเติม
ความใน (๑) (๔) (๖)

และ (๘) ของมาตรา ๑๖ ไว้

ผู้ปรณัติพอใจ

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

มาตรา ๑๗

ศาสตราจารย์ธรรมนุญ ลัดพลี

ไม่มีการแก้ไข

ขอปรณัติแก้ไขเพิ่มเติม
ความในวรรคหนึ่ง

ของมาตรา ๑๗ ไว้

ผู้ปรณัติพอใจ

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

มาตรา ๑๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๙

ศาสตราจารย์ธรรมนุญ ลัดพลี

มีการแก้ไข

ขอปรณัติแก้ไขเพิ่มเติม
ความในมาตรา ๑๙ ไว้

ผู้ปรณัติพอใจ

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

มาตรา ๒๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๖

ศาสตราจารย์ธรรมนุญ ลัดพลี

คณะกรรมการมาธิการได้ชี้แจงแล้ว

มีการแก้ไข

ขอปรารถนาเพิ่มความ

เป็นวรรคสอง ของมาตรา ๒๖ ไว้

ผู้ปรารถนาพอใจ

มาตรา ๒๗

พลเรือเอก เกาเหล่หลัก เจริญรุกษ์

คณะกรรมการมาธิการเห็นด้วยและได้แก้ไขแล้ว

มีการแก้ไข

ขอปรารถนาแก้ไขเพิ่มเติม

ความในวรรคหนึ่ง

ของมาตรา ๒๗ ไว้

ผู้ปรารถนาพอใจ

มาตรา ๒๘

ศาสตราจารย์ธรรมนุญ ลัดพลี

คณะกรรมการมาธิการเห็นด้วยในหลักการ
และแก้ไขแล้ว

มีการแก้ไข

ขอปรารถนาแก้ไขเพิ่มเติม

ความในวรรคหนึ่ง วรรคสอง

(๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗)

และวรรคสามของมาตรา ๒๘ ไว้

ผู้ปรารถนาพอใจ

มาตรา ๒๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๕

มีการแก้ไข

หมวด ๓ การฝึกเพื่อยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๖

ศาสตราจารย์ธรรมนุญ ลัดพลี

คณะกรรมการมาธิการได้ชี้แจงแล้ว

มีการแก้ไข

ขอปรารถนาแก้ไขเพิ่มเติม

ความในวรรคสอง

ของมาตรา ๓๖ ไว้

ผู้ปรารถนาพอใจ

มาตรา ๒๗	มีการแก้ไข
หมวด ๔ การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๘	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๙	มีการแก้ไข
มาตรา ๓๐	ไม่มีการแก้ไข
หมวด ๕ ทวิ สิทธิและประโยชน์ของผู้ดำเนินการฝึก และนายจ้าง	คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่
มาตรา ๓๐ ทวิ	คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่
หมวด ๕ พนักงานเจ้าหน้าที่และนายทะเบียน	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๑	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๓	มีการแก้ไข
มาตรา ๓๔	มีการแก้ไข
หมวด ๖ บทเฉพาะกาล	คณะกรรมการธิการตัดออก
มาตรา ๓๕	คณะกรรมการธิการตัดออก

๖. ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญฯ

๖.๑ คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. แล้ว เห็นสมควรแก้ไขบันทึกเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติ เพื่อให้มีความชัดเจนและเหมาะสมยิ่งขึ้น ดังนี้

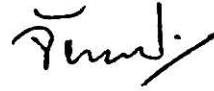
"เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการฝึกอาชีพแก่ *ประชาชนและผู้หว่าน* บุคคลซึ่งอยู่ในวัยทำงานได้ฝึกตนให้มีฝีมือเพื่อมีโอกาสเข้าสู่ตลาดแรงงาน และเพื่อให้บุคคลซึ่งทำงานอยู่แล้วได้รับการฝึกเพื่อยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน รวมทั้งเพื่อให้มีการร่วมมือระหว่างสถานประกอบการและสถานศึกษาในการรับนักเรียนนิสิตนักศึกษา เข้ารับการฝึกงานในสถานประกอบการ ซึ่งจะเป็นการพัฒนากำลังคนให้สอดคล้องกับความต้องการของธุรกิจและอุตสาหกรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้"

(อนึ่ง ศาสตราจารย์ธรรมนุญ ลัดพลี ได้ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในบันทึกเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. โดยเพิ่มคำว่า "นิสิต" หลังคำว่า "นักเรียน" ไว้ คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นด้วยและได้แก้ไขให้แล้วดังปรากฏในบันทึกเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติข้างต้น)

๖.๒ คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้พิจารณาความในมาตรา ๖ ของหมวด ๑ คณะกรรมการส่งเสริมการฝึกอาชีพ ในร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. แล้วเห็นว่าผู้แทนของหน่วยงานต่าง ๆ ที่จะเข้ามาเป็นกรรมการในคณะกรรมการส่งเสริมการฝึกอาชีพ นั้น ควรจะได้มีการกำหนดไว้ให้แน่นอนว่าแต่ละหน่วยงานนั้นจะมีผู้แทนเข้ามาเป็นกรรมการได้เป็นจำนวนเท่าใด ทั้งนี้เพราะในกฎหมายอื่น เช่น พระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร พ.ศ. ๒๕๐๙ พระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ และพระราชบัญญัติการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๑ เป็นต้น ได้กำหนดจำนวนกรรมการ ซึ่งผู้แทนของหน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้งให้มาเป็นกรรมการไว้อย่างชัดเจน ดังนั้น คณะกรรมการวิสามัญฯ จึงเห็นว่าในโอกาสต่อไปสมควรที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการร่างกฎหมายควรที่จะได้ร่างกฎหมายในลักษณะนี้ไว้ให้ชัดเจน ทั้งนี้เพื่อให้เป็นมาตรฐานแนวทางเดียวกัน

๗. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นางจันทรา ปิตรชาติ)

เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการวิสามัญฯ

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ส่งเสริมการฝึกอาชีพ
พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการฝึกอาชีพ

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่การฝึกอาชีพของกระทรวง ทบวง กรม หน่วยงานของรัฐ และองค์การของรัฐ

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้
"การฝึกอาชีพ" หมายความว่า การให้หรือเพิ่มพูนความรู้ ฝีมือและทัศนคติที่จะทำให้ผู้รับการฝึกสามารถทำงานในสาขาอาชีพที่รับการฝึกได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยไม่มีการเรียกค่าฝึกหรือค่าตอบแทน ~~แต่ไม่รวมถึงการฝึกที่~~
~~ทำโดยสมัครใจหรือโดยผู้ฝึกสอนสมัครใจ~~

"สถานฝึกอาชีพ" หมายความว่า สถานที่ที่ผู้ดำเนินการฝึกจัดให้มีการฝึกอาชีพแก่ผู้รับการฝึก

"ผู้ดำเนินการฝึก" หมายความว่า ผู้ซึ่งได้ขอขออนุญาตทะเบียนผู้ดำเนินการฝึกอาชีพตามพระราชบัญญัตินี้

"ผู้รับการฝึก" หมายความว่า ผู้ซึ่งเข้ารับการฝึกอาชีพจากผู้ดำเนินการฝึก

"การฝึกเพื่อยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน" หมายความว่า การที่นายจ้างจัดให้ลูกจ้างได้ฝึกอบรมเพิ่มเติม โดยมีวัตถุประสงค์ให้ลูกจ้างได้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะที่สูงขึ้นในสาขางานที่ปฏิบัติอยู่

"ลูกจ้าง" หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงทำงานให้แก่ นายจ้าง เพื่อรับค่าจ้าง ไม่ว่าจะเป็นผู้รับค่าจ้างด้วยตนเองหรือไม่ก็ตาม แต่ไม่รวมถึงลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับงานบ้าน

"นายจ้าง" หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงรับลูกจ้างเข้าทำงานโดยจ่ายค่าจ้างให้และให้รวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนนายจ้าง ในกรณีที่นายจ้างเป็นนิติบุคคล หมายความว่า ผู้ซึ่งมีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลนั้น และให้รวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนผู้ซึ่งมีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลด้วย

"ผู้ฝึก" หมายความว่า ผู้ซึ่งทำหน้าที่ฝึกผู้รับการฝึก

"หลักสูตร" หมายความว่า สาขาหัวข้อวิชาหรือขั้นตอนในการฝึกผู้รับการฝึกตามประเภทสาขาอาชีพที่ผู้ดำเนินการฝึกหรือผู้ดำเนินการฝึกร่วมกับสถานศึกษากำหนดขึ้น

"สัญญาการฝึก" หมายความว่า สัญญาซึ่งผู้ดำเนินการฝึกได้ทำเป็นหนังสือกับผู้รับการฝึกหรือสถานศึกษา

"ผู้สำเร็จการฝึก" หมายความว่า ผู้รับการฝึกซึ่งได้รับหนังสือรับรองจากผู้ดำเนินการฝึกว่าได้ผ่านการฝึกอาชีพตามหลักสูตรแล้ว

"นายทะเบียน" หมายความว่า อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมการฝึกอาชีพ

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัตินี้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ทวิ เพื่อส่งเสริมการฝึกอาชีพ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนด สาขาอาชีพที่จะให้มีการส่งเสริมการฝึก โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๖

คณะกรรมการส่งเสริมการฝึกอาชีพ

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการส่งเสริมการฝึกอาชีพ" ประกอบด้วยปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมเป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม อธิบดีกรมอาชีวศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย ~~ศาสตราจารย์~~ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ~~ศาสตราจารย์~~ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ~~ศาสตราจารย์~~ผู้ทรงคุณวุฒิสองคน ผู้แทนฝ่ายนายจ้างสองคน และผู้แทนฝ่ายลูกจ้างสองคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ รองอธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานคนหนึ่ง เป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีประสบการณ์ด้านการฝึกอาชีพไม่น้อยกว่าสิบปี

กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในระเบียบกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

มาตรา ๗ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๖) ตาย
- (๗) ลาออก
- (๘) รัฐมนตรีให้ออก
- (๙) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๑๐) เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๑๑) ได้รับความจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษ

สำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

เมื่อกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ รัฐมนตรีจะแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้

กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งตามวรรคสามอยู่ในตำแหน่งเท่าวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา ๘ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคราวใด ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มติในที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๙ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) **กำหนด** เสนอแนะนโยบายต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับการฝึกอาชีพ การกำหนดสาขาอาชีพที่จะให้มีการส่งเสริมการฝึก การกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน และการยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน **และ** **เสนอ** **กำหนด** **มาตรฐาน** **ฝีมือ** **แรงงาน** **และ** **เสนอ** **ระดับ** **มาตรฐาน** **ฝีมือ** **แรงงาน**

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการฝึกอาชีพ การยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน การกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน และการสำรวจความต้องการพัฒนาฝีมือแรงงาน

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการแข่งขันฝีมือแรงงานระดับชาติ
ในสาขาอาชีพต่าง ๆ

(๔) กำหนดคุณสมบัติของผู้ฝึกในแต่ละสาขาอาชีพ

(๕) ส่งเสริมประสานงานและติดตามผลการฝึกอาชีพสหรัชม

สหรัชมสหรัสมสหรัสมสหรัสมสหรัสมสหรัสมสหรัสมสหรัสมสหรัสมสหรัสม การยกระดับ
มาตรฐานฝีมือแรงงาน การกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน และการทดสอบมาตรฐานฝีมือ
แรงงานระหว่างภาคีรัฐบาลและเอกชนในการใช้ทรัพยากรร่วมกัน

(๖) ผลิตติสรอำนาจหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่
ของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๐ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อ
พิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

การประชุมของคณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้นำความในมาตรา ๘
มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๑ การกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงานที่สหรัสมสหรัสม
สหรัสมสหรัสม หลักเกณฑ์และคุณสมบัติตามมาตรา ๙ (๒) (๓) และ (๔) ให้ประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๒

การดำเนินการฝึกอาชีพ

มาตรา ๑๒ ผู้ใดประสงค์จะดำเนินการฝึกอาชีพตามพระราชบัญญัตินี้
ให้สหรัสมสหรัสมสหรัสมยื่นคำขอจดทะเบียนต่อนายทะเบียน

การขอสหรัสมจดทะเบียนและการสหรัสมรับจดทะเบียน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓ ผู้ยื่นคำขอสมัครจดทะเบียนเพื่อดำเนินการฝึกอาชีพ ตามมาตรา ๑๒ ต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นผู้ประกอบการอุตสาหกรรม โดยมีโรงงานตามกฎหมาย ว่าด้วยโรงงาน หรือ
- (๒) เป็นผู้ประกอบกิจการซึ่งสามารถดำเนินการฝึกอาชีพได้ ทั้งนี้ ตามประเภท ขนาด ลักษณะ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๔ ผู้รับการฝึกต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (๑) มีอายุตามที่กำหนดไว้ในรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกอาชีพที่ได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน
- (๒) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าหลักสูตรประถมศึกษาหรือเทียบเท่า เว้นแต่ได้รับยกเว้นตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการที่คณะกรรมการที่แต่งตั้งจากนายทะเบียน
- (๓) คุณสมบัติอื่นอันจำเป็นในแต่ละสาขาอาชีพตามที่ผู้ดำเนินการฝึกได้ กำหนดไว้ในรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกอาชีพที่ได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน

มาตรา ๑๕ ผู้ดำเนินการฝึกจะจัดให้มีการฝึกอาชีพได้เฉพาะในสหกรณ์ งานอาชีพตามสาขาอาชีพที่ได้รับสมัครจดทะเบียนไว้กับนายทะเบียน

มาตรา ๑๖ ให้ผู้ดำเนินการฝึกจัดทำรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการฝึกอาชีพในแต่ละสาขาอาชีพและเสนอต่อนายทะเบียนเพื่อพิจารณาเห็นชอบก่อน เริ่มดำเนินการฝึกอาชีพดังต่อไปนี้

- (๑) หลักสูตรที่ใช้ในการฝึกอาชีพ
- (๒) สถานที่ที่ใช้ในการฝึกอาชีพ
- (๓) คุณสมบัติของผู้รับการฝึก
- (๔) กำหนดระยะเวลาการฝึก
- (๕) แบบสัญญาการฝึกซึ่งจะต้องประกอบด้วยรายการตามที่กำหนดใน

มาตรา ๑๗

(๖) อุปกรณ์อันจำเป็นที่จะใช้ในการฝึกเก่าที่มีอยู่แล้วและที่จะต้องหา มาเพิ่มเติมในภายหลัง

- (๗) ชื่อและคุณสมบัติของบุคคลซึ่งกำหนดให้เป็นผู้ฝึก

(๘) ข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับการฝึก

(๙) วิธีการและมาตรฐานในการวัดผลการฝึกอาชีพ

การแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการฝึกที่ได้
รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งแล้วจะกระทำมิได้ เว้นแต่ได้รับอนุญาต
จากนายทะเบียน

มาตรา ๑๗ ในการฝึกอาชีพ ผู้ดำเนินการฝึกต้องทำสัญญาเป็นหนังสือ
กับผู้รับการฝึก สัญญาการฝึกอย่างน้อยต้องประกอบด้วยรายการดังต่อไปนี้

(๑) ระยะเวลาการฝึก

(๒) ข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับการฝึก

(๓) เวลาฝึก เวลาพัก และวันหยุดของผู้รับการฝึก

(๔) เบี้ยเลี้ยงระหว่างรับการฝึก

(๕) สวัสดิการตลอดจนมาตรการเกี่ยวกับสวัสดิภาพของผู้รับการฝึก

(๖) หลักเกณฑ์การลา

(๗) เงื่อนไขการเลิกสัญญาการฝึก

(๘) หลักเกณฑ์การจ่ายค่าตอบแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย

อันเกิดจากการฝึก

(๙) หลักเกณฑ์การรับเข้าทำงานและค่าจ้างเมื่อสำเร็จการฝึก

(๑๐) รายการอื่น ๆ ตามที่นายทะเบียนกำหนด

ในกรณีที่ผู้รับการฝึกเป็นผู้เยาว์ การเข้าทำสัญญาการฝึกต้องได้รับความ
ยินยอมจากบิดา หรือมารดา หรือผู้ปกครอง หรือบุคคลซึ่งรับผู้เยาว์นั้นไว้ในความปกครอง
หรืออุปการะเลี้ยงดู หรือบุคคลซึ่งผู้เยาว์นั้นอาศัยอยู่ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๘ ผู้ดำเนินการฝึกจะเรียกหรือรับเงินค่าฝึกหรือค่าตอบแทน
ในลักษณะใด ๆ อันเกี่ยวกับการฝึกอาชีพมิได้

มาตรา ๑๙ ในการดำเนินการฝึกอาชีพ ผู้ดำเนินการฝึกต้องปฏิบัติ
ตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้รับการฝึกตามที่รัฐมนตรีคณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๐ ให้ผู้ดำเนินการฝึกจัดทำทะเบียนประวัติผู้รับการฝึกไว้ เป็นหลักฐานและส่งสำเนาทะเบียนประวัติผู้รับการฝึกก่อนนายทะเบียนภายในสามสิบวัน นับแต่วันเริ่มการฝึกอาชีพ

มาตรา ๒๑ เมื่อผู้รับการฝึกได้รับการฝึกอาชีพครบตามหลักสูตร และผู้ดำเนินการฝึกจัดให้มีการทดสอบตามวิธีการและมาตรฐานในการวัดผลการฝึกอาชีพ ตามมาตรา ๑๖ (๔) แล้ว ให้ผู้ดำเนินการฝึกออกหนังสือรับรองให้แก่ผู้รับการฝึก ภายในสามสิบห้าวันนับแต่วันเสร็จสิ้นการทดสอบ แล้วแจ้งให้นายทะเบียนทราบ

มาตรา ๒๒ ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกประสงค์จะโอนการประกอบกิจการของตนให้แก่บุคคลอื่น ให้ผู้ดำเนินการฝึกแจ้งความประสงค์เป็นหนังสือให้นายทะเบียนทราบ ก่อนวันโอนไม่น้อยกว่าสามสิบวัน และหากผู้รับโอนประสงค์จะดำเนินการฝึกอาชีพในสถานประกอบการนั้นต่อไป ให้ผู้รับโอนแจ้งเป็นหนังสือให้นายทะเบียนทราบภายในสิบห้าวัน นับแต่วันรับโอนกิจการ เมื่อนายทะเบียนเห็นว่าผู้รับโอนมีลักษณะตามมาตรา ๑๓ ให้นายทะเบียน จัดแจ้งการเปลี่ยนแปลงนั้นไว้ในหนังสือสมุดทะเบียนให้เป็นผู้ดำเนินการฝึก และให้ถือว่าผู้รับโอนเป็นผู้ดำเนินการฝึกที่ได้รับสมุดทะเบียนไว้ตามมาตรา ๑๒

เมื่อนายทะเบียนได้จัดแจ้งตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้สิทธิและหน้าที่ของผู้ดำเนินการฝึกที่มีอยู่ตามสัญญาการฝึกที่ผู้ดำเนินการฝึกทำไว้กับผู้รับการฝึก และสิทธิและหน้าที่ของผู้ดำเนินการฝึกที่มีอยู่ตามสัญญาที่ผู้ดำเนินการฝึกทำไว้กับสถานศึกษาตามมาตรา ๒๓ หรือทำไว้กับสถานศึกษาหรือสถานฝึกอาชีพของทางราชการตามมาตรา ๒๕ โอนไปเป็นสิทธิและหน้าที่ของผู้ดำเนินการฝึกซึ่งเป็นผู้รับโอน

ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกหรือผู้รับโอนไม่ประสงค์จะดำเนินการฝึกอาชีพในสถานประกอบการนั้นต่อไป ผู้ดำเนินการฝึกหรือผู้รับโอนต้องแจ้งเป็นหนังสือให้นายทะเบียนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน และให้นายทะเบียนดำเนินการให้ผู้รับการฝึกซึ่งค้างการฝึกไปรับการฝึกอาชีพกับผู้ดำเนินการฝึกรายอื่นในสาขาอาชีพเดียวกัน หรือดำเนินการให้เข้ารับการฝึกอาชีพในสถานฝึกอาชีพของทางราชการต่อไป

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกหรือสถานประกอบการรับนักเรียนนิสิต นักศึกษาของสถานศึกษา เข้าเป็นผู้รับการฝึกตามสัญญาที่ได้ทำไว้กับสถานศึกษา ให้ดำเนินการ ไปตามหลักสูตรที่ผู้ดำเนินการฝึกหรือสถานประกอบการและสถานศึกษาได้ร่วมกันจัดทำขึ้น และให้ผู้ดำเนินการฝึกหรือสถานประกอบการจัดส่งหลักสูตรดังกล่าวและสัญญาที่ได้ทำไว้กับ สถานศึกษาไปให้นายทะเบียนทราบภายในสามสิบห้าวันนับแต่วันทำสัญญา

สัญญารับนักเรียนนิสิตนักศึกษา เข้าเป็นผู้รับการฝึกระหว่างสถานศึกษากับ ผู้ดำเนินการฝึก หรือสถานประกอบการ อย่างน้อยต้องประกอบด้วยรายการดังต่อไปนี้

- (๑) ระยะเวลาการฝึก
- (๒) ข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับการฝึก
- (๓) เวลาฝึก เวลาพัก และวันหยุดของนักเรียนนิสิตนักศึกษาที่รับการฝึก
- (๔)สวัสดิการตลอดจนมาตรการเกี่ยวกับสวัสดิภาพที่จะจัดให้แก่ นักเรียนนิสิตนักศึกษาที่เข้ารับการฝึก
- (๕) หลักเกณฑ์การลา
- (๖) เงื่อนไขการเลิกสัญญาการฝึก
- (๗) หลักเกณฑ์การจ่ายค่าตอบแทนแก่นักเรียนนิสิตนักศึกษาซึ่งเข้ารับการฝึก

ในกรณีที่นักเรียนนิสิตนักศึกษาประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันเกิดจากการฝึก

ให้นำความในมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ มาใช้บังคับ แก่การดำเนินการฝึกอาชีพให้แก่ นักเรียนนิสิตนักศึกษาตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

มาตรา ๒๕ ผู้ดำเนินการฝึกหรือสถานประกอบการจะดำเนินการให้ ผู้รับการฝึกหรือผู้ซึ่งสถานประกอบการจะรับเข้าทำงาน แล้วแต่กรณี ไปรับการฝึกอาชีพ ในสถานศึกษาหรือสถานฝึกอาชีพของทางราชการก็ได้ หลักสูตรและหลักเกณฑ์ในการฝึก ต้องได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน

ให้นำความในมาตรา ๒๙ มาใช้บังคับแก่ผู้ดำเนินการฝึกและสถาน ประกอบการตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

มาตรา ๒๖ มิให้ผู้ดำเนินการฝึกที่ได้จดทะเบียนไว้กับนายทะเบียน ได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน สหประชาชาติ สหประชาสังคม และสหประชาสังคมสหพันธ์ พระราชบัญญัติสหประชาสังคม สหประชาชาติระดับประถมศึกษาสหประชาชาติ

หมวด ๓

การฝึกเพื่อยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน

มาตรา ๒๖ นายจ้างจะจัดให้ลูกจ้างซึ่งทำงานอยู่กับตนเข้ารับการฝึกเพื่อยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานก็ได้

แรงงานที่เข้ารับการฝึกหรือผู้สอนและผู้สังเกตการณ์ที่เข้ารับการฝึก
 สหกรณ์สหกรณ์ สหกรณ์สหกรณ์ สหกรณ์สหกรณ์ สหกรณ์สหกรณ์ สหกรณ์สหกรณ์
 สหกรณ์สหกรณ์ สหกรณ์สหกรณ์ สหกรณ์สหกรณ์ สหกรณ์สหกรณ์ สหกรณ์สหกรณ์
 สหกรณ์สหกรณ์ สหกรณ์สหกรณ์ สหกรณ์สหกรณ์ สหกรณ์สหกรณ์ สหกรณ์สหกรณ์

มาตรา ๒๗ ในระหว่างการฝึกเพื่อยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน นายจ้างยังคงมีหน้าที่ต่อลูกจ้างอยู่ตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับในการทำงานและข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง เว้นแต่การฝึกนั้นเกิดจากการร้องขอของลูกจ้างและมีการตกลงกันเป็นหนังสือ และนายจ้างอาจจัดให้ลูกจ้างฝึกนอกเวลาทำงานปกติหรือในวันหยุดของลูกจ้างก็ได้ โดยนายจ้างต้องจ่ายค่าจ้างไม่น้อยกว่าค่าจ้างในเวลาทำงานปกติตามจำนวนชั่วโมงที่ฝึก และให้นายจ้างส่งสำเนาสัญญาก่อนายทะเบียนภายในสามสิบห้าวันนับแต่วันทำสัญญา

หมวด ๔

การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน

มาตรา ๒๘ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาฝีมือแรงงาน ให้กรมพัฒนาฝีมือแรงงานจัดให้มีการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานในสาขาอาชีพต่าง ๆ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง สาขาอาชีพ มาตรฐานฝีมือแรงงาน การรับสมัครผู้ขอรับการทดสอบ และวิธีการทดสอบให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

ผู้ดำเนินการฝึกอาชีพตามมาตรา ๒๖ มีสิทธิส่งผู้สำเร็จการฝึกเข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานตามวรรคหนึ่งได้

ให้นายทะเบียนออกวุฒิบัตรให้แก่ผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ให้เป็นไปตามอัตราที่คณะกรรมการกำหนด แต่ต้องไม่เกินครั้งละหนึ่งพันบาทต่อคน

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกขอรับคำแนะนำหรือความช่วยเหลือ ในกิจการที่เกี่ยวกับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน เพื่อประโยชน์ในการฝึกอาชีพ และการส่งผู้รับการฝึกเข้าทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ให้กรมพัฒนาฝีมือแรงงานให้ความช่วยเหลือในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) การจัดทำหลักสูตรให้สอดคล้องกับมาตรฐานฝีมือแรงงาน
- (๒) การฝึกอบรมผู้ฝึก เพื่อให้การดำเนินการฝึกอาชีพเป็นไปตามมาตรฐานฝีมือแรงงาน
- (๓) การอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับอุปกรณ์ในการฝึก
- (๔) การจัดทำเอกสารประกอบการฝึกอาชีพ
- (๕) การฝึกเพิ่มเติมเพื่อให้ผู้รับการฝึกมีฝีมือตามมาตรฐานฝีมือแรงงาน

มาตรา ๓๐ ให้ถือว่าผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานซึ่งกรมพัฒนาฝีมือแรงงานได้ดำเนินการทดสอบก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๕ ทวิ

สิทธิและประโยชน์ของผู้ดำเนินการฝึกและนายจ้าง

มาตรา ๓๐ ทวิ เพื่อส่งเสริมการฝึกอาชีพ และการฝึกเพื่อยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน ให้ผู้ดำเนินการฝึกและนายจ้างได้รับสิทธิและประโยชน์ดังต่อไปนี้

- (๑) สิทธิที่จะได้รับความช่วยเหลือในด้านการฝึก การสอน การจัดหาอุปกรณ์ที่จำเป็นจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
- (๒) สิทธิที่จะได้หักค่าใช้จ่ายในการฝึก การสอน เป็นกรณีพิเศษ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาตามประมวลรัษฎากร
- (๓) สิทธิและประโยชน์อื่น ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๕

พนักงานเจ้าหน้าที่และนายทะเบียน

มาตรา ๓๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

- (๑) เข้าไปในสถานที่ที่ใช้ในการฝึกอาชีพในระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจตราและให้คำแนะนำแก่ผู้ดำเนินการฝึกหรือสถานประกอบการตามมาตรา ๓๓ ปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) มีหนังสือขอตรวจสอบถามผู้ดำเนินการฝึก ผู้ฝึก หรือผู้รับการฝึก *หรือผู้ให้ที่พักอาศัยแก่ผู้ฝึกหรือผู้รับการฝึก* หรือ *ผู้ให้ที่พักอาศัยแก่ผู้ฝึกหรือผู้รับการฝึก* เกี่ยวกับการให้การฝึกหรือการรับการฝึก

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้บุคคลที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกหรือให้คำชี้แจงแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่ร้องขอ

มาตรา ๓๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวเมื่อผู้ซึ่งเกี่ยวข้องร้องขอ

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๘ ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนเตือนเป็นหนังสือให้ผู้ดำเนินการฝึกปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลา *สามสิบวัน* ที่กำหนด

ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกไม่ปฏิบัติตามคำเตือนตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนการ *อนุมัติ* ให้ตนเป็นผู้ดำเนินการฝึก

มาตรา ๓๙ ผู้ดำเนินการฝึกซึ่งถูกเพิกถอนการ *อนุมัติ* จดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำสั่ง และให้คณะกรรมการแจ้งผลการวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายในสามสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

ในระหว่างรอคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้ผู้ดำเนินการฝึกดำเนินการฝึกผู้รับการฝึกต่อไปได้จนกว่าจะมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกไม่อุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนของนายทะเบียน หรือในกรณีที่คณะกรรมการมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ ให้นำความในมาตรา ๓๖ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๖
บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๕ ผู้ประกอบหน้าที่ของรัฐวิสาหกิจที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๔
หรือมาตรา ๓๕ ก่อนที่本法จะมีผลใช้บังคับ ให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะครบกำหนดอายุการทำงาน
หรือจนกว่าจะพ้นจากตำแหน่งที่ตนดำรงอยู่ต่อไปจนกว่าจะครบกำหนดอายุการทำงานหรือจนกว่าจะพ้นจากตำแหน่งที่
ตนดำรงอยู่ต่อไปจนกว่าจะครบกำหนดอายุการทำงานหรือจนกว่าจะพ้นจากตำแหน่งที่ตนดำรงอยู่ต่อไปจนกว่าจะครบกำหนดอายุการทำงาน
หรือจนกว่าจะพ้นจากตำแหน่งที่ตนดำรงอยู่ต่อไปจนกว่าจะครบกำหนดอายุการทำงานหรือจนกว่าจะพ้นจากตำแหน่งที่ตนดำรงอยู่ต่อไปจนกว่าจะครบกำหนดอายุการทำงาน

มาตรา ๓๖ บรรดาบทบัญญัติในส่วนนี้ มีผลใช้บังคับโดยอัตโนมัติ

.....
.....

(สำเนา)

เลขรับ ๖๗๒๔/๒๕๓๗ วันที่ ๓๐ ก.ย. ๒๕๓๗
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ที่ สว ๐๐๐๘/๑๘๐๖๘

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

๓๐ กันยายน ๒๕๓๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

อ้างถึง หนังสือสภาผู้แทนราษฎร คำนวนมาก ที่ สผ ๐๐๐๘/๑๓๗๕๖

ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๓๗

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ตามที่ได้ส่งร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ.

ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว เพื่อเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๔๐ นั้น ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญ
ครั้งที่หนึ่ง) วันศุกร์ที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๓๗ ที่ประชุมได้ลงมติให้แก้ไขเพิ่มเติม

จึงขอส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมมายัง
สภาผู้แทนราษฎรเพื่อดำเนินการต่อไป ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
มาตรา ๑๔๑ (๓)

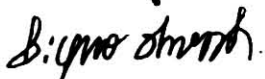
ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) มิชัย ฤชุพันธุ์
(นายมิชัย ฤชุพันธุ์)
ประธานวุฒิสภา

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

โทร. ๒๔๔๑๕๖๗

สำเนาถูกต้อง

(นายประยุทธ์ อักษรมัต)

หัวหน้าฝ่ายระเบียบวาระ กองการประชุม

พิมพ์
ตรวจ

สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ.
ซึ่งวุฒิสภาลงมติให้แก้ไขเพิ่มเติม

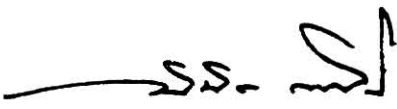
ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓
(สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันศุกร์ที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๓๗ ที่ประชุมได้พิจารณาและ
ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และตั้งกรรมาธิการ
วิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว จึงได้เสนอ
ต่อวุฒิสภาพิจารณา

ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันศุกร์ที่
๓๐ กันยายน ๒๕๓๗ ที่ประชุมได้ลงมติให้แก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ดังนี้
แก้ไข มาตรา ๔ มาตรา ๖ มาตรา ๙ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒
มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒
มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๑
มาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๔

เพิ่ม มาตรา ๔ ทวิ หมวด ๔ ทวิ และมาตรา ๓๐ ทวิ

ตัด หมวด ๖ และมาตรา ๓๔

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้วุฒิสภาส่งคืนสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่
๓๐ กันยายน ๒๕๓๗

(นายพนิต อารยะศิริ)

เลขาธิการวุฒิสภา

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ส่งเสริมการฝึกอาชีพ
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการฝึกอาชีพ

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่การฝึกอาชีพของกระทรวง ทบวง กรม หน่วยงานของรัฐ และองค์การของรัฐ

มาตรา ๘ ในพระราชบัญญัตินี้

"การฝึกอาชีพ" หมายความว่า การให้หรือเพิ่มพูนความรู้ ฝีมือและทัศนคติที่จะทำให้ผู้รับการฝึกสามารถทำงานในสาขาอาชีพที่รับการฝึกได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยไม่มีการเรียกค่าฝึกหรือค่าตอบแทน ~~แต่ต้องมีคุณสมบัติพิเศษที่พิเศษ~~
~~ที่พิเศษมีคุณสมบัติพิเศษที่พิเศษ~~

"สถานฝึกอาชีพ" หมายความว่า สถานที่ที่ผู้ดำเนินการฝึกจัดให้มีการฝึกอาชีพแก่ผู้รับการฝึก

"ผู้ดำเนินการฝึก" หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตจกทะเบียนให้ดำเนินการฝึกอาชีพตามพระราชบัญญัตินี้

"ผู้รับการฝึก" หมายความว่า ผู้ซึ่งเข้ารับการฝึกอาชีพจากผู้ดำเนินการฝึก

"การฝึกเพื่อขอระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน" หมายความว่า การที่นายจ้างจัดให้ลูกจ้างได้ฝึกอบรมเพิ่มเติม โดยมีวัตถุประสงค์ให้ลูกจ้างได้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะที่สูงขึ้นในสาขางานที่ปฏิบัติอยู่

"ลูกจ้าง" หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงทำงานให้แก่นายจ้างเพื่อรับค่าจ้าง ไม่ว่าจะเป็นผู้รับค่าจ้างด้วยตนเองหรือไม่ก็ตาม แต่ไม่รวมถึงลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับงานบ้าน

"นายจ้าง" หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงรับลูกจ้างเข้าทำงานโดยจ่ายค่าจ้างให้และให้รวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนนายจ้าง ในกรณีที่นายจ้างเป็นนิติบุคคล หมายความว่า ผู้ซึ่งมีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลนั้น และให้รวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนผู้ซึ่งมีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลด้วย

"ผู้ฝึก" หมายความว่า ผู้ซึ่งทำหน้าที่ฝึกผู้รับการฝึก

"หลักสูตร" หมายความว่า สาขาวิชาหรือขั้นตอนในการฝึกผู้รับการฝึกตามประเภทสาขาอาชีพที่ผู้ดำเนินการฝึกหรือผู้ดำเนินการฝึกร่วมกับสถานศึกษากำหนดขึ้น

"สัญญาการฝึก" หมายความว่า สัญญาซึ่งผู้ดำเนินการฝึกได้ทำเป็นหนังสือกับผู้รับการฝึกหรือสถานศึกษา

"ผู้สำเร็จการฝึก" หมายความว่า ผู้รับการฝึกซึ่งได้รับหนังสือรับรองจากผู้ดำเนินการฝึกว่าได้ผ่านการฝึกอาชีพตามหลักสูตรแล้ว

"นายทะเบียน" หมายความว่า อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมการฝึกอาชีพ

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัตินี้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
 มาตรา ๔ ทวิ เพื่อส่งเสริมการฝึกอาชีพ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดสาขาอาชีพ
 จะให้มีการส่งเสริมการฝึก โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม
 รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวง
 ประกาศ หรือระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
 กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการส่งเสริมการฝึกอาชีพ

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะกรรมการส่งเสริม
 การฝึกอาชีพ" ประกอบด้วยปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมเป็นประธานกรรมการ
 อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม อธิบดีกรมอาชีวศึกษา เลขาธิการ
 คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวง
 วิชาการ ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย ~~ประมุข~~ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
~~ประมุข~~ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ~~ประมุข~~ผู้ทรงคุณวุฒิสองคน ผู้แทนฝ่ายนายจ้างสองคน
 และผู้แทนฝ่ายลูกจ้างสองคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ รองอธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
 คนหนึ่ง เป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีประสบการณ์ด้านการฝึก
 อาชีพไม่น้อยกว่าสิบปี

กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้ง
 ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในระเบียบกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

มาตรา ๗ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี
 กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ดาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ออก
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษ

สำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

เมื่อกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ รัฐมนตรีจะแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้

กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งตามวรรคสามอยู่ในตำแหน่งเท่าวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา ๘ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคราวใด ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มติในที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๙ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ~~ศึกษาเสนอแนะนโยบายต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับการฝึกอาชีพ การกำหนดสาขาอาชีพที่จะให้มีการส่งเสริมการฝึก การกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน และการยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานและระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานที่มีผลสัมฤทธิ์สูงสุดกับระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน~~

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการฝึกอาชีพ การยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน การกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน และการสำรวจความต้องการพัฒนาฝีมือแรงงาน

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการแข่งขันฝีมือแรงงานระดับชาติ
ในสาขาอาชีพต่าง ๆ

(๔) กำหนดคุณสมบัติของผู้ฝึกในแต่ละสาขาอาชีพ

(๕) ส่งเสริมประสานงานและติดตามผลการฝึกอาชีพสหสาขา

ศาสตร์สหศาสตร์สหวิชาชีพสหสาขาวิชาชีพสหสาขาวิชาชีพ การยกระดับ
มาตรฐานฝีมือแรงงาน การกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน และการทดสอบมาตรฐานฝีมือ
แรงงานระหว่างภาคีรัฐบาลและเอกชนในการใช้ทรัพยากรร่วมกัน

(๖) ปฏิบัติสหราชอาณาจักรอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่
ของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๐ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อ
พิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

การประชุมของคณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้นำความในมาตรา ๘
มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๑ การกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงานที่คณะกรรมการกำหนด
หลักเกณฑ์และคุณสมบัติตามมาตรา ๕ (๒) (๓) และ (๔) ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๒

การดำเนินการฝึกอาชีพ

มาตรา ๑๒ ผู้ใดประสงค์จะดำเนินการฝึกอาชีพตามพระราชบัญญัตินี้
ให้สหสาขาวิชาชีพสหสาขาวิชาชีพอื่นคำขอจดทะเบียนก่อนจดทะเบียน

การขอสหสาขาวิชาชีพจดทะเบียนและการสหสาขาวิชาชีพจดทะเบียน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓ ผู้ยื่นคำขอรับสมุดจดทะเบียนเพื่อดำเนินการฝึกอาชีพ ตามมาตรา ๑๒ ต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นผู้ประกอบการอุตสาหกรรม โดยมีโรงงานตามกฎหมาย ว่าด้วยโรงงาน หรือ
- (๒) เป็นผู้ประกอบกิจการซึ่งสามารถดำเนินการฝึกอาชีพได้ ทั้งนี้ ตามประเภท ขนาด ลักษณะ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๔ ผู้รับการฝึกต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (๑) มีอายุตามที่กำหนดไว้ในรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกอาชีพที่ได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน
- (๒) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าหลักสูตรประถมศึกษาหรือเทียบเท่า เว้นแต่ได้รับยกเว้นตามหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติที่คณะกรรมการนายทะเบียน
- (๓) คุณสมบัติอื่นอันจำเป็นในแต่ละสาขาอาชีพตามที่ผู้ดำเนินการฝึกได้ กำหนดไว้ในรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกอาชีพที่ได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน

มาตรา ๑๕ ผู้ดำเนินการฝึกจะจัดให้มีการฝึกอาชีพได้เฉพาะในลักษณะ งานหรือตามสาขาอาชีพที่ได้ยื่นขอจดทะเบียนไว้กับนายทะเบียน

มาตรา ๑๖ ให้ผู้ดำเนินการฝึกจัดทำรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการฝึกอาชีพในแต่ละสาขาอาชีพและเสนอต่อนายทะเบียนเพื่อพิจารณาเห็นชอบก่อน เริ่มดำเนินการฝึกอาชีพดังต่อไปนี้

- (๑) หลักสูตรที่ใช้ในการฝึกอาชีพ
- (๒) สถานที่ที่ใช้ในการฝึกอาชีพ
- (๓) คุณสมบัติของผู้รับการฝึก
- (๔) กำหนดระยะเวลาการฝึก
- (๕) แบบสัญญาการฝึกซึ่งจะต้องประกอบด้วยรายการตามที่กำหนดใน

มาตรา ๑๗

- (๖) อุปกรณ์อันจำเป็นที่จะใช้ในการฝึกเท่าที่มีอยู่แล้วและที่จะต้องหา มาเพิ่มเติมในภายหลัง
- (๗) ชื่อและคุณสมบัติของบุคคลซึ่งกำหนดให้เป็นผู้ฝึก

(๘) ข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับการฝึก

(๙) วิธีการและมาตรฐานในการวัดผลการฝึกอาชีพ

การแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการฝึกที่ได้
รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งแล้วจะกระทำมิได้ เว้นแต่ได้รับอนุญาต
จากนายทะเบียน

มาตรา ๑๗ ในการฝึกอาชีพ ผู้ดำเนินการฝึกต้องทำสัญญาเป็นหนังสือ
กับผู้รับการฝึก สัญญาการฝึกอย่างน้อยต้องประกอบด้วยรายการดังต่อไปนี้

(๑) ระยะเวลาการฝึก

(๒) ข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับการฝึก

(๓) เวลาฝึก เวลาพัก และวันหยุดของผู้รับการฝึก

(๔) เบี้ยเลี้ยงระหว่างรับการฝึก

(๕) สวัสดิการตลอดจนมาตรการเกี่ยวกับสวัสดิภาพของผู้รับการฝึก

(๖) หลักเกณฑ์การลา

(๗) เงื่อนไขการเลิกสัญญาการฝึก

(๘) หลักเกณฑ์การจ่ายค่าตอบแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย

อันเกิดจากการฝึก

(๙) หลักเกณฑ์การรับเข้าทำงานและค่าจ้างเมื่อสำเร็จการฝึก

(๑๐) รายการอื่น ๆ ตามที่นายทะเบียนกำหนด

ในกรณีที่ผู้รับการฝึกเป็นผู้เยาว์ การเข้าทำสัญญาการฝึกต้องได้รับความ
ยินยอมจากบิดา หรือมารดา หรือผู้ปกครอง หรือบุคคลซึ่งรับผู้เยาว์นั้นไว้ในความปกครอง
หรืออุปการะเลี้ยงดู หรือบุคคลซึ่งผู้เยาว์นั้นอาศัยอยู่ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๘ ผู้ดำเนินการฝึกจะเรียกหรือรับเงินค่าฝึกหรือค่าตอบแทน
ในลักษณะใด ๆ อันเกี่ยวกับการฝึกอาชีพมิได้

มาตรา ๑๙ ในการดำเนินการฝึกอาชีพ ผู้ดำเนินการฝึกต้องปฏิบัติ
ตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้รับการฝึกตามรัฐธรรมนูญและคณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๐ ให้ผู้ดำเนินการฝึกจัดทำทะเบียนประวัติผู้รับการฝึกไว้เป็นหลักฐานและส่งสำเนาทะเบียนประวัติผู้รับการฝึกต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันเริ่มการฝึกอาชีพ

มาตรา ๒๑ เมื่อผู้รับการฝึกได้รับการฝึกอาชีพครบตามหลักสูตร และผู้ดำเนินการฝึกจัดให้มีการทดสอบตามวิธีการและมาตรฐานในการวัดผลการฝึกอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๔) แล้ว ให้ผู้ดำเนินการฝึกออกหนังสือรับรองให้แก่ผู้รับการฝึกภายในสามสิบห้าวันนับแต่วันเสร็จสิ้นการทดสอบ แล้วแจ้งให้นายทะเบียนทราบ

มาตรา ๒๒ ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกประสงค์จะโอนการประกอบกิจการของตนให้แก่บุคคลอื่น ให้ผู้ดำเนินการฝึกแจ้งความประสงค์เป็นหนังสือให้นายทะเบียนทราบก่อนวันโอนไม่น้อยกว่าสามสิบวัน และหากผู้รับโอนประสงค์จะดำเนินการฝึกอาชีพในสถานประกอบการนั้นต่อไป ให้ผู้รับโอนแจ้งเป็นหนังสือให้นายทะเบียนทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันรับโอนกิจการ เมื่อนายทะเบียนเห็นว่าผู้รับโอนมีลักษณะตามมาตรา ๑๓ ให้นายทะเบียนจัดแจ้งการเปลี่ยนแปลงนั้นไว้ในหนังสือสมุดจดทะเบียนให้เป็นผู้ดำเนินการฝึก และให้ถือว่าผู้รับโอนเป็นผู้ดำเนินการฝึกที่ได้สมุดจดทะเบียนไว้ตามมาตรา ๑๒

เมื่อนายทะเบียนได้จัดแจ้งตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้สิทธิและหน้าที่ของผู้ดำเนินการฝึกที่มีอยู่ตามสัญญาการฝึกที่ผู้ดำเนินการฝึกทำไว้กับผู้รับการฝึก และสิทธิและหน้าที่ของผู้ดำเนินการฝึกที่มีอยู่ตามสัญญาที่ผู้ดำเนินการฝึกทำไว้กับสถานศึกษาตามมาตรา ๑๓ หรือทำไว้กับสถานศึกษาหรือสถานฝึกอาชีพของทางราชการตามมาตรา ๑๔ โอนไปเป็นสิทธิและหน้าที่ของผู้ดำเนินการฝึกซึ่งเป็นผู้รับโอน

ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกหรือผู้รับโอนไม่ประสงค์จะดำเนินการฝึกอาชีพในสถานประกอบการนั้นต่อไป ผู้ดำเนินการฝึกหรือผู้รับโอนต้องแจ้งเป็นหนังสือให้นายทะเบียนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน และให้นายทะเบียนดำเนินการให้ผู้รับการฝึกซึ่งค้างการฝึกไปรับการฝึกอาชีพกับผู้ดำเนินการฝึกรายอื่นในสาขาอาชีพเดียวกัน หรือดำเนินการให้เข้ารับการฝึกอาชีพในสถานฝึกอาชีพของทางราชการต่อไป

หมวด ๓

การฝึกเพื่อยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน

มาตรา ๒๖ นายจ้างจะจัดให้ลูกจ้างซึ่งทำงานอยู่กับตน เข้ารับการฝึกเพื่อยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานก็ได้

*กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง*

มาตรา ๒๗ ในระหว่างการฝึกเพื่อยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน นายจ้างยังคงมีหน้าที่ต่อลูกจ้างอยู่ตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับในการทำงานและข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง เว้นแต่การฝึกนั้นเกิดจากการร้องขอของลูกจ้างและมีการตกลงกันเป็นหนังสือ และนายจ้างอาจจัดให้ลูกจ้างฝึกนอกเวลาทำงานปกติหรือในวันหยุดของลูกจ้างก็ได้ โดยนายจ้างต้องจ่ายค่าจ้างไม่น้อยกว่าค่าจ้างในเวลาทำงานปกติตามจำนวนชั่วโมงที่ฝึก และให้นายจ้างส่งสำเนาสัญญาแก่นายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันทำสัญญา

หมวด ๔

การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน

มาตรา ๒๘ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาฝีมือแรงงาน ให้กรมพัฒนาฝีมือแรงงานจัดให้มีการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานในสาขาอาชีพต่าง ๆ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง สาขาอาชีพ มาตรฐานฝีมือแรงงาน การรับสมัครผู้ขอรับการทดสอบ และวิธีการทดสอบให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

ผู้ดำเนินการฝึกอาชีพตามมาตรา ๑๒ มีสิทธิส่งผู้สำเร็จการฝึกเข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานตามวรรคหนึ่งได้

ให้นำทะเบียนออกวุฒิบัตรให้แก่ผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ให้เป็นไปตามอัตราที่คณะกรรมการกำหนด แต่ต้องไม่เกินครั้งละหนึ่งพันบาทต่อคน

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่มีผู้ดำเนินการฝึกขอรับคำแนะนำหรือความช่วยเหลือ ในกิจการที่เกี่ยวกับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน เพื่อประโยชน์ในการฝึกอาชีพ และการส่งผู้รับการฝึกเข้าทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ให้กรมพัฒนาฝีมือแรงงานให้ความช่วยเหลือในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) การจัดทำหลักสูตรให้สอดคล้องกับมาตรฐานฝีมือแรงงาน
- (๒) การฝึกอบรมผู้ฝึกเพื่อให้การดำเนินการฝึกอาชีพเป็นไปตามมาตรฐานฝีมือแรงงาน
- (๓) การอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับอุปกรณ์ในการฝึก
- (๔) การจัดทำเอกสารประกอบการฝึกอาชีพ
- (๕) การฝึกเพิ่มเติมเพื่อให้ผู้รับการฝึกมีฝีมือตามมาตรฐานฝีมือแรงงาน

มาตรา ๓๐ ให้ถือว่าผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานซึ่งกรมพัฒนาฝีมือแรงงานได้ดำเนินการทดสอบก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๕ ทวิ

สิทธิและประโยชน์ของผู้ดำเนินการฝึกและนายจ้าง

มาตรา ๓๐ ทวิ เพื่อส่งเสริมการฝึกอาชีพ และการฝึกเพื่อยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน ให้ผู้ดำเนินการฝึกและนายจ้างได้รับสิทธิและประโยชน์ดังต่อไปนี้

- (๑) สิทธิที่จะได้รับความช่วยเหลือในด้านการฝึก การสอน การจัดหาอุปกรณ์ที่จำเป็นจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
- (๒) สิทธิที่จะได้หักค่าใช้จ่ายในการฝึก การสอน เป็นกรณีพิเศษ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาตามประมวลรัษฎากร

ในระหว่างรอคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้ผู้ดำเนินการฝึกดำเนินการฝึกผู้รับการฝึกต่อไปได้จนกว่าจะมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

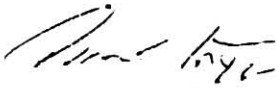
ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกไม่อุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนของนายทะเบียน หรือในกรณีที่คณะกรรมการมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ ให้นำความในมาตรา ๒๒ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๙
บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๕ ผู้ประกอบวิชาชีพสัตวแพทย์ที่มีผลสืบเนื่องมาจากพระราชบัญญัติประกอบวิชาชีพสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือที่พระราชบัญญัติฉบับนี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติประกอบวิชาชีพสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๒๒" และผู้ประกอบวิชาชีพสัตวแพทย์ที่มีผลสืบเนื่องมาจากพระราชบัญญัติฉบับนี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติประกอบวิชาชีพสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๒๒" ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เว้นแต่ผู้ประกอบวิชาชีพสัตวแพทย์ที่มีผลสืบเนื่องมาจากพระราชบัญญัติฉบับนี้ซึ่งมีผลใช้บังคับก่อนวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

.....
.....

ถูกต้องตามมติของวุฒิสภา

(นางสาววรรณิ เกตุบุค)
ผู้อำนวยการกองการประชุม
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ด่วนที่สุด สำเนา

๑๔๑

ที่ ๘๘๐๔/๒๕๓๗

รัฐสภา

ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

๒ ธันวาคม ๒๕๓๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการร่วมกัน
จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา ได้มีมติตั้งบุคคลสภาละ ๑๗ คน ประกอบเป็น
คณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. มีรายชื่
แต่ละสภา ดังนี้

สภาผู้แทนราษฎร

๑. นายเจริญ จรรย์โกมล
๒. นายถวิล ฤกษ์หว่าย
๓. นายบุญเสริม ถาวรกุล
๔. นายพงษ์พัฒน์ ชีรประเทืองกุล
๕. ร้อยตรีหญิง วนิดา เกษมมงคล
๖. นายพิษณุ พลไวย
๗. นายไพฑูรย์ แก้วทอง
๘. นายเรวัต สิริบุญกุล
๙. นายสำพงษ์ นิลาสมบัติ
๑๐. นายวิเชียร คันถ้อง
๑๑. นายวิฑูรย์ วงษ์ไกร
๑๒. นายสนิท จันทรวงศ์
๑๓. พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ
๑๔. นายสมชาย สุนทรวัฒน์
๑๕. นายสมบูรณ์ ทองบุราณ
๑๖. นายเสกสรร แสนภูมิ
๑๗. นายโอวาท จุลโคตร

วุฒิสภา

๑. นายจิรายุทธ วสุรัตน์
๒. นายโชคชัย อักษรนันท์
๓. คุณหญิงโศภิตา สุประภาตะนันท์
๔. นายบัณฑิต ศิริพันธ์
๕. พลเรือเอก ประวิทย์ ปาลศรี
๖. นายพชร ชุติธรรมดำรง
๗. นายพานิชย์ เจริญเผ่า
๘. นายพารณ อิศรเสนา ณ อุตฺตยา
๙. นายมนัส นิยมทวันย์มณี
๑๐. นายวิชัย โภสุวรรณจินดา
๑๑. นายวิฑูรย์ ภัทรเลาหะ
๑๒. นายวิโรจน์ อมตกุลชัย
๑๓. นายวีระ ปิตรชาติ
๑๔. นายสมภพ ไทตระกิตย์
๑๕. นายอนุศักดิ์ บุญยะประณีต
๑๖. พันเอก (พิเศษ) อุดม ทวีวัฒน์
๑๗. นายเอกชัย เอกหาญมงคล

บัดนี้ คณะกรรมการร่วมกันได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อ
ได้โปรดนำเสนอกับประชุมสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

ไพฑูรย์ แก้วทอง

(นายไพฑูรย์ แก้วทอง)

ประธานคณะกรรมการร่วมกัน

สำเนาถูกต้อง

(นายนวล สิงษิตีเสวี)
หัวหน้าฝ่ายประชุมที่ ๒

กองกรรมการ

โทร. ๒๔๔-๑๖๒๔-๖

นุจรีษ์ นิรมั

คณีย์ ทาน

รายงานของคณะกรรมการร่วมกัน

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา ได้ลงมติตั้งบุคคลสาธารณะ ๑๗ คน ประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. นั้น บัดนี้ คณะกรรมการร่วมกันได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการร่วมกันได้มีมติเลือกตั้ง
 - ๑.๑ นายไพฑูรย์ แก้วทอง เป็นประธานคณะกรรมการ
 - ๑.๒ นายวีระ ปิตรชาติ เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
 - ๑.๓ นายบุญเสริม ถาวรกุล เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
 - ๑.๔ นายพิษณุ พลไวย์ เป็นเลขานุการคณะกรรมการ
 - ๑.๕ ร้อยตรีหญิง พนิดา เกษมมงคล เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ
 - ๑.๖ นายวิฑูรย์ วงษ์ไกร เป็นโฆษกคณะกรรมการ
 - ๑.๗ นายพานิชย์ เจริญเผ่า เป็นผู้ช่วยโฆษกคณะกรรมการ

๒. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ
 - ๒.๑ นายประสพชัย ชูวะเวส รองอธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม
 - ๒.๒ นายปรีชา ศรีชัยญา ผู้อำนวยการกองมาตรฐานฝีมือแรงงาน กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม
 - ๒.๓ นางบังเอิญ อินทรเทพ นิตกร ๗ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม
 - ๒.๔ นางสาววรัญญา โกวิทางกูร นิตกร ๖ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

๓. บันทึกผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่วมกัน

๓.๑ มาตรา ๕ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร เป็นดังนี้
"ในพระราชบัญญัตินี้

"การฝึกอาชีพ" หมายความว่า การให้หรือเพิ่มพูนความรู้ ฝีมือและ
ทัศนคติที่จะทำให้ผู้รับการฝึกสามารถทำงานในสาขาอาชีพที่รับการฝึกได้อย่างมีประสิทธิภาพ
โดยไม่มีการเรียกค่าฝึกหรือค่าตอบแทน ~~แต่ห้ามสมาคมศิษย์สงฆ์หรือสมาคมศิษย์มุสลิมเรียกค่า~~
~~สอนหรือสอนตน~~

"สถานฝึกอาชีพ" หมายความว่า สถานที่ที่ผู้ดำเนินการฝึกจัดให้มีการฝึก
อาชีพแก่ผู้รับการฝึก

"ผู้ดำเนินการฝึก" หมายความว่า ผู้ซึ่งได้ ~~รับมอบหมาย~~ จดทะเบียนให้ดำเนินการ
การฝึกอาชีพตามพระราชบัญญัตินี้

"ผู้รับการฝึก" หมายความว่า ผู้ซึ่งเข้ารับการฝึกอาชีพ ~~ที่~~ จากผู้ดำเนินการ
การฝึก

"การฝึกเพื่อยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน" หมายความว่า การที่
นายจ้างจัดให้ลูกจ้างได้ฝึกอบรมเพิ่มเติม โดยมีวัตถุประสงค์ให้ลูกจ้างได้มีความรู้ ความสามารถ
และทักษะที่สูงขึ้นในสาขางานที่ปฏิบัติอยู่

"ลูกจ้าง" หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงทำงานให้แก่ นายจ้างเพื่อรับค่าจ้าง
ไม่ว่าจะเป็นผู้รับค่าจ้างด้วยตนเองหรือไม่ก็ตาม แต่ไม่รวมถึงลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับงานบ้าน

"นายจ้าง" หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงรับลูกจ้างเข้าทำงานโดยจ่าย
ค่าจ้างให้และให้รวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนนายจ้าง ในกรณีที่นายจ้าง เป็น
นิติบุคคล หมายความว่า ผู้ซึ่งมีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลนั้น และให้รวมถึงผู้ซึ่งได้รับ
มอบหมายให้ทำงานแทนผู้ซึ่งมีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลด้วย

"ผู้ฝึก" หมายความว่า ผู้ซึ่งทำหน้าที่ฝึกผู้รับการฝึก

"หลักสูตร" หมายความว่า ~~สาขาวิชาหรือขั้นตอนในการฝึก~~ ผู้รับการฝึก
ตามประเภทสาขาอาชีพที่ผู้ดำเนินการฝึกหรือผู้ดำเนินการฝึก ร่วมกับสถานศึกษากำหนดขึ้น

"สัญญาการฝึก" หมายความว่า สัญญาซึ่งผู้ดำเนินการฝึกได้ทำเป็นหนังสือ
กับผู้รับการฝึกหรือสถานศึกษา

"ผู้สำเร็จการฝึก" หมายความว่า ผู้รับการฝึกซึ่งได้รับหนังสือรับรอง
จากผู้ดำเนินการฝึกว่าได้ผ่านการฝึกอาชีพตามหลักสูตรแล้ว

"นายทะเบียน" หมายความว่า อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมการฝึกอาชีพ

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติกา

ตามพระราชบัญญัตินี้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้"

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา

๓.๒ มาตรา ๕ วุฒิสภาได้เพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร
เป็นมาตรา ๕ ทวิ ดังนี้

"เพื่อส่งเสริมการฝึกอาชีพ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดสาขาอาชีพที่จะให้
มีการส่งเสริมการฝึก โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา"

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา
จึงบัญญัติไว้เป็นมาตรา ๕

๓.๓ มาตรา ๗ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๖
เป็นดังนี้

"ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการส่งเสริมการฝึก
อาชีพ" ประกอบด้วยปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมเป็นประธานกรรมการ อธิบดี
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม อธิบดีกรมอาชีวศึกษา เลขาธิการ
คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทน
กระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย ~~๕~~ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
~~๕~~ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ~~๕~~ผู้ทรงคุณวุฒิสองคน ผู้แทนฝ่ายนายจ้างสองคน
และผู้แทนฝ่ายลูกจ้างสองคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ รองอธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
คนหนึ่ง เป็นกรรมการและเลขานุการ

๓.๕ มาตรา ๑๒ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร
ในมาตรา ๑๑ เป็นดังนี้

"การกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงานที่คณะกรรมการกำหนดแล้ว หลักเกณฑ์
และคุณสมบัติตามมาตรา ๕ (๒) (๓) และ (๔) ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา"

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา
จึงบัญญัติไว้เป็นมาตรา ๑๒

๓.๖ มาตรา ๑๓ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร
ในมาตรา ๑๒ เป็นดังนี้

"ผู้ใดประสงค์จะดำเนินการฝึกอาชีพตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ขอรับสมุด
สรุปลงทะเบียนจดทะเบียนก่อน

การขอสมุดสรุปลงทะเบียนและการสมุดสรุปลงทะเบียน ให้เป็นไปตาม
หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง"

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา
จึงบัญญัติไว้เป็นมาตรา ๑๓

๓.๗ มาตรา ๑๔ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร
ในมาตรา ๑๓ เป็นดังนี้

"ผู้ยื่นคำขอรับสมุดสรุปลงทะเบียนเพื่อดำเนินการฝึกอาชีพตามมาตรา ๑๒
ต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ประกอบการอุตสาหกรรม โดยมีโรงงานตามกฎหมายว่าด้วย
โรงงาน หรือ

(๒) เป็นผู้ประกอบกิจการซึ่งสามารถดำเนินการฝึกอาชีพได้ ทั้งนี้
ตามประเภท ขนาด ลักษณะ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด"

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา
จึงบัญญัติไว้เป็นมาตรา ๑๔

๓.๘ มาตรา ๑๕ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร ในมาตรา ๑๕ เป็นดังนี้

"ผู้รับการฝึกต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) มีอายุตามที่กำหนดไว้ในรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกอาชีพที่ได้รับ ความเห็นชอบจากนายทะเบียน

(๒) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าหลักสูตรประถมศึกษาหรือเทียบเท่า วันแต่ได้รับยกเว้น ~~ตามบทบัญญัติมาตรา ๑๕ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย~~ จากนายทะเบียน

(๓) คุณสมบัติอื่นอันจำเป็นในแต่ละสาขาอาชีพตามที่ผู้ดำเนินการฝึก ได้กำหนดไว้ในรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกอาชีพที่ได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน"

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา จึงบัญญัติไว้เป็นมาตรา ๑๕

๓.๙ มาตรา ๑๖ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร ในมาตรา ๑๕ เป็นดังนี้

"ผู้ดำเนินการฝึกจะจัดให้มีการฝึกอาชีพได้เฉพาะใน ~~จังหวัด~~ ~~กรุงเทพมหานคร~~ ~~และ~~ ~~จังหวัด~~ ~~ตาม~~ ~~สาขา~~ ~~อาชีพ~~ ~~ที่ได้~~ ~~กำหนด~~ ~~ใน~~ ~~บท~~ ~~บัญญัติ~~ ~~มาตรา~~ ~~๑๕~~ ~~แห่ง~~ ~~รัฐธรรมนูญ~~ ~~แห่ง~~ ~~ราชอาณาจักร~~ ~~ไทย~~ ~~ไว้~~ ~~กับ~~ ~~นาย~~ ~~ทะเบียน~~"

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา จึงบัญญัติไว้เป็นมาตรา ๑๖

๓.๑๐ มาตรา ๒๐ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร ในมาตรา ๑๙ เป็นดังนี้

"ในการดำเนินการฝึกอาชีพ ผู้ดำเนินการฝึกต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้รับการฝึกตามที่ ~~กำหนด~~ ~~ใน~~ ~~บท~~ ~~บัญญัติ~~ ~~มาตรา~~ ~~๑๙~~ ~~แห่ง~~ ~~รัฐธรรมนูญ~~ ~~แห่ง~~ ~~ราชอาณาจักร~~ ~~ไทย~~ ~~ไว้~~ ~~กับ~~ ~~นาย~~ ~~ทะเบียน~~"

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของ สภาผู้แทนราษฎร จึงบัญญัติไว้เป็นมาตรา ๒๐

๓.๑๑ มาตรา ๓๒ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร
ในมาตรา ๓๑ เป็นดังนี้

"เมื่อผู้รับการฝึกได้รับการฝึกอาชีพครบตามหลักสูตร และผู้ดำเนินการฝึก
จัดให้มีการทดสอบตามวิธีการและมาตรฐานในการวัดผลการฝึกอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๔) แล้ว
ให้ผู้ดำเนินการฝึกออกหนังสือรับรองให้แก่ผู้รับการฝึกภายในสามสิบห้าวันนับแต่วันเสร็จสิ้น
การทดสอบ แล้วแจ้งให้นายทะเบียนทราบ"

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา
จึงบัญญัติไว้เป็นมาตรา ๓๒

๓.๑๒ มาตรา ๓๓ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร
ในมาตรา ๓๒ เป็นดังนี้

"ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกประสงค์จะโอนการประกอบกิจการของตน
ให้แก่บุคคลอื่น ให้ผู้ดำเนินการฝึกแจ้งความประสงค์เป็นหนังสือให้นายทะเบียนทราบก่อนวันโอน
ไม่น้อยกว่าสามสิบวัน และหากผู้รับโอนประสงค์จะดำเนินการฝึกอาชีพในสถานประกอบการนั้น
ต่อไป ให้ผู้รับโอนแจ้งเป็นหนังสือให้นายทะเบียนทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันรับโอนกิจการ
เมื่อนายทะเบียนเห็นว่าผู้รับโอนมีลักษณะตามมาตรา ๑๓ ให้นายทะเบียนจัดแจ้งการเปลี่ยนแปลง
นั้นไว้ในหนังสือสมุดจดทะเบียนให้เป็นผู้ดำเนินการฝึก และให้ถือว่า ผู้รับโอนเป็นผู้ดำเนินการฝึก
ที่ได้รับสมุดจดทะเบียนไว้ตามมาตรา ๑๒

เมื่อนายทะเบียนได้จัดแจ้งตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้สิทธิและหน้าที่ของ
ผู้ดำเนินการฝึกที่มีอยู่ตามสัญญาการฝึกที่ผู้ดำเนินการฝึกทำไว้กับผู้รับการฝึก และสิทธิและหน้าที่
ของผู้ดำเนินการฝึกที่มีอยู่ตามสัญญาที่ผู้ดำเนินการฝึกทำไว้กับสถานศึกษาตามมาตรา ๓๓ หรือ
ทำไว้กับสถานศึกษาหรือสถานฝึกอาชีพของทางราชการตามมาตรา ๓๔ โอนไปเป็นสิทธิและ
หน้าที่ของผู้ดำเนินการฝึกซึ่งเป็นผู้รับโอน

ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกหรือผู้รับโอนไม่ประสงค์จะดำเนินการฝึกอาชีพ
ในสถานประกอบการนั้นต่อไป ผู้ดำเนินการฝึกหรือผู้รับโอนต้องแจ้งเป็นหนังสือให้นายทะเบียน
ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน และให้นายทะเบียนดำเนินการให้ผู้รับการฝึกซึ่งค้างการฝึก
ไปรับการฝึกอาชีพกับผู้ดำเนินการฝึกหรือสถานฝึกอาชีพอื่นในสาขาอาชีพเดียวกัน หรือดำเนินการให้เข้ารับ
การฝึกอาชีพในสถานฝึกอาชีพของทางราชการต่อไป"

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา
จึงบัญญัติไว้เป็นมาตรา ๓๓

๓.๑๓ มาตรา ๒๕ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร
ในมาตรา ๒๓ เป็นดังนี้

"ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกหรือสถานประกอบการรับนักเรียนนิสิตนักศึกษา
ของสถานศึกษา เข้าเป็นผู้รับการฝึกตามสัญญาที่ได้ทำไว้กับสถานศึกษา ให้ดำเนินการไปตาม
หลักสูตรที่ผู้ดำเนินการฝึกหรือสถานประกอบการและสถานศึกษาได้ร่วมกันจัดทำขึ้น และให้
ผู้ดำเนินการฝึกหรือสถานประกอบการจัดส่งหลักสูตรดังกล่าวและสัญญาที่ได้ทำไว้กับสถานศึกษา
ไปให้นายทะเบียนทราบภายในสามสิบห้าวันนับแต่วันทำสัญญา

สัญญารับนักเรียนนิสิตนักศึกษา เข้าเป็นผู้รับการฝึกระหว่างสถานศึกษากับ
ผู้ดำเนินการฝึก หรือสถานประกอบการ อย่างน้อยต้องประกอบด้วยรายการดังต่อไปนี้

- (๑) ระยะเวลาการฝึก
- (๒) ข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับการฝึก
- (๓) เวลาฝึก เวลาพัก และวันหยุดของนักเรียนนิสิตนักศึกษาที่รับการฝึก
- (๔) สวัสดิการตลอดจนมาตรการเกี่ยวกับสวัสดิภาพที่จะจัดให้แก่

นักเรียนนิสิตนักศึกษาที่เข้ารับการฝึก

- (๕) หลักเกณฑ์การลา
- (๖) เงื่อนไขการเลิกสัญญาการฝึก
- (๗) หลักเกณฑ์การจ่ายค่าตอบแทนแก่นักเรียนนิสิตนักศึกษาซึ่งเข้ารับ

การฝึกในกรณีที่นักเรียนนิสิตนักศึกษาประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันเกิดจากการฝึก

ให้นำความในมาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐ มาใช้บังคับ
แก่การดำเนินการฝึกอาชีพให้แก่นักเรียนนิสิตนักศึกษาตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม"

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา
จึงบัญญัติไว้เป็นมาตรา ๒๕

๓.๑๔ มาตรา ๒๖ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร
ในมาตรา ๒๕ เป็นดังนี้

"มิให้ผู้ดำเนินการฝึกที่ได้จดทะเบียนไว้กับนายทะเบียนได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน *สหประชาชาติสหประชาชาติสหประชาชาติ*
สหประชาชาติสหประชาชาติสหประชาชาติสหประชาชาติ *สหประชาชาติสหประชาชาติสหประชาชาติ*
สหประชาชาติสหประชาชาติสหประชาชาติสหประชาชาติ"

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา
จึงบัญญัติไว้เป็นมาตรา ๒๖

๓.๑๕ มาตรา ๓๓ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร
ในมาตรา ๒๖ เป็นดังนี้

"นายจ้างจะจัดให้ลูกจ้างซึ่งทำงานอยู่กับตน เข้ารับการฝึกเพื่อยกระดับ
มาตรฐานฝีมือแรงงานก็ได้

สมมติเห็นสมควรให้สภาผู้แทนราษฎรแก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร
มาตรา ๒๖ ดังนี้ "มาตรา ๒๖ นายจ้างจะจัดให้ลูกจ้างซึ่งทำงานอยู่กับตน เข้ารับการฝึกเพื่อ
ยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานก็ได้"

คณะกรรมการธิการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา
จึงบัญญัติไว้เป็นมาตรา ๓๓

๓.๑๖ มาตรา ๓๔ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร
ในมาตรา ๓๓ เป็นดังนี้

"ในระหว่างการฝึกเพื่อยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานนายจ้างยังคงมีหน้าที่
ต่อลูกจ้างอยู่ตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับในการทำงานและข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง
เว้นแต่การฝึกนั้นเกิดจากการร้องขอของลูกจ้างและมีการตกลงกันเป็นหนังสือ และนายจ้างอาจจัด
ให้ลูกจ้างฝึกนอกเวลาทำงานปกติหรือในวันหยุดของลูกจ้างก็ได้ โดชนายจ้างต้องจ่ายค่าจ้าง
ไม่น้อยกว่าค่าจ้างในเวลาทำงานปกติตามจำนวนชั่วโมงที่ฝึก และให้นายจ้างส่งสำเนาสัญญา
แก่นายทะเบียนภายในสามสิบห้าวันนับแต่วันทำสัญญา"

คณะกรรมการธิการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา
จึงบัญญัติไว้เป็นมาตรา ๓๔

๓.๑๗ มาตรา ๓๐ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร
ในมาตรา ๒๙ เป็นดังนี้

"ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกขอรับคำแนะนำหรือความช่วยเหลือในกิจการ
ที่เกี่ยวกับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน เพื่อประโยชน์ในการฝึกอาชีพและการส่งผู้รับการฝึก
เข้าทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ให้กรมพัฒนาฝีมือแรงงานให้ความช่วยเหลือในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) การจัดทำหลักสูตรให้สอดคล้องกับมาตรฐานฝีมือแรงงาน
- (๒) การฝึกอบรมผู้ฝึก เพื่อให้การดำเนินการฝึกอาชีพเป็นไปตามมาตรฐาน

ฝีมือแรงงาน

- (๓) การอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับอุปกรณ์ในการฝึก

(๔) การจัดทำเอกสารประกอบการฝึกอาชีพ

(๕) การฝึกเพิ่มเติมเพื่อให้ผู้รับการฝึกมีฝีมือตามมาตรฐานฝีมือแรงงาน"

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา

จึงบัญญัติไว้เป็นมาตรา ๓๐

๓.๑๘ หมวด ๕ วุฒิสภาได้เพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรเป็นหมวด ๕ ทวิ

ดังนี้

"หมวด ๕ ทวิ

สิทธิและประโยชน์ของผู้ดำเนินการฝึกและนายจ้าง"

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติแก้ไขเพิ่มเติมและบัญญัติไว้

เป็นหมวด ๕ ดังนี้

"หมวด ๕

สิทธิและประโยชน์ของผู้ดำเนินการฝึก"

๓.๑๙ มาตรา ๓๒ วุฒิสภาได้เพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร

เป็นมาตรา ๓๐ ทวิ ดังนี้

"เพื่อส่งเสริมการฝึกอาชีพ และการฝึกเพื่อยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานให้ผู้ดำเนินการฝึกและนายจ้างได้รับสิทธิและประโยชน์ดังต่อไปนี้

(๑) สิทธิที่จะได้รับความช่วยเหลือในด้านการฝึก การสอน การจัดหาอุปกรณ์ที่จำเป็นจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

(๒) สิทธิที่จะได้หักค่าใช้จ่ายในการฝึก การสอน เป็นกรณีพิเศษ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาตามประมวลรัษฎากร

(๓) สิทธิและประโยชน์อื่น ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง"

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติแก้ไขเพิ่มเติมและบัญญัติไว้

เป็นมาตรา ๓๒ ดังนี้

"มาตรา ๓๒ เพื่อส่งเสริมการฝึกอาชีพ ให้ผู้ดำเนินการฝึกได้รับสิทธิและประโยชน์ดังต่อไปนี้

(๑) สิทธิที่จะได้รับความช่วยเหลือในด้านการฝึก การสอน การจัดหาอุปกรณ์ที่จำเป็นจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

(๒) สิทธิที่จะได้หักค่าใช้จ่ายในการฝึก การสอน เป็นกรณีพิเศษ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาตามประมวลรัษฎากร

(๓) สิทธิและประโยชน์อื่น ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง"

๓.๒๐ มาตรา ๓๓ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร ในมาตรา ๓๑ เป็นดังนี้

"ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ที่ใช้ในการฝึกอาชีพในระหว่างเวลาทำการเพื่อ ตรวจตราและให้คำแนะนำแก่ผู้ดำเนินการฝึกหรือสถานประกอบการตามมาตรา ๓๓ ปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) มีหนังสือขอสืบสอบถามผู้ดำเนินการฝึก ผู้ฝึก หรือผู้รับการฝึกหรือผู้ สืบค้นข้อมูลหรือผู้ส่งมอบเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการให้ การฝึกหรือการรับการฝึก

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้บุคคลที่ เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกหรือให้คำชี้แจงแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่ร้องขอ"

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติแก้ไขเพิ่มเติมและบัญญัติไว้ เป็นมาตรา ๓๓ ดังนี้

"มาตรา ๓๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ที่ใช้ในการฝึกอาชีพในระหว่างเวลาทำการเพื่อ ตรวจตราและให้คำแนะนำแก่ผู้ดำเนินการฝึกหรือสถานประกอบการตามมาตรา ๓๘ ปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) สอบถามผู้ดำเนินการฝึก ผู้ฝึก หรือผู้รับการฝึกเกี่ยวกับการให้ การฝึกหรือการรับการฝึก

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้บุคคลที่ เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวก ให้คำชี้แจง หรือส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องแก่พนักงาน เจ้าหน้าที่ตามที่ร้องขอ"

๓.๒๑ มาตรา ๓๕ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร
 ในมาตรา ๓๓ เป็นดังนี้

"ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้
 หรือกฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนยื่นเตือนเป็นหนังสือให้
 ผู้ดำเนินการฝึกปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาสามเดือนที่กำหนด

ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเตือนตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียน
 สั่งเพิกถอนการสมัครหัจคณะเป็นผู้นำดำเนินการฝึก"

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา
 จึงบัญญัติไว้เป็นมาตรา ๓๕

๓.๒๒ มาตรา ๓๖ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร
 ในมาตรา ๓๕ เป็นดังนี้

"ผู้ดำเนินการฝึกซึ่งถูกเพิกถอนการสมัครหัจคณะเป็นผู้นำออกอุทธรณ์ต่อ
 คณะกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำสั่ง และให้คณะกรรมการแจ้งผลการวินิจฉัยอุทธรณ์
 ให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายในสี่สามสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้ เป็น
 ที่สุด

ในระหว่างรอคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้ผู้ดำเนินการฝึกดำเนินการฝึกผู้รับ
 การฝึกต่อไปได้จนกว่าจะมีคำวินิจฉัยให้ชกอุทธรณ์

ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกไม่อุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนของนายทะเบียน
 หรือในกรณีที่คณะกรรมการมีคำวินิจฉัยให้ชกอุทธรณ์ ให้นำความในมาตรา ๒๒ วรรคสาม
 มาใช้บังคับโดยอนุโลม"

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา
 จึงบัญญัติไว้เป็นมาตรา ๓๖

๓.๒๓ วุฒิสภาได้แก้ไขร่างของสภาผู้แทนราษฎร โดยตัดชื่อหมวด ๖
 บทเฉพาะกาล และมาตรา ๓๕ ออกทั้งหมด

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา

๕. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามมติของคณะกรรมการร่วมกันมาพร้อมกับ
รายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายพิชฌุ พลไว้อย์)

เลขาธิการคณะกรรมการร่วมกัน

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ส่งเสริมการฝึกอาชีพ
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการฝึกอาชีพ

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่การฝึกอาชีพของกระทรวง ทบวง กรม หน่วยงานของรัฐ และองค์การของรัฐ

มาตรา ๘ ในพระราชบัญญัตินี้

"การฝึกอาชีพ" หมายความว่า การให้หรือเพิ่มพูนความรู้ ฝีมือและทัศนคติที่จะ ทำให้ผู้รับการฝึกสามารถทำงานในสาขาอาชีพที่รับการฝึกได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยไม่มีการเรียกค่าฝึกหรือค่าตอบแทน

"สถานฝึกอาชีพ" หมายความว่า สถานที่ที่ผู้ดำเนินการฝึกจัดให้มีการฝึกอาชีพ แก่ผู้รับการฝึก

"ผู้ดำเนินการฝึก" หมายความว่า ผู้ซึ่งได้จดทะเบียนให้ดำเนินการฝึกอาชีพ ตามพระราชบัญญัตินี้

"ผู้รับการฝึก" หมายความว่า ผู้ซึ่งเข้ารับการฝึกอาชีพจากผู้ดำเนินการฝึก

"การฝึกเพื่อยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน" หมายความว่า การที่นายจ้าง จัดให้ลูกจ้างได้ฝึกอบรมเพิ่มเติม โดยมีวัตถุประสงค์ให้ลูกจ้างได้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะที่สูงขึ้นในสาขางานที่ปฏิบัติอยู่

"ลูกจ้าง" หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงทำงานให้แก่ นายจ้างเพื่อรับค่าจ้าง ไม่ว่าจะ เป็นผู้รับค่าจ้างด้วยตนเองหรือไม่ก็ตาม แต่ไม่รวมถึงลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับ งานบ้าน

"นายจ้าง" หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงรับลูกจ้าง เข้าทำงานโดยจ่ายค่าจ้างให้ และให้รวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนนายจ้าง ในกรณีที่นายจ้างเป็นนิติบุคคล หมายความว่า ผู้ซึ่งมีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลนั้น และให้รวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ ทำงานแทนผู้ซึ่งมีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลด้วย

"ผู้ฝึก" หมายความว่า ผู้ซึ่งทำหน้าที่ฝึกผู้รับการฝึก

"หลักสูตร" หมายความว่า หัวข้อวิชาหรือขั้นตอนในการฝึกผู้รับการฝึกตาม ประเภทสาขาอาชีพที่ผู้ดำเนินการฝึกหรือผู้ดำเนินการฝึกร่วมกับสถานศึกษากำหนดขึ้น

"สัญญาการฝึก" หมายความว่า สัญญาซึ่งผู้ดำเนินการฝึกได้ทำเป็นหนังสือ กับผู้รับการฝึกหรือสถานศึกษา

"ผู้สำเร็จการฝึก" หมายความว่า ผู้รับการฝึกซึ่งได้รับหนังสือรับรองจาก ผู้ดำเนินการฝึกว่าได้ผ่านการฝึกอาชีพตามหลักสูตรแล้ว

"นาคะเบ็ฮน" หมายความว่า อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมการฝึกอาชีพ

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ เพื่อส่งเสริมการฝึกอาชีพ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดสาขาอาชีพที่จะให้มีการส่งเสริมการฝึก โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการส่งเสริมการฝึกอาชีพ

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะกรรมการส่งเสริมการฝึกอาชีพ" ประกอบด้วยปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมเป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม อธิบดีกรมอาชีวศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ผู้ทรงคุณวุฒิสองคน ผู้แทนฝ่ายนายจ้างสองคนและผู้แทนฝ่ายลูกจ้างสองคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ รองอธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานคนหนึ่ง เป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีประสบการณ์ด้านการฝึกอาชีพไม่น้อยกว่าสิบปี

กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในระเบียบกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

มาตรา ๘ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออก

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๖) ได้รับความจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

เมื่อกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ รัฐมนตรีจะแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้

กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งตามวรรคสามอยู่ในตำแหน่งเท่าวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา ๙ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคราวใด ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มติในที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๐ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะนโยบายต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับการฝึกอาชีพ การกำหนดสาขาอาชีพที่จะให้มีการส่งเสริมการฝึก การกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน และการยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการฝึกอาชีพ การยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน การกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานและการสำรวจความต้องการพัฒนาฝีมือแรงงาน

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการแข่งขันฝีมือแรงงานระดับชาติในสาขาอาชีพต่าง ๆ

(๔) กำหนดคุณสมบัติของผู้ฝึกในแต่ละสาขาอาชีพ

(๕) ส่งเสริมประสานงานและติดตามผลการฝึกอาชีพ การยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน การกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน และการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานระหว่างภาครัฐบาลและเอกชนในการใช้ทรัพยากรร่วมกัน

(๖) อำนาจหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๑ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

การประชุมของคณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้นำความในมาตรา ๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๒ การกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน หลักเกณฑ์และคุณสมบัติตาม มาตรา ๑๐ (๒) (๓) และ (๔) ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๒
การดำเนินการฝึกอาชีพ

มาตรา ๑๓ ผู้ใดประสงค์จะดำเนินการฝึกอาชีพตามพระราชบัญญัตินี้
ให้ยื่นคำขอจดทะเบียนต่อนายทะเบียน

การขอจดทะเบียนและการรับจดทะเบียน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ
และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๔ ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนเพื่อดำเนินการฝึกอาชีพตามมาตรา ๑๓
ต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นผู้ประกอบการอุตสาหกรรม โดยมีโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน
หรือ
- (๒) เป็นผู้ประกอบกิจการซึ่งสามารถดำเนินการฝึกอาชีพได้ ทั้งนี้ ตามประเภท
ขนาด ลักษณะ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๕ ผู้รับการฝึกต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (๑) มีอายุตามที่กำหนดไว้ในรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกอาชีพที่ได้รับ
ความเห็นชอบจากนายทะเบียน
- (๒) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าหลักสูตรประถมศึกษาหรือเทียบเท่า เว้นแต่ได้รับ
ยกเว้นจากนายทะเบียน
- (๓) คุณสมบัติอื่นอันจำเป็นในแต่ละสาขาอาชีพตามที่ผู้ดำเนินการฝึกได้กำหนดไว้
ในรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกอาชีพที่ได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน

มาตรา ๑๖ ผู้ดำเนินการฝึกจะจัดให้มีการฝึกอาชีพได้เฉพาะในงานตามสาขา
อาชีพที่ได้จดทะเบียนไว้กับนายทะเบียน

มาตรา ๑๓ ให้ผู้ดำเนินการฝึกจัดทำรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการฝึกอาชีพในแต่ละสาขาอาชีพและเสนอต่อนายทะเบียนเพื่อพิจารณาเห็นชอบก่อนเริ่มดำเนินการฝึกอาชีพดังต่อไปนี้

- (๑) หลักสูตรที่ใช้ในการฝึกอาชีพ
- (๒) สถานที่ที่ใช้ในการฝึกอาชีพ
- (๓) คุณสมบัติของผู้รับการฝึก
- (๔) กำหนดระยะเวลาการฝึก
- (๕) แบบสัญญาการฝึกซึ่งจะต้องประกอบด้วยรายการตามที่กำหนดใน

มาตรา ๑๔

(๖) อุปกรณ์อันจำเป็นที่จะใช้ในการฝึกเท่าที่มีอยู่แล้วและที่จะต้องหา
มาเพิ่มเติมในภายหลัง

- (๗) ชื่อและคุณสมบัติของบุคคลซึ่งกำหนดให้เป็นผู้ฝึก
- (๘) ข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับการฝึก
- (๙) วิธีการและมาตรฐานในการวัดผลการฝึกอาชีพ

การแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการฝึกที่ได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งแล้วจะกระทำมิได้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน

มาตรา ๑๕ ในการฝึกอาชีพ ผู้ดำเนินการฝึกต้องทำสัญญาเป็นหนังสือกับผู้รับการฝึก สัญญาการฝึกอย่างน้อยต้องประกอบด้วยรายการดังต่อไปนี้

- (๑) ระยะเวลาการฝึก
- (๒) ข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับการฝึก
- (๓) เวลาฝึก เวลาพัก และวันหยุดของผู้รับการฝึก
- (๔) เบี้ยเลี้ยงระหว่างรับการฝึก
- (๕) สวัสดิการตลอดจนมาตรการเกี่ยวกับสวัสดิภาพของผู้รับการฝึก

- (๖) หลักเกณฑ์การลา
- (๗) เงื่อนไขการเลิกสัญญาการฝึก
- (๘) หลักเกณฑ์การจ่ายค่าตอบแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย

อันเกิดจากการฝึก

- (๙) หลักเกณฑ์การรับเข้าทำงานและค่าจ้างเมื่อสำเร็จการฝึก
- (๑๐) ราชการอื่น ๆ ตามที่นายทะเบียนกำหนด

ในกรณีที่ผู้รับการฝึกเป็นผู้เยาว์ การเข้าทำสัญญาการฝึกต้องได้รับความยินยอมจากบิดา หรือมารดา หรือผู้ปกครอง หรือบุคคลซึ่งรับผู้เยาว์นั้นไว้ในความปกครองหรืออุปการะเลี้ยงดู หรือบุคคลซึ่งผู้เยาว์นั้นอาศัยอยู่ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๙ ผู้ดำเนินการฝึกจะเรียกหรือรับเงินค่าฝึกหรือค่าตอบแทนในลักษณะใด ๆ อันเกี่ยวกับการฝึกอาชีพมิได้

มาตรา ๒๐ ในการดำเนินการฝึกอาชีพ ผู้ดำเนินการฝึกต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้รับการฝึกที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๑ ให้ผู้ดำเนินการฝึกจัดทำทะเบียนประวัติผู้รับการฝึกไว้เป็นหลักฐาน และส่งสำเนาทะเบียนประวัติผู้รับการฝึกต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันเริ่มการฝึกอาชีพ

มาตรา ๒๒ เมื่อผู้รับการฝึกได้รับการฝึกอาชีพครบตามหลักสูตร และผู้ดำเนินการฝึกจัดให้มีการทดสอบตามวิธีการและมาตรฐานในการวัดผลการฝึกอาชีพ ตามมาตรา ๑๗ (๙) แล้ว ให้ผู้ดำเนินการฝึกออกหนังสือรับรองให้แก่ผู้รับการฝึกภายในสามสิบวันนับแต่วันเสร็จสิ้นการทดสอบ แล้วแจ้งให้นายทะเบียนทราบ

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกประสงค์จะโอนการประกอบกิจการของตนให้แก่บุคคลอื่น ให้ผู้ดำเนินการฝึกแจ้งความประสงค์เป็นหนังสือให้นายทะเบียนทราบก่อนวันโอนไม่น้อยกว่าสามสิบวัน และหากผู้รับโอนประสงค์จะดำเนินการฝึกอาชีพในสถานประกอบการนั้นต่อไป ให้ผู้รับโอนแจ้งเป็นหนังสือให้นายทะเบียนทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันรับโอนกิจการ เมื่อนายทะเบียนเห็นว่าผู้รับโอนมีลักษณะตามมาตรา ๑๘ ให้นายทะเบียนจัดแจ้งการเปลี่ยนแปลงนั้นไว้ในทะเบียนให้เป็นผู้ดำเนินการฝึก และให้ถือว่าผู้รับโอนเป็นผู้ดำเนินการฝึกที่ได้จดทะเบียนไว้ตามมาตรา ๑๓

เมื่อนายทะเบียนได้จัดแจ้งตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้สิทธิและหน้าที่ของผู้ดำเนินการฝึกที่มีอยู่ตามสัญญาการฝึกที่ผู้ดำเนินการฝึกทำไว้กับผู้รับการฝึก และสิทธิและหน้าที่ของผู้ดำเนินการฝึกที่มีอยู่ตามสัญญาที่ผู้ดำเนินการฝึกทำไว้กับสถานศึกษาตามมาตรา ๒๕ หรือทำไว้กับสถานศึกษาหรือสถานฝึกอาชีพของทางราชการตามมาตรา ๒๕ โอนไปเป็นสิทธิและหน้าที่ของผู้ดำเนินการฝึกซึ่งเป็นผู้รับโอน

ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกหรือผู้รับโอนไม่ประสงค์จะดำเนินการฝึกอาชีพในสถานประกอบการนั้นต่อไป ผู้ดำเนินการฝึกหรือผู้รับโอนต้องแจ้งเป็นหนังสือให้นายทะเบียนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน และให้นายทะเบียนดำเนินการให้ผู้รับการฝึกซึ่งค้างการฝึกไปรับการฝึกอาชีพกับผู้ดำเนินการฝึกคนอื่นในสาขาอาชีพเดียวกัน หรือดำเนินการให้เข้ารับการฝึกอาชีพในสถานฝึกอาชีพของทางราชการต่อไป

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกหรือสถานประกอบการรับนักเรียนนิสิตนักศึกษาของสถานศึกษา เข้าเป็นผู้รับการฝึกตามสัญญาที่ได้ทำไว้กับสถานศึกษา ให้ดำเนินการไปตามหลักสูตรที่ผู้ดำเนินการฝึกหรือสถานประกอบการและสถานศึกษาได้ร่วมกันจัดทำขึ้น และให้ผู้ดำเนินการฝึกหรือสถานประกอบการจัดส่งหลักสูตรดังกล่าวและสัญญาที่ได้ทำไว้กับสถานศึกษาไปให้นายทะเบียนทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันทำสัญญา

สัญญารับนักเรียนนิสิตนักศึกษา เข้าเป็นผู้รับการฝึกระหว่างสถานศึกษากับผู้ดำเนินการฝึก หรือสถานประกอบการ อย่างน้อยต้องประกอบด้วยรายการดังต่อไปนี้

- (๑) ระยะเวลาการฝึก
- (๒) ข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับการฝึก

- (๓) เวลาฝึก เวลาพัก และวันหยุดของนักเรียนนิสิตนักศึกษาที่รับการฝึก
- (๔) สวัสดิการตลอดจนมาตรการเกี่ยวกับสวัสดิภาพที่จะจัดให้แก่นักเรียนนิสิต

นักศึกษาที่เข้ารับการฝึก

- (๕) หลักเกณฑ์การลา
- (๖) เงื่อนไขการเลิกสัญญาการฝึก
- (๗) หลักเกณฑ์การจ่ายค่าตอบแทนแก่นักเรียนนิสิตนักศึกษาซึ่งเข้ารับการฝึก

ในกรณีที่นักเรียนนิสิตนักศึกษาประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันเกิดจากการฝึก

ให้นำความในมาตรา ๑๘ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ มาใช้บังคับ

แก่การดำเนินการฝึกอาชีพให้แก่เรียนนิสิตนักศึกษาตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

มาตรา ๒๕ ผู้ดำเนินการฝึกหรือสถานประกอบการจะดำเนินการให้ผู้รับการฝึกหรือผู้ซึ่งสถานประกอบการจะรับเข้าทำงาน แล้วแต่กรณี ไปรับการฝึกอาชีพในสถานศึกษาหรือสถานฝึกอาชีพของทางราชการก็ได้ หลักสูตรและหลักเกณฑ์ในการฝึกต้องได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน

ให้นำความในมาตรา ๒๐ มาใช้บังคับแก่ผู้ดำเนินการฝึกและสถานประกอบการตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

มาตรา ๒๖ ให้ผู้ดำเนินการฝึกที่ได้จดทะเบียนไว้กับนายทะเบียนได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน

หมวด ๓

การฝึกเพื่อยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน

มาตรา ๒๗ นายจ้างจะจัดให้ลูกจ้างซึ่งทำงานอยู่กับตนเข้ารับการฝึกเพื่อยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานก็ได้

มาตรา ๒๘ ในระหว่างการฝึกเพื่อยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน นายจ้างยังคงมีหน้าที่ต่อลูกจ้างอยู่ตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับในการทำงานและข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง เว้นแต่การฝึกนั้นเกิดจากการร้องขอของลูกจ้างและมีการตกลงกันเป็นหนังสือ และนายจ้างอาจจัดให้ลูกจ้างฝึกนอกเวลาทำงานปกติหรือในวันหยุดของลูกจ้างก็ได้ โดยนายจ้างต้องจ่ายค่าจ้างไม่น้อยกว่าค่าจ้างในเวลาทำงานปกติตามจำนวนชั่วโมงที่ฝึก และให้นายจ้างส่งสำเนาสัญญาแก่นายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันทำสัญญา

หมวด ๕

การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน

มาตรา ๒๙ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาฝีมือแรงงาน ให้กรมพัฒนาฝีมือแรงงานจัดให้มีการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานในสาขาอาชีพต่าง ๆ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง สาขาอาชีพ มาตรฐานฝีมือแรงงาน การรับสมัครผู้ขอรับการทดสอบ และวิธีการทดสอบให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

ผู้ดำเนินการฝึกอาชีพตามมาตรา ๑๓ มีสิทธิส่งผู้สำเร็จการฝึกเข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานตามวรรคหนึ่งได้

ให้นายทะเบียนออกวุฒิบัตรให้แก่ผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ให้เป็นไปตามอัตราที่คณะกรรมการกำหนด แต่ต้องไม่เกินครั้งละหนึ่งพันบาทต่อคน

มาตรา ๓๐ ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกขอรับคำแนะนำหรือความช่วยเหลือ ในกิจการที่เกี่ยวกับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน เพื่อประโยชน์ในการฝึกอาชีพ และการส่งผู้รับการฝึกเข้าทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ให้กรมพัฒนาฝีมือแรงงานให้ความช่วยเหลือในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) การจัดทำหลักสูตรให้สอดคล้องกับมาตรฐานฝีมือแรงงาน
- (๒) การฝึกอบรมผู้ฝึกเพื่อให้การดำเนินการฝึกอาชีพเป็นไปตามมาตรฐาน

ฝีมือแรงงาน

- (๓) การอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับอุปกรณ์ในการฝึก
- (๔) การจัดทำเอกสารประกอบการฝึกอาชีพ
- (๕) การฝึกเพิ่มเติมเพื่อให้ผู้รับการฝึกมีฝีมือตามมาตรฐานฝีมือแรงงาน

มาตรา ๓๑ ให้ถือว่าผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานซึ่งกรมพัฒนาฝีมือแรงงานได้ดำเนินการทดสอบก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๕

สิทธิและประโยชน์ของผู้ดำเนินการฝึก

มาตรา ๓๒ เพื่อส่งเสริมการฝึกอาชีพ ให้ผู้ดำเนินการฝึกได้รับสิทธิและประโยชน์ดังต่อไปนี้

- (๑) สิทธิที่จะได้รับความช่วยเหลือในด้านการฝึก การสอน การจัดหาอุปกรณ์ที่จำเป็นจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
- (๒) สิทธิที่จะได้หักค่าใช้จ่ายในการฝึก การสอน เป็นกรณีพิเศษ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาตามประมวลรัษฎากร
- (๓) สิทธิและประโยชน์อื่น ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๖

พนักงานเจ้าหน้าที่และนายทะเบียน

มาตรา ๓๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ที่ใช้ในการฝึกอาชีพในระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจตรา และให้คำแนะนำแก่ผู้ดำเนินการฝึกหรือสถานประกอบการตามมาตรา ๓๔ ปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) สอบถามผู้ดำเนินการฝึก ผู้ฝึก หรือผู้รับการฝึกเกี่ยวกับการให้การฝึก หรือการรับการฝึก

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้บุคคลที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวก ให้คำชี้แจง หรือส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่ร้องขอ

มาตรา ๓๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัว เมื่อผู้ซึ่งเกี่ยวข้องร้องขอ

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๕ ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียน เดือนเป็นหนังสือให้ผู้ดำเนินการฝึกปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด

ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกไม่ปฏิบัติตามคำเตือนตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียน สั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเป็นผู้ดำเนินการฝึก

มาตรา ๓๖ ผู้ดำเนินการฝึกซึ่งถูกเพิกถอนการจดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์
ต่อคณะกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำสั่ง และให้คณะกรรมการแจ้งผล
การวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ คำวินิจฉัย
ของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

ในระหว่างรอคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้ผู้ดำเนินการฝึกดำเนินการฝึกผู้รับการฝึก
ต่อไปได้จนกว่าจะมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกไม่อุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนของนายทะเบียน
หรือในกรณีที่คณะกรรมการมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ ให้นำความในมาตรา ๒๓ วรรคสาม
มาใช้บังคับโดยอนุโลม

.....

.....

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

คำชี้แจงประกอบ

ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ.

๑. เหตุผลความจำเป็น

โดยเหตุผลที่ธุรกิจอุตสาหกรรมมีการขยายตัวโดยไม่หยุดยั้ง อีกทั้งธุรกิจการจัดส่งแรงงานไทยไปทำงานต่างประเทศ ยังอยู่ในความนิยมของผู้ใช้แรงงานและช่างฝีมือ อีกทั้งเป็นจำนวนมาก ซึ่งส่งผลให้ปัญหาการขาดแคลนแรงงานกึ่งฝีมือ และช่างฝีมือที่มีความรุนแรงขึ้นตามลำดับประกอบกับภาวะการแข่งขันทางการค้าในตลาดโลก ส่งผลให้สถานประกอบการจำเป็นต้องลดต้นทุนการผลิตลง สถานประกอบการหลายแห่งได้หาวิธีการแก้ไขปัญหา โดยการนำเทคโนโลยีเข้ามาทดแทนแรงงานไร้ฝีมือ และจัดระบบฝึกช่างฝึกหัดในสถานประกอบการของตนเองแต่ก็ทำได้ในขอบเขตจำกัด เนื่องจากจะต้องปฏิบัติให้อยู่ในกรอบของพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชนและประกาศกระทรวงมหาดไทยเรื่องการคุ้มครองแรงงาน

กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมโดยกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพฯ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้มีการฝึกอาชีพแก่เยาวชน ผู้ว่างงาน โดยสนับสนุนให้สถานประกอบการและสถานศึกษารับนักเรียน นักศึกษา เยาวชน ผู้ว่างงานเข้าฝึกอาชีพเป็นช่างฝึกหัด โดย**ความสมัครใจ** ซึ่งนอกจากจะเป็นการแก้ไขปัญหาการขาดแคลนแรงงานในธุรกิจอุตสาหกรรมโดยตรงแล้วยังส่งผลให้มีการพัฒนากำลังคน ให้สอดคล้องกับความต้องการของธุรกิจอุตสาหกรรมนั้น ๆ อีกด้วย อีกทั้งยังสนับสนุนให้มีการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานเพื่อให้ลูกจ้างที่ทำงานอยู่แล้วมีฝีมือและคุณภาพดียิ่งขึ้น

๒. นโยบายของรัฐในด้านการฝึกอาชีพและความสนับสนุนของภาคเอกชนเกี่ยวกับการพัฒนาฝีมือแรงงาน

๒.๑ ด้านนโยบายของรัฐในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๖ และฉบับที่ ๗ ด้านทรัพยากรมนุษย์ ระบุไว้ชัดเจนว่าในสาขาอุตสาหกรรมและบริการซึ่งขาดแคลนกำลังคนเป็นจำนวนมากนั้น จำเป็นต้องหาแนวทางปรับแผนการผลิตกำลังคนด้วยการ**สนับสนุนความร่วมมือ** ระหว่างภาครัฐและเอกชนในการฝึกอาชีพ โดยเน้นรูปแบบการจัดการศึกษาระบบโรงเรียนโรงงาน หรือจัดระบบช่างฝึกหัดและการฝึกเพื่อยก ระดับในสถานประกอบการ

๒.๒ ในการกำหนดมาตรฐานและทดสอบฝีมือแรงงานแห่งชาติ เป็นนโยบายที่สำคัญประการหนึ่งที่จะพัฒนาฝีมือแรงงานภายในประเทศให้ได้ระดับมาตรฐาน ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๑๑ ให้แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาฝีมือแรงงานแห่งชาติ มีหน้าที่ในการกำหนดนโยบายและแผนการฝึกและพัฒนาฝีมือแรงงาน วางมาตรฐานและจัดระดับฝีมือแรงงานระดับชาติ ตลอดจนดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในการกำหนดมาตรฐาน คณะกรรมการพัฒนาฝีมือแรงงานแห่งชาติ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานและทดสอบฝีมือแรงงานแห่งชาติขึ้น ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนจากฝ่าย

รัฐบาล นายจ้าง และลูกจ้างที่เกี่ยวข้อง สำหรับการดำเนินงานคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานฯ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานและทดสอบฝีมือแรงงานในแต่ละสาขาอาชีพ ประกอบด้วยผู้แทนจากธุรกิจอุตสาหกรรมและผู้แทนจากภาครัฐของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ ซึ่งมีความรู้และความชำนาญในสาขาอาชีพที่ได้จัดทำมาตรฐานขึ้น นอกจากนี้ยังได้รับความร่วมมือจากผู้สนใจทั่วไปและหน่วยงานต่าง ๆ ของภาคธุรกิจอุตสาหกรรม ในการตอบแบบสอบถาม ให้ข้อคิดเห็นเพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาย่างดีตลอดมา ทำให้การกำหนดมาตรฐานและทดสอบฝีมือแรงงานมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นก่อนนำเสนอคณะรัฐมนตรีอนุมัติ

๒.๓ เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพนี้ ผู้แทนสภาองค์การนายจ้างได้ให้การสนับสนุนโดยได้ชี้แจงไว้ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาว่า ถ้าสาระสำคัญของกฎหมายเป็นการเปิดโอกาสให้สถานประกอบการสามารถดำเนินการได้ด้วยความสะดวกใจก็มีความเห็นชอบด้วย และพร้อมที่จะให้มีการสนับสนุนอย่างเต็มที่

๓. ลักษณะเด่นของร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพฯ

๓.๑ ร่างพระราชบัญญัตินี้มีข้อแตกต่างไปจากกฎหมายแรงงานโดยทั่วไปคือกฎหมายแรงงาน โดยเฉพาะประกาศกระทรวงมหาดไทยเรื่องการคุ้มครองแรงงาน ซึ่งมีลักษณะเป็นการควบคุมการกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำให้นายจ้างปฏิบัติ เพื่อคุ้มครองผู้ใช้แรงงานให้มีรายได้ มีความปลอดภัยในการทำงานตลอดจนมีสภาพการทำงานที่เหมาะสม แต่ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพฯ มีลักษณะเป็นการส่งเสริมให้มีการเพิ่มพูนความรู้และทักษะเพื่อประโยชน์ในการทำงาน โดยมีหน่วยงานของรัฐทำหน้าที่เป็นผู้ให้ความช่วยเหลือทางด้านเทคนิคและวิชาการ เพื่อให้เป็นแรงงานที่พร้อมที่จะทำงานได้อย่างมีคุณภาพและเป็นที่ต้องการของภาคธุรกิจอุตสาหกรรม ซึ่งเมื่อเข้าสู่การทำงานอย่างแท้จริงแล้ว ก็จะได้รับประโยชน์ในแง่ค่าจ้างและสวัสดิการเกินกว่าที่กฎหมายคุ้มครองแรงงานกำหนด และประกอบกับผู้ฝึกอาชีพยังมีได้มีฐานะเป็นลูกจ้างแต่อย่างใด วัตถุประสงค์ของร่างพระราชบัญญัตินี้จึงแตกต่างกับกฎหมายคุ้มครองแรงงาน

ตามร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพดังกล่าว นอกจากจะส่งเสริมให้มีการฝึกอาชีพตามความต้องการของนายจ้างเพื่อแก้ไขปัญหาคาดแคลนแรงงานฝีมือแล้ว ยังมีข้อกำหนดเกี่ยวกับการยกระดับฝีมือแรงงานและการทดสอบฝีมือแรงงานแห่งชาติ เพื่อให้ลูกจ้างที่ทำงานอยู่แล้วมีฝีมือและคุณภาพยิ่งขึ้น

๓.๒ แม้ว่าร่างพระราชบัญญัตินี้จะกำหนดให้สถานประกอบการผู้สมัครใจจะดำเนินการฝึกอาชีพต้องขออนุญาตต่อนายทะเบียนก็ตาม แต่

๓.๑.๒ การกำหนดให้มีการขออนุญาตนี้มิได้เป็นการเพิ่มภาระแก่ผู้ประกอบการ ในทางตรงกันข้ามกลับจะเป็นการผ่อนคลายนโยบายหน้าที่ของสถานประกอบการ เนื่องจากจะได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายโรงเรียนเอกชน กฎหมายคุ้มครองแรงงาน และกฎหมายแรงงานสัมพันธ์

๓.๒.๒ การกำหนดให้มีการขออนุญาตต่อนายทะเบียนจะเป็นทางหนึ่งที่จะทำให้สามารถตรวจสอบไม่ให้มีการนำแรงงานผู้เยาว์มาทำงานในลักษณะแอบแฝงว่าเป็นการฝึกอาชีพช่างฝึกหัด เพื่อเป็นการหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ

๔. ผลประโยชน์อันพึงจะได้รับ

๔.๑ ฝ่ายลูกจ้าง เยาวชน ผู้ว่างงาน และนักเรียน นักศึกษา หรือผู้รับการฝึก จะได้รับประโยชน์จากการฝึกที่ถูกต้อง มีคุณภาพ ได้รับการคุ้มครองในระหว่างการฝึกในฐานะช่างฝึกหัด และเมื่อสำเร็จการฝึกแล้วจะทำให้คุณภาพของฝีมือดียิ่งขึ้น ทำให้ทำงานทำได้ง่ายตลอดจนมีความมั่นคงในการทำงาน

๔.๒ ฝ่ายนายจ้าง หรือผู้ดำเนินการฝึก จะได้รับประโยชน์ในเรื่องดังต่อไปนี้

๔.๒.๑ ได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือในการฝึกแรงงานที่กำลังขาดแคลนอยู่ให้เพียงพอและตรงกับความต้องการในการพัฒนาองค์การโดยได้รับการยกเว้น ไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายโรงเรียนเอกชนและกฎหมายคุ้มครองแรงงานดังกล่าวข้างต้น

๔.๒.๒ สถานประกอบการที่ยังขาดความพร้อมในการดำเนินการฝึกไม่ว่าจะเป็นภาคทฤษฎีหรือภาคปฏิบัติเบื้องต้น การจัดทำหลักสูตร หรือแม้กระทั่งการฝึกครูฝึกให้มีประสิทธิภาพ ภาคธุรกิจพร้อมจะให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่

๔.๒.๓ สถานประกอบการที่ดำเนินการฝึกแล้วเสร็จในแต่ละสาขาช่าง สามารถร้องขอให้ผู้สำเร็จการฝึกเข้าทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติได้เป็นกรณีพิเศษ

๔.๒.๔ การฝึกช่างฝึกหัดให้กับผู้เข้ารับการฝึกโดยสถานประกอบการเอง นอกจากจะช่วยให้นายจ้างคัดเลือกบุคคลเข้าทำงานได้โดยเหมาะสมยิ่งขึ้นแล้วยังเป็นการสร้างความผูกพันต่อองค์การและสร้างสัมพันธภาพที่ดีในการทำงานระหว่างลูกจ้างและนายจ้างอีกด้วย

๔.๓ ฝ่ายรัฐบาล จะดำเนินการฝึกร่วมกับภาคเอกชนโดยต่างฝ่ายต่างมีบทบาทตามความถนัด กล่าวคือ ฝ่ายรัฐบาลมีบทบาทในทางด้านทฤษฎี ปฏิบัติเบื้องต้น การจัดทำหลักสูตร การฝึกอบรมครูฝึก ฯลฯ อีกทั้งยังได้ประโยชน์จากข้อมูลของภาคเอกชนในการกำหนดนโยบายและมาตรการ เพื่อการพัฒนากำลังคนเพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาการว่างงานอย่างมีระบบทางหนึ่ง

๕. การประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้จะมีผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

๕.๑ ผลทางอ้อมต่อสังคม จะทำให้เยาวชนที่ทำการฝึกช่างฝึกหัดมีโอกาสสร้างรายได้ในการจุนเจือครอบครัว

๕.๒ ช่วยลดปัญหาสังคมให้กับเยาวชนผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษา สามารถที่จะดำรงชีวิตในทางที่ถูกต้อง

๕.๓ สภาพของการฝึกอาชีพและการทำงานในสถานประกอบการจะมีโอกาสพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้นเนื่องจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงานซึ่งมีความพร้อมทางด้านบุคลากรเฉพาะด้าน จะเข้าไปให้ข้อเสนอแนะและสนับสนุน

๕.๔ ช่วยลดเงื่อนไขและข้อปัญหาที่มีผลกระทบจากกฎหมายโรงเรียนเอกชน กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน และกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์

๕.๕ ช่วยเร่งการพัฒนาฝีมือแรงงานให้ได้ทั้งปริมาณและคุณภาพ เพื่อเป็นการสนับสนุนแผนพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

ปัจจุบันกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน มีหน่วยงานซึ่งรับผิดชอบในการยกระดับฝีมือแรงงานตลอดจนประสานงานด้านการกำหนดมาตรฐานฝีมือและทดสอบฝีมือแรงงานในสาขาอาชีพต่าง ๆ ตามมาตรฐาน และวิธีการทดสอบที่คณะกรรมการส่งเสริมอาชีพกำหนดอยู่แล้ว ดังนั้นหากร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพฉบับ

นี้ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและสภานิติบัญญัติแล้ว ก็จะสามารถดำเนินการได้โดยไม่ต้องจัดตั้งหน่วยงานเพื่อดำเนินการในเรื่องนี้ขึ้นอีก

๖. กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

ความเป็นมา

งานพัฒนาฝีมือแรงงานได้ก่อกำเนิดขึ้นมาตั้งแต่ พ.ศ.๒๔๙๖ ในแผนกอาชีพศึกษากองการสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น กรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงมหาดไทย ต่อมาใน พ.ศ.๒๕๐๗ นายปกรณ อังคุลสิงห์ อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ในขณะนั้น ได้โอนงานพัฒนาฝีมือแรงงานให้ไปอยู่ในความรับผิดชอบของศูนย์ฝึกอาชีพ กองแรงงาน เมื่อมีการจัดตั้งกรมแรงงานในสังกัดกระทรวงมหาดไทย ใน พ.ศ.๒๕๐๘ งานพัฒนาฝีมือแรงงานก็ได้อยู่ในความรับผิดชอบของพัฒนาอาชีพ กรมแรงงาน

ใน พ.ศ.๒๕๑๑ คณะรัฐมนตรีมีมติให้จัดตั้งสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานแห่งชาติขึ้นโดยได้เริ่มต้นดำเนินโครงการจัดตั้งในปีต่อมา หลังจากนั้นก็ได้มีการจัดตั้งสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานขึ้นในส่วนภูมิภาคจนครบทุกภาค ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๓๕ ได้มีการจัดตั้งกรมพัฒนาฝีมือแรงงานในสังกัดกระทรวงมหาดไทย โดยมีหน้าที่ความรับผิดชอบในด้านการพัฒนาฝีมือแรงงานการจัดหางานการบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ งานคนต่างด้าว และสำนักงานแรงงานในต่างประเทศ และนับตั้งแต่วันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๓๖ เป็นต้นมา กรมพัฒนาฝีมือแรงงานก็ได้โอนมาสังกัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม โดยมีหน้าที่ความรับผิดชอบเฉพาะด้านการพัฒนาฝีมือแรงงาน

หน้าที่และความรับผิดชอบ

กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้

๑. ศึกษาวิเคราะห์และพัฒนาด้านหลักสูตรการพัฒนาฝีมือแรงงาน พัฒนาอุปกรณ์ช่วยฝึกการกำหนดมาตรฐานวัสดุ ครุภัณฑ์ที่ใช้ในการฝึกตลอดจนพัฒนารูปแบบวิธีการฝึกและพัฒนาฝีมือแรงงาน
๒. ศึกษา พัฒนารูปแบบ และกำหนดแนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาฝีมือแรงงานให้แก่สตรีและเด็ก ตลอดจนเป็นศูนย์ประสานงานการฝึกอาชีพ และศูนย์ข้อมูลการฝึกอาชีพสตรีและเด็ก
๓. กำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน ควบคุมการทดสอบและทำการทดสอบฝีมือแรงงาน
๔. พัฒนาระบบ รูปแบบ มาตรการ และวิธีการดำเนินการพัฒนาฝีมือแรงงาน จัดทำและประสานแผนการปฏิบัติงานของกรมให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนแม่บทของกระทรวง รวมทั้งเร่งรัดติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานในสังกัด
๕. ศึกษา วิจัย พัฒนาระบบการฝึกอบรมบุคลากรการฝึกและพัฒนาฝีมือแรงงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนให้ทันกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ เป็นศูนย์ข้อมูลข่าวสารด้านการพัฒนาบุคลากรการฝึกและพัฒนาฝีมือแรงงาน และด้านการพัฒนาทางเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
๖. ฝึกอบรมฝีมือแรงงานให้แก่ประชาชนวัยทำงาน เพื่อเตรียมเข้าทำงาน และพัฒนาฝีมือแรงงานให้มีระดับสูงขึ้น
๗. ดำเนินการและประสานงานด้านการพัฒนาฝีมือแรงงานในส่วนภูมิภาค
๘. ปฏิบัติราชการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ของกรมหรือตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

กิจกรรมหลักของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน แบ่งออกได้ดังนี้

๑. การพัฒนาฝีมือแรงงาน ได้แก่

๑.๑ การฝึกเตรียมเข้าทำงาน เป็นการฝึกอาชีพให้แก่เยาวชนอายุระหว่าง ๑๕-๒๕ ปี ซึ่งไม่มีโอกาสศึกษาต่อและว่างงานให้มีฝีมือขั้นพื้นฐานเพียงพอที่เข้าทำงาน

๑.๒ การฝึกยกระดับฝีมือ เป็นการฝึกเพื่อเพิ่มพูนความรู้และฝีมือให้แก่ผู้ทำงานด้านช่างอยู่แล้วในตลาดแรงงาน

๑.๓ การฝึกอาชีพในชนบท เป็นการฝึกอาชีพให้แก่ประชาชนเพื่อให้มีฝีมือขั้นพื้นฐานในสาขาช่างต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้สามารถประกอบอาชีพเสริมนอกเหนือจากงานเกษตรกรรม

๑.๔ การส่งเสริมการฝึกในกิจการ เป็นการจัดการฝึกในสถานประกอบการตามความต้องการของนายจ้างและจัดการฝึกหัดหลักสูตรเจ้าหน้าที่ฝึกอบรม เทคนิคการสอนงานและการฝึกครูฝึก เพื่อส่งเสริมให้สถานประกอบการสามารถจัดการฝึกอบรมพนักงานของตนเองให้มีความรู้ความสามารถตรงตามความต้องการของสถานประกอบการ

๑.๕ การฝึกอาชีพที่มีไซช่าง เป็นการฝึกอบรมสำหรับผู้ที่มีได้ทำงานด้านช่างเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับหลักการปฏิบัติงาน และสามารถทำงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น หลักสูตรที่อบรมได้แก่ เลขานุการ เจ้าหน้าที่ต้อนรับ พนักงานเสิร์ฟอาหาร การประกอบธุรกิจส่วนตัว ผู้ควบคุมเจ้าหน้าที่ทำความสะอาด เป็นต้น

๒. การส่งเสริมมาตรฐานฝีมือแรงงาน ได้แก่

๒.๑ การกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ เป็นการจำแนกระดับฝีมือช่างตามความรู้และความสามารถในการทำงานสาขาช่างต่าง ๆ โดยแบ่งออกเป็น ๓ ชั้น ชั้น ๓ เป็นขั้นต้น ชั้น ๒ เป็นขั้นกลางและชั้น ๑ เป็นขั้นสูงสุดในการกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาตินั้น คณะกรรมการมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ซึ่งเป็นคณะกรรมการไตรภาคีที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจะคัดเลือกสาขาช่างซึ่งเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานแล้วแต่งตั้งคณะอนุกรรมการซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้น ๆ เพื่อให้ดำเนินการกำหนดมาตรฐาน เสนอให้คณะกรรมการพิจารณา แล้วจึงนำเสนอคณะรัฐมนตรี เพื่ออนุมัติใช้เป็นมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติต่อไป ปัจจุบันมีมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ ๓๑ สาขา

๒.๒ การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน คือการทดสอบความสามารถของช่างฝีมือตามมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ โดยจะเริ่มต้นทดสอบจากขั้นต้นที่ง่ายไปจนถึงขั้นสูงสุดที่ยาก เพื่อการทดสอบภาคทฤษฎีร้อยละ ๒๐ และภาคปฏิบัติร้อยละ ๘๐ ผู้ผ่านการทดสอบจะได้รับวุฒิบัตรรับรองมาตรฐานฝีมือในสาขาช่างที่ทดสอบ ช่วยให้หางานทำได้ง่ายขึ้น และมีโอกาสเจริญก้าวหน้าในการทำงาน สำหรับนายจ้างก็ได้รับประโยชน์ในการคัดเลือกบรรจุบุคคลให้เหมาะสมกับงาน และสามารถกำหนดอัตราค่าจ้างที่เหมาะสมกับระดับฝีมือของลูกจ้างได้ ปัจจุบันเปิดบริการทดสอบมาตรฐานฝีมือช่างชั้น ๓ จำนวน ๒๑ สาขา ช่างชั้น ๒ จำนวน ๑๑ และช่างชั้น ๑ จำนวน ๗ สาขา

๒.๓ การควบคุมการทดสอบฝีมือคนหางานไปทำงานต่างประเทศ เป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ.๒๕๒๘ มาตรา ๓๖ ซึ่งกำหนดให้ผู้รับอนุญาตจัดหางานไปทำงานต่างประเทศจะต้องคัดเลือกและทดสอบคนหางานก่อนไปทำงาน โดยกรมพัฒนาฝีมือแรงงานให้ความร่วมมือให้

คำปรึกษา และกำหนดหัวข้อวิชาในการทดสอบ

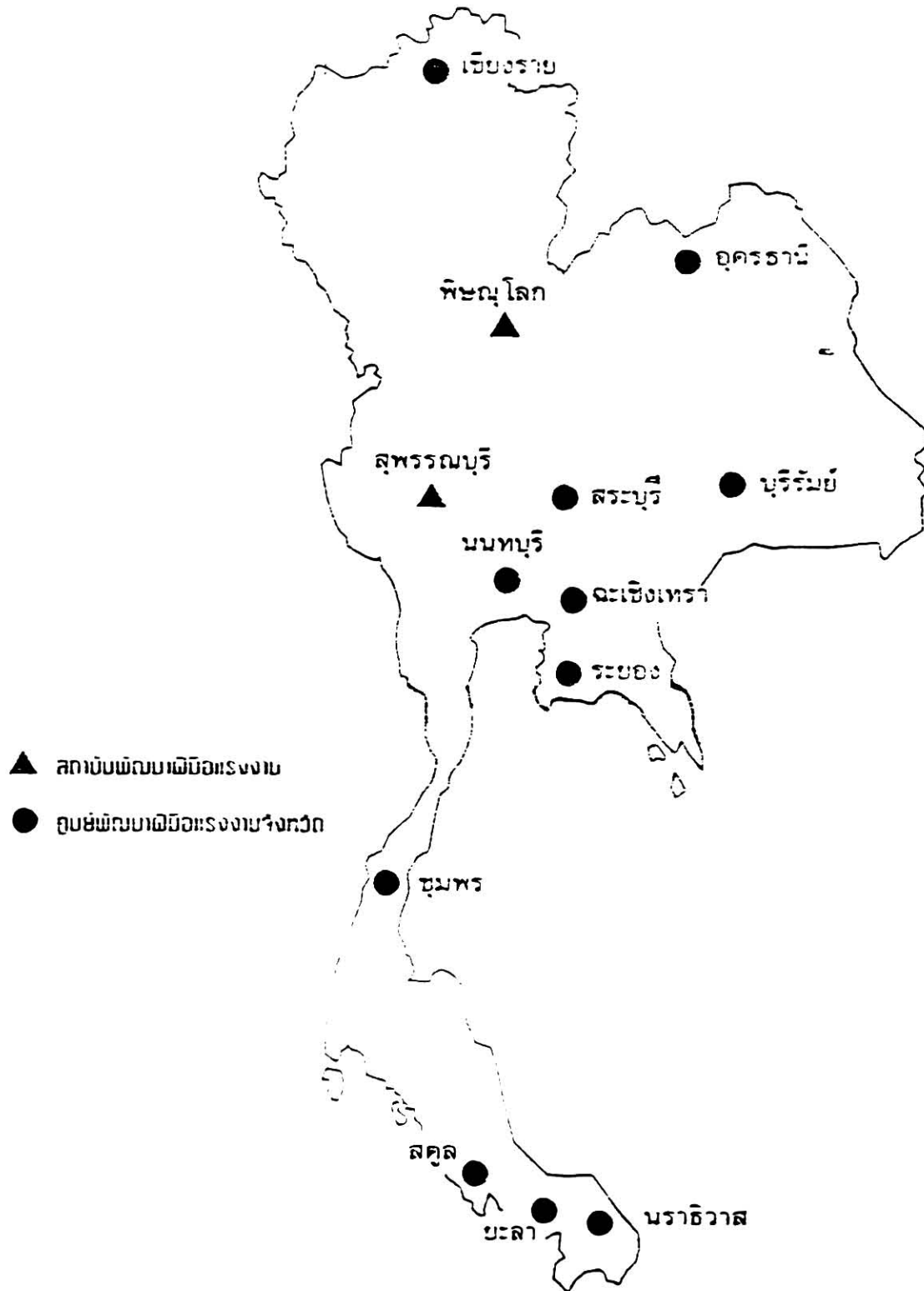
๒.๔ การแข่งขันฝีมือช่าง กรมพัฒนาฝีมือแรงงานประสานงานกับภาคเอกชนจัดการแข่งขันฝีมือช่างแห่งชาติทุก ๒ ปี และจัดส่งช่างฝีมือไปร่วมการแข่งขันฝีมือช่างระดับนานาชาติเพื่อเป็นการส่งเสริมและยกระดับมาตรฐานการทำงานของช่างฝีมือ

ผลการดำเนินงาน

ในปีงบประมาณ ๒๕๓๖ ที่ผ่านมา กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ได้ดำเนินการพัฒนาฝีมือแรงงานดังต่อไปนี้

๑. ฝึกเตรียมเข้าทำงาน	๓,๓๔๓ คน
๒. ฝึกยกระดับฝีมือ	๕,๗๑๓ คน
๓. ฝึกอาชีพในชนบท	๗,๕๘๒ คน
๔. ส่งเสริมการฝึกในกิจการและฝึกอบรมหลักสูตรที่มีใช้ช่าง	๗,๒๘๖ คน
๕. ฝึกอาชีพแก่เยาวชนสตรีอายุ ๑๓ ปีขึ้นไปที่ศูนย์พุทธธรรม หนองฮ่อ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน ๙๕ คน และขยายการฝึกไปยังจังหวัดขอนแก่น กาฬสินธุ์ และอุบลราชธานีรวม ๑๙๓ คน	
๖. ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน	๙๙๒ คน

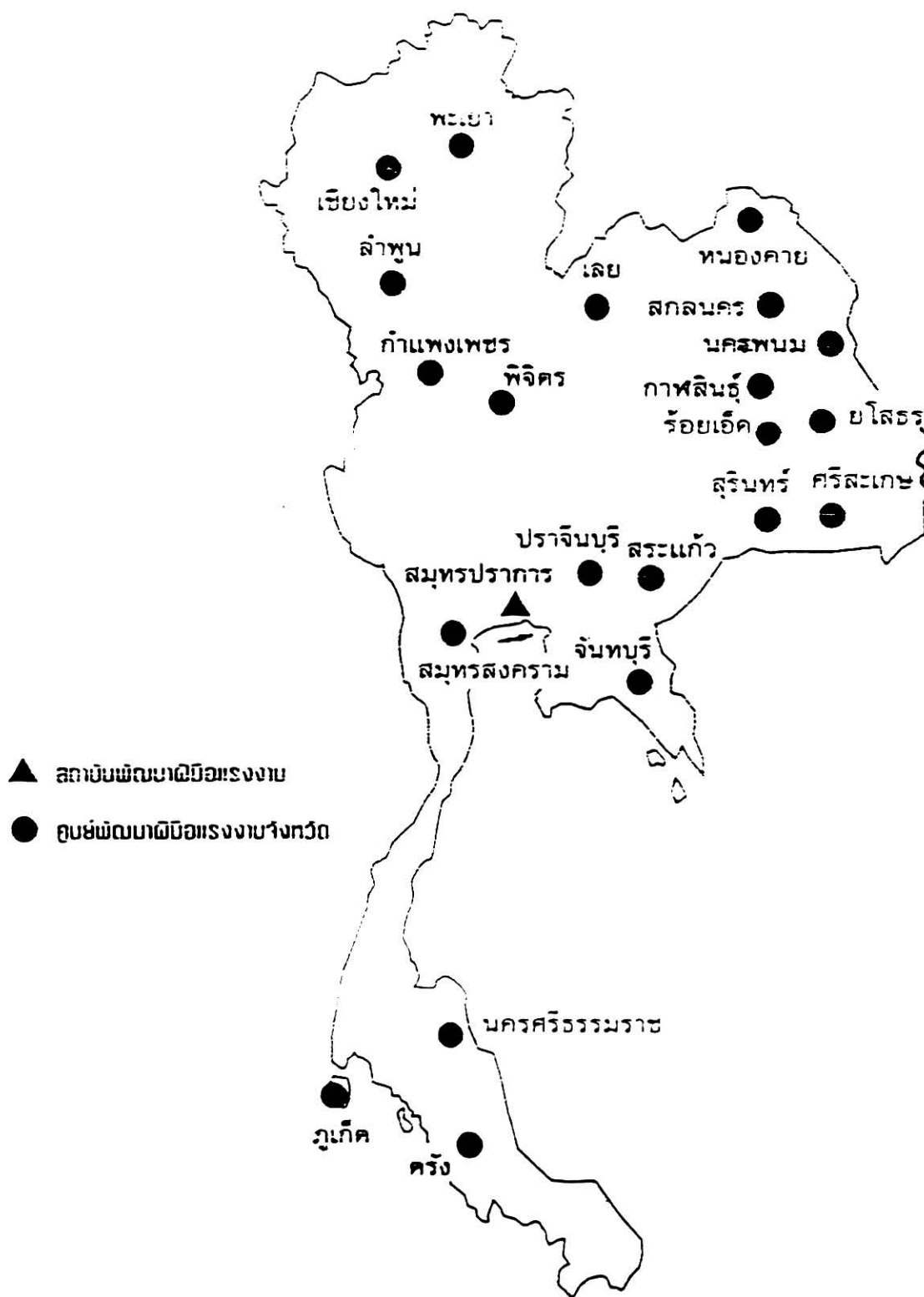
แผนภูมิแสดงโครงการจัดตั้งสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน
และศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด
งบประมาณประจำปี 2537

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

แผนภูมิที่ 2

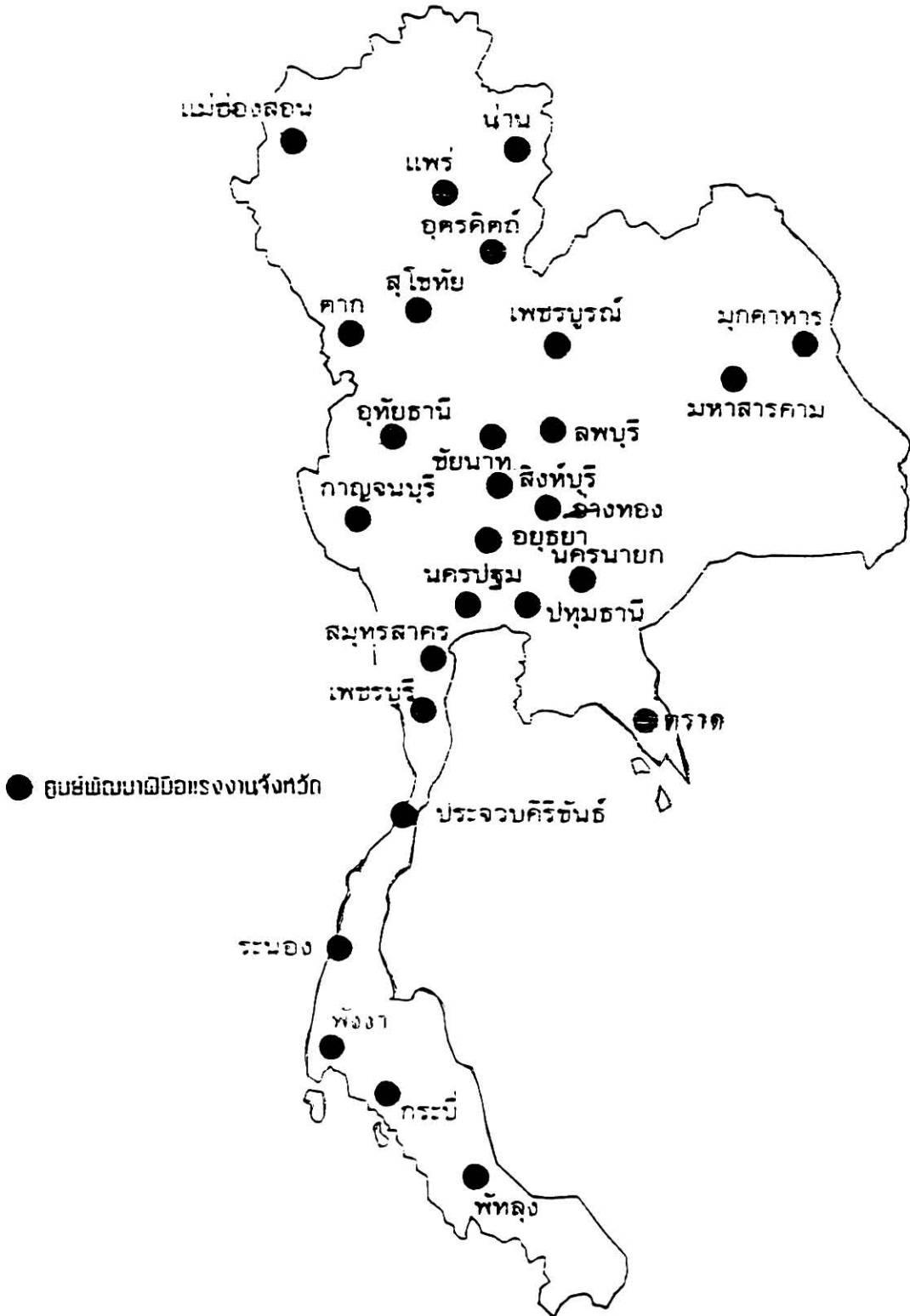
แผนภูมิแสดงโครงการจัดตั้งสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน
และศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด
งบประมาณประจำปี 2538

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

แผนภูมิแสดงโครงการจัดตั้งศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด

งบประมาณประจำปี 2539

วัตถุประสงค์

"นิติบัญญัติ" เป็นหนังสือทางวิชาการที่ ศูนย์บริการข้อมูลและกฎหมาย สำนักงาน เลขาธิการวุฒิสภา จัดทำขึ้นเพื่อเป็นบันทึก ประวัติกฎหมายโดยมีสาระสำคัญประกอบด้วย ความเป็นมา สรุปประเด็นการอภิปรายของ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา และคณะกรรมการธิการ ตลอดจนคำชี้แจงของ รัฐบาลในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแต่ละ ฉบับ โดยรวบรวมจากเอกสารต่างๆของรัฐสภา อาทิ ระเบียบวาระการประชุมสภา บันทึก การประชุมสภา รายงานของคณะกรรมการ รายงานการประชุมสภา และหนังสือราชกิจจานุเบกษา โดยลำดับความเป็นมาตั้งแต่การเสนอ ร่างพระราชบัญญัติ การพิจารณาร่างพระราช บัญญัติของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา จนถึง การประกาศใช้พระราชบัญญัติเป็น กฎหมายในหนังสือราชกิจจานุเบกษา

ศูนย์บริการข้อมูลและกฎหมาย สำนัก งานเลขาธิการวุฒิสภา ได้เริ่มจัดทำหนังสือ "นิติบัญญัติ" เฉพาะพระราชบัญญัติบางฉบับ ที่เห็นว่าสำคัญที่ตราขึ้น โดยรัฐสภา ตั้งแต่ปี พุทธศักราช ๒๕๓๖ เป็นต้นไป

ชื่อหนังสือ	นิติบัญญัติ ฉบับที่ ๑๓
ชื่อเรื่อง	พระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ๒๕๓๗
หมายเลข ISBN	๙๗๔ - ๘๐๕๕ - ๑๐ - ๘
ผู้เรียบเรียง	ศูนย์บริการข้อมูลและกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
จำนวนหน้า	๑๙๑ หน้า
จำนวนพิมพ์	๑,๕๐๐ เล่ม
วัน เดือน ปี	ตุลาคม ๒๕๓๙
เจ้าของ	ศูนย์บริการข้อมูลและกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร. ๒๕๔๑๕๗๘
พิมพ์ที่	กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร. ๒๕๔๑๗๔๑

ป 4470 ฉ.2

KM
121
ว872น
2537

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา. ศูนย์
บริการข้อมูลและกฎหมาย
นิติบัญญัติ ฉบับที่ 13 พระราชบัญญัติ
ส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. 2537

